

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 32

Rozeslána dne 25. dubna 2000

Cena Kč 41,60

O B S A H:

98. Zákon o provádění mezinárodních sankcí k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti
 99. Zákon o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr
 100. Zákon, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
 101. Zákon o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů
 102. Zákon, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích
 103. Zákon, kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů
 104. Zákon o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
 105. Zákon, kterým se mění zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
-

98

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000

o provádění mezinárodních sankcí k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Každý je povinen dodržovat mezinárodní sankce vyhlášené v souladu s tímto zákonem.

(2) Přijme-li Rada bezpečnosti Organizace spojených národů nebo Rada Evropské unie mezinárodní sankce v rozsahu nepřekračujícím ustanovení § 3 až 6 tohoto zákona, vláda může nařízením po schválení v příslušném výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky stanovit, měnit, pozastavovat, zrušovat nebo obnovovat zákazy a jiná omezení způsobem odpovídajícím rozhodnutí uvedených orgánů o těchto mezinárodních sankcích.

§ 2

Vymezení pojmů

V tomto zákoně se rozumí

- a) mezinárodními sankcemi souhrn příkazů, zákazů anebo omezení stanovený za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti a vyplývající
 1. z rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů přijatých podle článku 41 Charty Organizace spojených národů (dále jen „rozhodnutí“), nebo
 2. ze společných postojů Rady Evropské unie, ke kterým se Česká republika na základě výzvy Rady Evropské unie připojila, (dále jen „společný postoj“);
- b) sankcionovaným subjektem v závislosti na rozhodnutí nebo společném postoji určitý stát, povstalecké hnutí či jiná organizovaná moc anebo její představitelé;
- c) sankcionovaným územím v závislosti na rozhodnutí nebo společném postoji určité území plně či částečně ovládané sankcionovaným subjektem, včetně vzdušného prostoru a pobřežních vod;
- d) sankcionovanou osobou
 1. občan či příslušník sankcionovaného subjektu,
 2. jiná fyzická osoba obvykle pobývajícím na sankcionovaném území, s výjimkou občanů České republiky,
 3. právnická osoba či instituce se sídlem na sankcionovaném území;
- e) českou osobou
 1. Česká republika,
 2. občan České republiky,
 3. jiná fyzická osoba oprávněná k trvalému nebo k přechodnému pobytu na dlouhodobé vízum na území České republiky,¹⁾ a
 4. právnická osoba či instituce se sídlem na území České republiky, včetně jednotek územní samosprávy;²⁾
- f) zbožím jakýkoli předmět, surovina, výrobek nebo služba, s výjimkou kulturních statků, bez ohledu na to, zda je za její poskytnutí poskytována nějaká protihodnota;
- g) sankcionovaným zbožím v závislosti na rozhodnutí nebo společném postoji podle písmene a) zboží vlastněné, držené či jinak ovládané sankcionovaným subjektem či sankcionovanou osobou;
- h) českým zbožím zboží vlastněné, držené či jinak ovládané českou osobou;
- i) jiným zbožím zboží, které není českým zbožím ani sankcionovaným zbožím;
- j) dopravním prostředkem zařízení způsobilé zejména k přepravě osob, zavazadel, zboží anebo pošty;
- k) dopravním prostředkem sankcionovaného subjektu dopravní prostředek
 1. plující pod vlajkou, imatrikulovaný, vlastněný, držený nebo používaný sankcionovaným subjektem nebo v jeho prospěch anebo jím jinak ovládaný, nebo
 2. vlastněný, držený, používaný anebo jinak ovládaný sankcionovanou osobou;
- l) českým dopravním prostředkem dopravní prostředek

¹⁾ Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

²⁾ § 18 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

1. plující pod vlajkou, imatrikulovaný, vlastněný, držený nebo používaný Českou republikou nebo v její prospěch anebo jí jinak ovládaný, nebo
 2. vlastněný, držený, používaný anebo jinak ovládaný českou osobou;
- m) jiným dopravním prostředkem dopravní prostředek, který není českým dopravním prostředkem ani dopravním prostředkem sankcionovaného subjektu;
- n) kulturním statkem
1. umělecké dílo a předměty kulturní hodnoty,³⁾
 2. kulturní památky, národní kulturní památky a jejich soubory,⁴⁾
 3. veřejné kulturní představení;
- o) ovládnutím účinná faktická anebo právní možnost svým jednáním zásadním způsobem ovlivňovat chování jiné osoby, využívání věci anebo běh událostí na určitém území.

§ 3

Obchod a služby

V oblasti obchodu a služeb mezinárodní sankce spočívají v omezení či zákazu

- a) dovozu anebo koupě sankcionovaného zboží, jeho prodeje či jakéhokoli jiného nakládání s ním českými osobami anebo na českém území,
- b) vývozu, prodeje anebo umožnění jiného nakládání s českým zbožím sankcionovanému subjektu či sankcionovaným osobám anebo na sankcionovaném území,
- c) průvozu českého zboží přes sankcionované území a sankcionovaného zboží přes území České republiky,
- d) průvozu přes území České republiky jiného zboží na sankcionované území anebo určeného sankcionovanému subjektu či sankcionovaným osobám,
- e) poskytování jakéhokoli jiného plnění českými osobami ve prospěch sankcionovaného subjektu či sankcionovaných osob anebo na sankcionované území, jakož i uzavírání obchodů s nimi,
- f) převodů peněžních prostředků z účtů a na účty vedené ve prospěch sankcionovaných subjektů či sankcionovaných osob českými osobami anebo na území České republiky,
- g) úročení peněžních prostředků na takových účtech,
- h) jakéhokoli jiného poskytování českými osobami anebo z území České republiky peněžních pro-

středků a finančních a ekonomických zdrojů sankcionovaným subjektům či sankcionovaným osobám,

- i) uzavírání či plnění z pojistných smluv ve prospěch sankcionovaného subjektu či sankcionovaných osob, a
- j) jakékoli jiné činnosti, která by podporovala anebo počítala s podporou činností podle písmen a) až i).

§ 4

Doprava a spoje

(1) V oblasti dopravy mezinárodní sankce spočívají v omezení či zákazu

- a) vstupu českých dopravních prostředků na sankcionované území,
- b) vstupu ostatních dopravních prostředků přes anebo z území České republiky na sankcionované území,
- c) překračování státních hranic České republiky dopravními prostředky sankcionovaného subjektu, ať už za účelem vstupu anebo opuštění území České republiky,
- d) jakékoli fyzické či právní dispozice s dopravními prostředky sankcionovaného subjektu nalézajícími se na území České republiky,
- e) poskytování českých dopravních prostředků sankcionovanému subjektu,
- f) provádění oprav a poskytování náhradních dílů, součástek či náradí potřebných pro opravy či úpravy dopravních prostředků sankcionovaného subjektu, a
- g) jakékoli jiné činnosti, která by podporovala anebo počítala s podporou činností podle písmen a) až f).

(2) V oblasti spojů mohou mezinárodní sankce zahrnovat omezení či zákaz

- a) přijetí k přepravě a přepravy z území anebo přes území České republiky listovních, balíkových a jiných zásilek na sankcionované území anebo určených pro sankcionovaný subjekt,
- b) poskytování telefonního, telegrafního či jiného podobného spojení se sankcionovaným subjektem anebo na sankcionované území,
- c) rádiového, televizního či jiného vysílání na sankcionované území, a
- d) jakékoli jiné činnosti, která by podporovala anebo počítala s podporou činností podle písmen a) až c).

³⁾ Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty.

⁴⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

§ 5

Technická infrastruktura

V oblasti technické infrastruktury mezinárodní sankce spočívají v omezení či zákazu dodávek energie a dodávek surovin, strojů a zařízení potřebných k její výrobě z území anebo přes území České republiky sankcionovanému subjektu či sankcionovaným osobám anebo na sankcionované území.

§ 6

Vědeckotechnické, kulturní a sportovní styky

(1) V oblasti vědeckotechnických styků mezinárodní sankce spočívají v omezení či zákazu

- a) provádění vědeckých nebo technických výzkumů, programů a projektů, na kterých se společně podílejí české osoby a sankcionovaný subjekt nebo sankcionované osoby,
- b) poskytování přístrojů a zařízení českými osobami anebo z území České republiky sankcionovanému subjektu anebo sankcionovaným osobám za účelem jejich použití pro vědecký nebo technický výzkum, program anebo projekt,
- c) poskytování informací o vědeckých a technických výzkumech, programech a projektech českých osob a jejich výsledků sankcionovanému subjektu nebo sankcionovaným osobám anebo na sankcionované území, nejsou-li tyto informace a výsledky veřejně dostupné,
- d) poskytování patentů a patentových práv českých osob sankcionovanému subjektu nebo sankcionovaným osobám, a
- e) jakékoli jiné činnosti, která by podporovala anebo počítala s podporou činností podle písmen a) až d).

(2) V oblasti kulturních styků mezinárodní sankce spočívají v omezení či zákazu

- a) poskytování kulturních statků českými osobami nebo z českého území sankcionovanému subjektu, sankcionovaným osobám anebo na sankcionované území,
- b) přijímání kulturních statků českými osobami nebo na českém území od sankcionovaného subjektu, sankcionovaných osob anebo ze sankcionovaného území, pokud se nejedná o dočasné přijetí za účelem záchrany, ochrany a uchování kulturních statků bezprostředně ohrožených ozbrojeným konfliktem nebo živelní katastrofou anebo o navrácení kulturních statků české osobě,
- c) poskytování autorských a jiných věcně příbuzných práv českých osob sankcionovanému subjektu nebo sankcionovaným osobám, a
- d) jakékoli jiné činnosti, která by podporovala anebo počítala s podporou činností podle písmen a) až c).

(3) V oblasti sportovních styků mezinárodní sankce spočívají v omezení či zákazu

- a) účasti osob nebo skupin reprezentujících sankcionovaný subjekt či sankcionované osoby na sportovních utkáních či jiných sportovních akcích pořádaných na území České republiky anebo českými osobami,
- b) účasti českých osob nebo skupin reprezentujících Českou republiku na sportovních utkáních pořádaných sankcionovaným subjektem anebo na sankcionovaném území,
- c) jakékoli jiné činnosti, která by podporovala anebo počítala s podporou činností podle písmen a) a b).

§ 7

Výjimky ze sankčního režimu

Ustanovení tohoto zákona se nepoužije

- a) na poskytování ošetření a lékařské péče,
- b) na humanitární pomoc, není-li omezena rozhodnutím příslušného mezinárodního orgánu; za takovou pomoc se považují zejména dodávky potravin, ošacení, léků, zdravotnického materiálu a jiných humanitárních potřeb nezbytných pro ochranu zdraví, záchranu života a důstojné ubytování civilistů,
- c) na poskytování dávek sociální péče, státních sociálních dávek, dávek důchodového pojištění, dávek nemocenského pojištění (péče), hmotného zabezpečení uchazečů o zaměstnání a na platby pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění,
- d) na poskytování mzdy, náhrady mzdy, odstupného a dalších plateb vyplývajících z pracovněprávního nebo obdobného pracovního vztahu,
- e) na poskytování výživného,
- f) na náhradu škody způsobené činností, která nemá souvislost s prováděním mezinárodních sankcí na základě tohoto zákona, a na výplatu pojistného s tím spojeného,
- g) na získání věci na základě dědictví po sankcionované osobě, a
- h) na úhradu pohledávky sankcionovaným subjektem nebo sankcionovanou osobou, jestliže tato pohledávka nevznikla porušením mezinárodních sankcí.

§ 8

Ukládání pokut

(1) Za porušení povinností v rozsahu podle nařízení vlády vydaného k provedení § 1 může být fyzické nebo právnické osobě udělena pokuta až do výše 5 000 000 Kč.

(2) Výše pokuty se určí s ohledem na míru, vý-

znam a dobu ohrožení zahraničněpolitických nebo bezpečnostních zájmů státu, popřípadě s ohledem na škodu vzniklou protiprávním jednáním.

(3) Od uložení pokuty za porušení povinností v rozsahu podle nařízení vlády vydaného k provedení § 1, kterého se dopustila fyzická osoba, se upustí, jestliže tato osoba toto porušení nezavinila anebo je-li toto porušení nepatrné.

(4) Byly-li takovým porušením ohroženy zvláště důležité zahraničněpolitické nebo bezpečnostní zájmy státu, může být pokuta uložena až do výše 30 000 000 Kč.

(5) Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, pokutu ve věcech své věcné příslušnosti⁵⁾ ukládá

- a) Ministerstvo průmyslu a obchodu,
- b) Ministerstvo dopravy a spojů,
- c) Ministerstvo kultury,
- d) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy,
- e) Ministerstvo vnitra.

V ostatních případech pokutu ukládá Ministerstvo financí.

(6) Rozklad proti rozhodnutí o uložení pokuty nemá odkladný účinek.

(7) Pokuty vybírá příslušný finanční úřad.

(8) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu.

(9) Pokutu lze uložit do tří let ode dne, kdy bylo porušení uvedených povinností zjištěno, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy k porušení došlo.

§ 9

(1) Spolu s pokutou podle § 8 může být uloženo propadnutí věci, která je ve vlastnictví osoby, které byla pokuta uložena, a která

- a) byla použita nebo určena k jednání porušujícímu povinnosti vyplývající z tohoto zákona nebo byla takovým jednáním získána, nebo
- b) byla získána za věc podle písmene a).

(2) Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

(3) Ustanovení § 8 odst. 5 a 6 se použijí obdobně.

§ 10

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

⁵⁾ Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

99

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000

o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Vývoz zboží¹⁾ a poskytnutí služeb, nehmotných práv a jakékoli dokumentace nebo informací, jejichž určení přímo či zprostředkovaně souvisí s jadernou elektrárnou Búšehr v Íránské islámské republice, jsou zakázány.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí vývozem zboží propuštění zboží do celního režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku a do celně schváleného určení zpětného vývozu zboží podle zvláštních předpisů.²⁾

§ 2

(1) Vývozci nebo jakékoliv jiné osobě, která poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 1, může Ministerstvo financí uložit

- a) pokutu do výše 20 000 000 Kč nebo do výše pětinasobku ceny zboží nebo jiného plnění podle § 1 odst. 1, je-li tento pětinasobek vyšší než 20 000 000 Kč,

- b) propadnutí zboží, jehož se zákaz podle § 1 odst. 1 týká.

Uložení pokuty nevylučuje uložení propadnutí zboží.

(2) Výše pokuty se určí s ohledem na míru, význam a dobu ohrožení zahraničněpolitických, bezpečnostních nebo obchodních zájmů státu nebo i s ohledem na škodu vzniklou porušením tohoto zákona.

(3) Pokuta je příjmem státního rozpočtu. Vlastníkem propadlého zboží je stát.

(4) Rozklad proti rozhodnutí o uložení pokuty a proti rozhodnutí o uložení propadnutí zboží nemá odkladný účinek.

(5) Pokutu nebo propadnutí zboží lze uložit do 3 let ode dne, kdy bylo porušení § 1 odst. 1 zjištěno, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy k jeho porušení došlo.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

¹⁾ § 2 písm. d) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon.

²⁾ Zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

100

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000,

kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. I

Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 zní:

„(1) Tento zákon upravuje postavení a činnost spořitelních a úvěrních družstev (dále jen „družstevní záložna“), pojištění vkladů členů v družstevních záložnách a dohled nad činností a hospodařením družstevních záložen a právnických osob, ve kterých mají družstevní záložny kontrolu, (dále jen „kontrolovaná osoba“), který vykonává Úřad pro dohled nad družstevními záložnami (dále jen „Úřad“). Kontrolou se rozumí jakýkoliv přímý podíl na základním jmění právnické osoby nebo nepřímý podíl na základním jmění právnické osoby vyšší než 50 %, nebo právo jmenovat nebo odvolávat většinu členů statutárního orgánu, dozorčí rady, ředitelů právnické osoby, nebo možnost vykonávat rozhodující vliv na řízení právnické osoby, ve které je osoba společníkem, akcionářem nebo členem, na základě smlouvy s právnickou osobou, ustanovení ve stanovách právnické osoby, dohody s ostatními společníky, akcionáři nebo členy právnické osoby, nebo možnost vykonávat rozhodující vliv jiným způsobem. Nepřímým podílem se rozumí podíl na základním jmění právnické osoby držený zprostředkovaně, a to prostřednictvím kontrolované osoby.“

2. V § 1 odstavec 6 zní:

„(6) Družstevní záložna

a) je oprávněna vykonávat pouze činnosti stanovené

tímto zákonem, a to v rozsahu povolení působit jako družstevní záložna podle § 2a (dále jen „povolení“),

- b) je povinna při výkonu své činnosti postupovat obezřetně a s náležitou péčí, zejména vykonávat činnost způsobem, který neohrožuje návratnost vkladů jejích členů a její bezpečnost a stabilitu,
- c) je povinna dodržovat zejména povinnosti uložené jí právními předpisy a rozhodnutími vydanými podle tohoto zákona.“

3. V § 1 se doplňují odstavce 7, 8 a 9, které včetně poznámek pod čarou č. 3a) a 3b) znějí:

„(7) Schválená účetní závěrka,^{3a)} výroční zpráva o činnosti a hospodaření družstevní záložny (dále jen „výroční zpráva“), opis povolení a zpráva pro členy, jejichž obsah a způsob aktualizace stanoví na návrh Úřadu Ministerstvo financí právním předpisem podle tohoto zákona; musí být zveřejněny na místě veřejně přístupném v sídle družstevní záložny, v jejích pobočkách, expoziturách a jednatelstvích.

(8) Udělení prokury podle zvláštního zákona^{3b)} není možné.

(9) Družstevní záložna není oprávněna nabývat přímý nebo nepřímý podíl na základním jmění právnické osoby, stát se členem, společníkem, akcionářem právnické osoby, či jiným způsobem nabývat kontrolu v právnické osobě.

^{3a)} Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

^{3b)} § 14 obchodního zákoníku.“

4. V § 2 se nadpis „Některá ustanovení o založení a vzniku družstevní záložny“ pod označením § 2 vkládá nad označení § 2.

5. V § 2 odstavce 2 až 4 znějí.

„(2) Zapisované základní jmění musí činit nejméně 500 000 Kč. Zapisované základní jmění musí být splaceno před podáním žádosti o povolení podle § 2a.

(3) Zastupování osob, které podaly přihlášku do družstevní záložny, na ustavující schůzi je vyloučeno.

(4) K návrhu na zápis do obchodního rejstříku se přikládá povolení. Udělení povolení, jeho odnětí

a změny jsou součástí zápisu do obchodního rejstříku.“.

6. V § 2 se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) Sídlo družstevní záložny musí být na území České republiky.“.

7. Za § 2 se vkládá nový § 2a, který včetně poznámky pod čarou č. 3c) zní:

„§ 2a

(1) Ke vzniku a činnosti družstevní záložny je třeba povolení. Povolení uděluje na základě písemné žádosti představenstva Úřad.

(2) V žádosti o povolení podle odstavce 1 se uvede

- a) obchodní jméno a sídlo družstevní záložny,
- b) výše zapisovaného základního jmění družstevní záložny,
- c) věcné a organizační předpoklady pro činnost družstevní záložny.

(3) K žádosti o povolení podle odstavce 1 musí být přiloženy

- a) listiny prokazující založení družstevní záložny, splacení celého zapisovaného základního jmění, odbornou způsobilost a bezúhonnost členů představenstva, kontrolní komise a úvěrové komise družstevní záložny,
- b) návrh obchodního plánu družstevní záložny.

(4) O žádosti o povolení podle odstavce 1 rozhodne Úřad do 60 dnů od doručení žádosti nebo jejího doplnění, a to po posouzení podmínek pro udělení povolení.

(5) Povolení se uděluje na dobu neurčitou a nelze je převést na jinou osobu. V povolení může být výkon některých činností podle § 3 vyloučen nebo omezen. Povolení zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí povolení nebo dnem zrušení družstevní záložny.

(6) Podmínkami pro udělení povolení jsou

- a) odborná způsobilost a bezúhonnost osob zvolených do funkce členů orgánů družstevní záložny,
- b) věcné a organizační předpoklady pro výkon navrhovaných činností družstevní záložny, vyplývající zejména ze stanov družstevní záložny (dále jen „stanovy“), popřípadě dalších vnitřních předpisů družstevní záložny,
- c) reálnost obchodního plánu a schopnost bezpečného rozvoje družstevní záložny s ohledem na obecné znalosti a zkušenosti.

(7) Pro účely tohoto zákona se považuje za osobu

- a) bezúhonnou osobu, která se prokáže výpisem z trestního rejstříku, který není starší 3 měsíců,

a která nebyla pravomocně odsouzena pro majetkoprávní trestný čin nebo trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s předmětem činnosti družstevní záložny, nebo jiný úmyslný trestný čin podle zvláštního zákona,^{3c)}

- b) odborně způsobilou osobu, která má ukončené úplné střední vzdělání a nejméně 2 roky praxe v oblasti související s činnostmi podle § 3 odst. 1 písm. a), b) a c) nebo ukončené vysokoškolské vzdělání a nemá pracovní právní nebo obdobný poměr k podnikatelskému subjektu, který podniká nebo jinak nakládá s cennými papíry uvedenými v § 3 odst. 2 písm. c).

(8) Úřad je oprávněn si vyžádat opis z evidence Rejstříku trestů týkající se osob navržených nebo zvolených do funkcí členů orgánů družstevní záložny.

^{3c)} Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.“.

8. V § 3 odst. 1 písm. c) se bod 2 zrušuje.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.

9. V § 3 odst. 2 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 4) zní:

- „c) nabývat státní dluhopisy a dluhopisy, za které převzal stát záruku, dluhopisy, jejichž emitentem je Česká národní banka, hypoteční zástavní listy,⁴⁾ komunální obligace a dluhopisy vydané centrálními bankami členských států OECD, za které převzaly tyto státy záruku. Jiné dluhopisy je družstevní záložna oprávněna nabývat jen po předchozím souhlasu Úřadu, který posoudí rizikovost nabytí dluhopisů ve vztahu k návratnosti vkladů členů a stabilitě a bezpečnosti družstevní záložny,

⁴⁾ Zákon ČNR č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů.“.

10. V § 3 odst. 2 se písmena f) a g) zrušují.

Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno f).

11. V § 3 odst. 2 písm. f) se slova „návratné finanční výpomoci“ nahrazují slovem „půjčky“.

12. V § 3 odst. 2 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

- „g) po předchozím souhlasu Úřadu a za podmínek jím stanovených přijímat vklady od jiných právnických osob, vést těmto osobám účty a provádět platby z jejich pověření a poskytovat úvěry obcím v České republice. Při udělení souhlasu Úřad posoudí rizikovost činnosti družstevní záložny ve vztahu k návratnosti vkladů členů a stabilitě a bezpečnosti družstevní záložny.“.

13. V § 3 odstavec 3 zní:

„(3) Vymezení majetku podle odstavce 2 písm. d) se po dobu 6 měsíců od jejich nabytí nevztahuje na věci, které družstevní záložna nabyla v souvislosti se zajištěním své pohledávky.“

14. V § 3 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„(4) Družstevní záložny jsou oprávněny k ochraně svých zájmů vytvářet zájmová sdružení právnických osob,^{4a)} jejichž členy jsou pouze družstevní záložny.

^{4a)} § 20f a násl. zákona č. 40/1964 Sb, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“

15. V § 3 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Přijaté vklady vede družstevní záložna na vkladových účtech. Smlouvy uzavřené ve smyslu § 3 odst. 1 musí být uzavřeny písemně. Anonymní vklady nesmí družstevní záložna přijímat.

(6) K žádosti o souhlas podle odstavce 2 písm. c) a g) družstevní záložna předloží Úřadu listiny umožňující Úřadu posouzení rizikovosti činností družstevní záložny podle odstavce 2 písm. c) a g) ve vztahu k návratnosti vkladů členů a stabilitě a bezpečnosti družstevní záložny. Družstevní záložna k žádosti podle odstavce 2 písm. c) doloží především vyšší investovaných peněžních prostředků, předpokládaný způsob jejich zhodnocení, jejich návratnost a rizikovost. Družstevní záložna k žádosti podle odstavce 2 písm. g) doloží především předpokládanou výnosnost a rizikovost činností podle odstavce 2 písm. g) včetně způsobu zhodnocení a zajištění těchto činností.“

16. V § 4 odst. 2 písm. a) se slova „a povinnost“ zrušují.

17. V § 4 odstavec 3 zní:

„(3) Člen je povinen krýt ztrátu družstevní záložny uhrazovací povinností v souladu s tímto zákonem. Výši uhrazovací povinnosti člena vůči družstevní záložně ke krytí jejich ztrát určují stanovy, musí být však nejméně dvojnásobkem členské podílu. Uhrazovací povinnost může být pro jednotlivé členy rozdílná v závislosti na výši jejich uložených vkladů. Ve stanovách může být určeno, že uhrazovací povinnost členů všech nebo některých volených orgánů družstevní záložny je vyšší a může být určena i rozdílně pro jednotlivé volené orgány družstevní záložny.“

18. V § 4 odst. 7 se slova „má přednostní právo“ nahrazují slovy „je oprávněna své splatné pohledávky za členem započíst“ a slova „na úroky z vkladů, na vklady a na členský podíl člena, kterému poskytlo úvěr nebo který má jiné majetkové závazky vůči družstevní záložně“ se nahrazují slovy „oproti úrokům z vkladů, vkladům a vypořádacímu podílu člena“.

19. V § 4 se doplňují odstavce 8 a 9, které znějí:

„(8) Družstevní záložna je povinna seznámit uchazeče o členství se všemi skutečnostmi souvisejícími s členstvím, zejména se stanovami, obchodními podmínkami, právy a povinnostmi vyplývajícími z členství a podmínkami pojištění vkladů. Dojde-li ke změnám těchto skutečností, je povinna včas a řádně zajistit informovanost členů.

(9) Postupování pohledávek členů za družstevní záložnou vyplývajících z vkladů členů u družstevní záložny je možné pouze mezi členy družstevní záložny.“

20. V nadpisu § 5 se slova „družstevní záložny“ zrušují.

21. V § 5 odst. 1 první větě se slova „družstevní záložny“ zrušují.

22. V § 5 odst. 1 písm. o) se bod 3 zrušuje. Dosavadní body 4, 5 a 6 se označují jako body 3, 4 a 5.

23. Za § 5 se vkládá nový § 5a, který včetně nadpisu zní:

„Některá ustanovení o orgánech družstevní záložny

§ 5a

(1) K platnosti usnesení členské schůze je třeba v případě hlasování

- o způsobu úhrady ztráty družstevní záložny souhlasu alespoň dvou třetin hlasů přítomných členů,
- o splnutí, sloučení nebo rozdělení družstevní záložny souhlasu alespoň dvou třetin hlasů přítomných členů.

(2) Náhradní členská schůze může být svolána stejnou pozvánkou jako původní členská schůze. Pozvánka musí obsahovat upozornění, že náhradní členská schůze je schopna se usnášet za jakéhokoli počtu přítomných členů. Takto svolaná náhradní členská schůze může být zahájena nejdříve po uplynutí 30 minut od plánovaného zahájení původní členské schůze uvedené v pozvánce. Podrobnosti upravují stanovy.

(3) Rozhodnutí členské schůze o snížení výše členského podílu nebo výše uhrazovací povinnosti určených ve stanovách bez předchozího souhlasu Úřadu, který posoudí snížení uhrazovací povinnosti nebo snížení výše členského podílu ve vztahu k povinnosti družstevní záložny dodržovat pravidla určená podle § 11 s ohledem na bezpečnost a stabilitu družstevní záložny, je neplatné.“

24. V § 6 se nadpis zrušuje.

25. V § 6 odstavec 4 zní:

„(4) Určí-li stanovy, je úvěrová komise oprávněna převést část výkonu svých pravomocí na jiné osoby, a to způsobem uvedeným ve stanovách. Tím není do-

tčena odpovědnost členů úvěrové komise podle § 6a odst. 2.“.

26. V § 6 odst. 5 písm. a) se za slovo „banky“ vkládají slova „a o přijetí vkladu od jiné družstevní záložny“.

27. V § 6 odstavec 6 zní:

„(6) Představenstvo vypracuje výroční zprávu, která obsahuje i roční účetní závěrku, a předkládá ji ke schválení členské schůzi. Tuto členskou schůzi je povinno svolat tak, aby se konala do 30. června roku následujícího po roce, za který je výroční zpráva vypracována. Schválenou výroční zprávu zašle představenstvo Úřadu do 10 dnů od jejího schválení. Návrh výroční zprávy musí být zaslán členům nejméně 30 dnů před dnem konání členské schůze.“.

28. V § 6 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Členové volených orgánů družstevní záložny jsou povinni neprodleně a úplně informovat Úřad o všech skutečnostech, které by mohly mít za následek ohrožení hospodaření družstevní záložny nebo uplatnění postupu podle § 28 tohoto zákona. Členové volených orgánů jsou povinni dodržovat kromě zákonů a jiných právních předpisů také rozhodnutí Úřadu a vykonávat svoji činnost s odbornou péčí. Jsou povinni vykonávat své funkce tak, aby neohrozili návratnost vkladů členů družstevní záložny a její bezpečnost a stabilitu ve vztahu k hospodaření.“.

29. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který zní:

„§ 6a

(1) Členem voleného orgánu družstevní záložny může být pouze bezúhonná a odborně způsobilá osoba. Ve stanovách může být uvedeno, na které další funkce se tato podmínka vztahuje.

(2) Členové voleného orgánu, kteří způsobili družstevní záložně porušením právních povinností při výkonu působnosti voleného orgánu škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně. Smlouva mezi členem voleného orgánu a družstevní záložnou nebo ustanovení stanov vylučující nebo omezující odpovědnost člena voleného orgánu za škodu jsou neplatné. Členové voleného orgánu odpovídají za škodu, kterou družstevní záložně způsobili plněním nevhodného pokynu členské schůze. Této odpovědnosti se zproští, pokud alespoň jeden z nich členskou schůzi na nevhodnost pokynu upozornil a požádal o zaprotokolování námítky do zápisu z členské schůze. To neplatí, pokud je pokyn členské schůze v rozporu s právními předpisy.“.

30. V § 7 odstavec 6 včetně poznámky pod čarou č. 10) zní:

„(6) Ustanovení zvláštního zákona o zákazu konkurence¹⁰⁾ nejsou tímto zákonem dotčena a platí také

pro členy úvěrové komise. Výkon funkce člena voleného orgánu družstevní záložny je neslučitelný s výkonem funkce člena voleného orgánu jiné družstevní záložny a s pracovním nebo obdobným poměrem v jiné družstevní záložně. Stanovy mohou určit, že člen voleného orgánu družstevní záložny nebo vedoucí zaměstnanec nesmějí zastávat funkci v řídicích nebo dozorčích orgánech nebo funkci ředitele nebo prokuristy v jiné právnické osobě.

¹⁰⁾ § 249 obchodního zákoníku.“.

31. V § 7 se doplňují odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Člen voleného orgánu družstevní záložny nebo vedoucí zaměstnanec je povinen před svým zvolením nebo jmenováním do příslušné funkce písemně informovat toho, kdo jej volí nebo jmenuje, o své bezúhonnosti a odborné způsobilosti, o předmětu své případné podnikatelské činnosti, o svém členství v orgánech jiných právnických osob, nebo zda vykonává v jiných právnických osobách funkci prokuristy nebo v nich má majetkovou účast, pracovní nebo obdobný poměr, včetně předmětu činnosti této právnické osoby. Člen voleného orgánu družstevní záložny nebo vedoucí zaměstnanec informuje písemně i o změnách, které nastaly v průběhu výkonu jeho funkce.

(8) Družstevní záložna je povinna do 5 dnů ode dne zvolení člena orgánu družstevní záložny doručit Úřadu žádost o posouzení podmínek pro výkon funkce včetně listin osvědčujících splnění těchto podmínek. Pokud Úřad rozhodne, že zvolený člen orgánu družstevní záložny nesplňuje podmínky pro výkon funkce, zaniká výkon funkce dnem doručení tohoto rozhodnutí družstevní záložně. Úřad ve věci posouzení podmínek pro výkon funkce člena orgánu družstevní záložny rozhodne do 30 dnů od doručení žádosti; jinak se má za to, že člen orgánu družstevní záložny podmínky splňuje.“.

32. § 8 včetně poznámky pod čarou č. 11) zní:

„§ 8

(1) Družstevní záložna vede účetnictví podle zvláštních právních předpisů.¹¹⁾

(2) Družstevní záložna sestavuje konsolidovanou účetní závěrku, má-li podíl na základním jmění kontrolované osoby.

¹¹⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

33. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který zní:

„§ 8a

(1) Roční účetní závěrka družstevní záložny musí být ověřena auditorem. Úřad může na žádost družstevní záložny doručitou do 3 měsíců od skončení účetního období udělit družstevní záložně z této po-

vinnosti výjimku z důvodu malého rozsahu a náročnosti činnosti družstevní záložny.

(2) Vybrané auditory je družstevní záložna povinna oznámit Úřadu, který je oprávněn do 30 dnů po obdržení tohoto oznámení auditory odmítnout. Družstevní záložna je povinna oznámit do 15 dnů po odmítnutí Úřadem nové auditory.“

34. § 9 včetně poznámky pod čarou č. 12) zní:

„§ 9

(1) Zisk po zdanění lze rozdělit jen mezi ty členy, kteří kryli ztrátu družstevní záložny uhrazovací povinností, a to do výše skutečného plnění této uhrazovací povinnosti. Podrobnosti upraví stanovy. Ustanovení zvláštního zákona o rozdělení a užití zisku družstva¹²⁾ se nepoužijí.

(2) Vykáže-li družstevní záložna ztrátu, je členská schůze povinna rozhodnout při schvalování účetní závěrky družstevní záložny, ze které tato ztráta vyplývá, o úhradě této ztráty z vlastních zdrojů družstevní záložny, případně rozhodnout o krytí této ztráty uhrazovací povinností členů ve výši podle stanov, určené v souladu s tímto zákonem tak, aby tato ztráta byla uhrazena v rozsahu výše vlastních zdrojů družstevní záložny a výše uhrazovací povinnosti členů do 30 dnů od konání této členské schůze.

¹²⁾ § 236 obchodního zákoníku.“

35. V § 10 odst. 1 písm. a) se slova „§ 3 odst. 1 písm. c) bod 3“ nahrazují slovy „§ 3 odst. 1 písm. c) bod 2“.

36. § 11 včetně poznámky pod čarou č. 14a) zní:

„§ 11

(1) Družstevní záložna je povinna dodržovat pravidla a ukazatele týkající se poměru kapitálu a rezerv k aktivům, popřípadě závazkům, a to i na konsolidovaném základě, klasifikace vybraných položek aktiv, tvorby rezerv a opravných položek,^{14a)} úvěrové angažovanosti, platební schopnosti a likvidity. Tato pravidla a ukazatele, jakož i vymezení pojmů aktiva a pasiva družstevní záložny a jejich vybrané položky, rezervy a kapitál včetně určení rizikových vah dluhopisů stanoví a vyhláší na návrh Úřadu právním předpisem Ministerstvo financí.

(2) Družstevní záložna je povinna zabezpečovat, aby

- a) částka úvěrů poskytnutých jednomu dlužníkovi, popřípadě ekonomicky spjaté skupině dlužníků nepřekročila stanovené procento z vybraných položek aktiv nebo pasiv,
- b) celková částka úvěrů poskytnutých deseti největším dlužníkům, popřípadě ekonomicky spjatým skupinám dlužníků nepřekročila stanovené pro-

cento z celkového objemu vybraných položek aktiv a pasiv družstevní záložny.

(3) Družstevní záložna je povinna udržovat trvale svou platební schopnost. Za tím účelem je povinna dodržovat stanovená pravidla likvidity a platební schopnosti; tato pravidla mohou upravovat zejména

- a) minimální výši likvidních prostředků, popřípadě skupiny těchto prostředků ve vztahu k aktivům nebo k pasivům, popřípadě ke skupině vybraných položek aktiv nebo pasiv,
- b) omezení a podmínky pro některé druhy úvěrů nebo investic, vkladů, záruk a závazků,
- c) omezení a podmínky směřující ke sladění splatnosti aktiv a pasiv družstevní záložny.

^{14a)} Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.“

37. § 12 se zrušuje.

38. V § 13 odst. 1 písm. b) se číslovka „100 000“ nahrazuje číslovkou „500 000“.

39. V § 13 odst. 2 se slova „odst. 2 a 3“ zrušují.

40. V § 13 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Družstevní záložna se též zrušuje dnem nabytí právní moci odněti povolení.“

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 4 až 8.

41. V § 13 odstavec 4 zní:

„(4) Splynutí a sloučení družstevní záložny je možné jen s jinou družstevní záložnou. Družstevní záložnu lze rozdělit pouze na družstevní záložny. K rozdělení, sloučení a splynutí je třeba předchozího souhlasu Úřadu; přitom se postupuje přiměřeně podle § 2a.“

42. V § 13 odstavec 6 zní:

„(6) Likvidátora družstevní záložny jmenuje na návrh družstevní záložny a odvolává Úřad, který podává příslušné návrhy do obchodního rejstříku. Likvidátorem může být pouze osoba splňující podmínky bezúhonnosti a odborné způsobilosti podle § 2a odst. 7 a která nemá závazky vůči družstevní záložně. Družstevní záložna předloží Úřadu návrh na jmenování likvidátora nejpozději do 5 dnů od zrušení družstevní záložny či ukončení činnosti likvidátora, a to včetně listin prokazujících splnění podmínek podle tohoto odstavce. V případě, že družstevní záložna nepředloží návrh včetně listin prokazujících splnění podmínek podle tohoto odstavce ve stanovené lhůtě nebo osoba navržená pro výkon funkce likvidátora nesplňuje podmínky podle tohoto odstavce, jmenuje likvidátora Úřad.“

43. V § 13 se odstavce 7 a 8 včetně poznámek pod čarou č. 15) a 16) zrušují.

44. V § 14 odst. 4 se slova „návrtné finanční výpomoci“ nahrazují slovem „půjčky“, slova „a výtěžky z ukončených konkurzních a likvidačních řízení“ se zrušují a za slova „Fondu jsou“ se vkládá slovo „zejména“.

45. V § 14 odst. 5 se slova „návrtných finančních výpomocí“ nahrazují slovem „půjček“.

46. V § 14 se doplňuje odstavec 7, který včetně poznámky pod čarou č. 17a) zní:

„(7) V případě prohlášení konkursu se nároky Fondu vůči družstevní záložně, která je v úpadku, vzniklé na základě výplaty náhrad jejím členům považují za pohledávky druhé třídy podle zvláštního zákona.^{17a)}“

^{17a)} Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.“

47. V § 15 odst. 1 se slovo „šestičlenným“ nahrazuje slovem „tříčlenným“.

48. V § 15 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Předsedu a ostatní členy představenstva jmenuje a odvolává ředitel Úřadu. Funkční období členů představenstva Fondu je tříleté a lze je jmenovat opakovaně. Každý rok je jmenován nejméně jeden člen představenstva Fondu.“

(3) Jeden člen představenstva Fondu je jmenován z řad zaměstnanců Úřadu. Nejméně jeden člen představenstva je jmenován z řad členů představenstev družstevních záložen.“

49. V § 16 odstavec 1 zní:

„(1) Roční příspěvek družstevní záložny do Fondu činí 0,5 % z průměru objemu vkladů členů v družstevní záložně vedených v českých korunách na jméno, příjmení, adresu a datum narození nebo rodné číslo, popřípadě identifikační číslo vkladatele (dále jen „pojištěný vklad“) za předchozí kalendářní rok, včetně úroků, na které vznikl vkladatelům nárok v předchozím kalendářním roce. Průměrný objem pojištěných vkladů družstevní záložna propočítává podle čtvrtletních stavů pojištěných vkladů v předchozím kalendářním roce. Družstevní záložna nesmí provádět takové převody mezi vkladovými nebo jinými účty, anebo uzavírat takové smlouvy o pojištěném vkladu, anebo vykonávat jiné obdobné činnosti, které způsobují při propočtu čtvrtletních stavů pojištěných vkladů snížení ročního příspěvku. V takovém případě Úřad provede příslušný propočet a nařídí družstevní záložně doplatit příslušný rozdíl.“

50. V § 17 odst. 1 se za slova „pojištěný vklad“ doplňují slova „(dále jen „náhrada“)“ a za slova „smluvních podmínek.“ se vkládá tato věta: „Nárok

vkladateli na náhradu nevznikne dříve, než družstevní záložna, která není schopna dostát svým závazkům a jejímž členem je vkladatel, prokáže Úřadu, že její členové se podíleli na krytí ztráty, která byla zjištěna účetní závěrkou provedenou v souvislosti s neschopností družstevní záložny dostát svým závazkům, ne starší než 3 měsíce, uhrazovací povinností ve výši podle stanov.“

51. V § 17 odst. 3 se za slovo „vklady“ vkládají slova „v rámci nucené správy nebo“ a slova „odst. 3 písm. b), popř. c)“ se zrušují.

52. V § 20 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) V případě menšího objemu finančních prostředků ve Fondu, než činí výše objemu náhrad, na jejichž výplatu vznikl nárok, vyplátí Fond náhrady vkladatelům poměrně dle výše jejich nároku na náhradu a doplatí náhrady či část náhrad vkladatelům až v okamžiku, kdy bude ve Fondu dostatečné množství finančních prostředků. Nárok na náhradu se v případě opožděné výplaty neúročí. Nárok na náhradu se nepromlčuje. Vkladatelům se vyplácí náhrady v pořadí podle vzniku nároku na výplatu náhrad. Vkladatelé mají přednostní právo na výplatu náhrad před splácním ostatních závazků Fondu.“

53. § 21 zní:

„§ 21

Fond může peněžní prostředky ukládat vklady u bank a nabývat státní dluhopisy a dluhopisy, za které převzal stát záruku, dluhopisy, jejichž emitentem je Česká národní banka, hypoteční zástavní listy⁴⁾ a dluhopisy vydané centrálními bankami členských států OĚCD, za které převzaly tyto státy záruku.“

54. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který zní:

„§ 21a

V případě, že prostředky Fondu nepostačují k vyplacení zákonem stanovených náhrad či jiných závazků Fondu, se příspěvek pro následující rok po roce, ve kterém nepostačovaly prostředky k vyplacení zákonem stanovených náhrad, zvyšuje na trojnásobek procentní sazby uvedené v § 16 odst. 1. Úřad oznámí družstevním záložnám zvýšení příspěvku.“

55. V § 22 odst. 1 se za slovo „záložen“ vkládají slova „a Fondu“.

56. V § 22 odstavec 2 zní:

„(2) Předmětem dohledu Úřadu podle odstavce 1 je dodržování zákonů, jiných právních předpisů vydaných podle tohoto zákona, jakož i rozhodnutí vydaných Úřadem, družstevními záložnami a Fondem. Družstevní záložny podléhají dohledu od svého založení do zániku.“

57. V § 23 odst. 2 se slova „z Fondu“ nahrazují slovy „ze státního rozpočtu“.

58. § 24 zní:

„§ 24

(1) Činnost Úřadu řídí ředitel Úřadu (dále jen „ředitel“), kterého jmenuje a odvolává ministr financí.

(2) Podrobnosti o postavení, působnosti a činnosti Úřadu upraví statut Úřadu, který vydává ředitel po předchozím souhlasu Ministerstva financí. Ve statutu se upraví i vydávání Věstníku Úřadu.

(3) Úřad každoročně vypracuje zprávu o činnosti a hospodaření Úřadu, kterou předkládá Ministerstvu financí ke schválení.

(4) Není-li zpráva podle odstavce 3 schválena, odvolá ministr financí ředitele a do 3 měsíců od odvolání jmenuje nového ředitele.“

59. V § 26 odstavec 3 zní:

„(3) Všechny družstevní záložny jsou povinny platit roční poplatek na činnost Úřadu. Výši ročního poplatku na následující rok stanoví při schvalování rozpočtu Úřadu Poslanecká sněmovna na návrh Úřadu procentní sazbou z objemu všech vkladů vedených u družstevní záložny ke dni 30. června běžného roku. Poplatek je družstevní záložna povinna zaplatit nejpozději do 31. ledna následujícího roku.“

60. V § 27 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „Úřad je při výkonu své působnosti povinen dbát, aby družstevní záložně nevznikly náklady zjevně nepřiměřené účelu rozhodnutí Úřadu a aby nedošlo v důsledku rozhodnutí Úřadu k jinému nedostatku v činnosti družstevní záložny.“

61. V § 27 odstavce 2 až 4 znějí:

„(2) Družstevní záložna neprodleně zašle Úřadu schválené změny stanov.

(3) Úřad kromě výkonu dohledu preventivně dbá zdravého řízení a hospodaření družstevních zálož, zejména poskytováním poradenství a vydáváním doporučení. Spolupracuje přitom s družstevními záložnami a dalšími osobami, které jsou družstevními záložnami na podporu jejich zájmů založeny. Nebude-li se družstevní záložna řídit doporučením vydaným Úřadem, je představenstvo této družstevní záložny povinno informovat o této skutečnosti nejbližší členskou schůzi konanou po vydání doporučení a Úřad.

(4) Úřad je oprávněn zúčastnit se členské schůze svým pověřeným zástupcem. Úřad je povinen zúčastnit se členské schůze svým pověřeným zástupcem, je-li o to družstevní záložnou požádán, a podat členskou schůzi informace, které se týkají družstevní záložny a výkonu dohledu, nejde-li o informace, jejichž poskytnutí je zákonem vyloučeno. Požádá-li pověřený

zástupce Úřadu na členské schůzi o slovo, musí mu být uděleno.“

62. V § 27 se odstavec 5 zrušuje.

63. § 28 zní:

„§ 28

(1) Zjistí-li Úřad nedostatky v činnosti družstevní záložny, je oprávněn, podle povahy a závažnosti zjištěného nedostatku,

a) vyžadovat, aby družstevní záložna ve stanovené lhůtě zjedнала nápravu, zejména omezila některé povolené činnosti nebo ukončila nepovolené činnosti ve smyslu povolení, vyměnila osoby ve vedení družstevní záložny, vytvořila odpovídající výši opravných položek a rezerv, vyměnila členy představenstva, kontrolní nebo úvěrové komise družstevní záložny, nebo upravila uhrazovací povinnost členů, anebo svolala členskou schůzi a tato členská schůze projednala Úřadem stanovenou záležitost nebo jeho návrh,

b) rozhodnout o omezení nebo zákazu některých povolených činností družstevní záložny až na 120 dnů, a to včetně nakládání vkladatelů s jejich vklady,

c) změnit povolení vyloučením nebo omezením některých činností uvedených v § 3,

d) nařídit mimořádný audit na náklady družstevní záložny,

e) zavést v družstevní záložně nucenou správu,

f) uložit družstevní záložně pokutu do 10 000 000 Kč,

g) nařídit svolání členské schůze na náklady družstevní záložny a určit některé body programu jednání této členské schůze,

h) odejmout povolení podle § 28g a 28h.

(2) Opatření podle odstavce 1 písm. b) až g) se uplatní při nesplnění požadavku podle odstavce 1 písm. a); podle povahy zjištěného nedostatku, zejména nesnese-li věc odkladu, lze tento postup uplatnit i bez předchozího požadavku podle odstavce 1 písm. a).

(3) Nedostatkem v činnosti se rozumí

a) porušení podmínek stanovených v povolení a podmínek pro vydání povolení,

b) porušení zákona, právních předpisů vydaných podle tohoto zákona a rozhodnutí Úřadu,

c) provádění obchodů družstevní záložnou způsobem, který poškozujee nebo může poškodit zájmy jejích vkladatelů a členů nebo ohrožuje bezpečnost a stabilitu družstevní záložny,

d) řízení činnosti a hospodaření družstevní záložny osobami, které nemají dostatečnou odbornou způsobilost nebo nejsou bezúhonné,

e) jestliže družstevní záložnou vytvořený souhrn opravných položek a rezerv nepostačuje k pokrytí

rizik vyplývajících z družstevní záložnou vykázaného objemu klasifikovaných aktiv,

- f) jestliže volený orgán družstevní záložny nevykonnává svou funkci déle než 60 dnů,
- g) odepření při kontrole vyžádaných informací a listin či prodlení při jejich předání nebo odepření vstupu do prostorů či prodlení při umožnění vstupu,
- h) porušování pravidel a ukazatelů určených podle § 11.

(4) Na řízení o změně povolení, zákazu nebo omezení povolených činností, zavedení nucené správy, skončení nucené správy, o nařízení mimořádného auditu, uložení pokuty a jiná rozhodování Úřadu se vztahují předpisy o správním řízení,¹⁹⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(5) Účastníkem řízení je pouze dotčená družstevní záložna.

(6) Řízení může být zahájeno též doručením rozhodnutí.

(7) Doručení do vlastních rukou provede Úřad předáním rozhodnutí členovi představenstva družstevní záložny nebo členovi kontrolní komise nebo osobě pověřené řízením družstevní záložny. Odmítne-li některá z těchto osob rozhodnutí převzít, je doručeno okamžikem tohoto odmítnutí.

(8) Proti rozhodnutí lze do 15 dnů od jeho doručení podat odvolání k Ministerstvu financí prostřednictvím Úřadu. Podané odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 písm. b), c), d) a e) nemá odkladný účinek.

(9) Lhůta k plnění doručení rozhodnutí činí alespoň 24 hodin, a to s výjimkou rozhodnutí podle § 28 odst. 1 písm. b) a c), jejichž plnění může být vyžadováno okamžikem doručení, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.

(10) Uložením pokuty podle odstavce 1 písm. f) není dotčena odpovědnost podle jiných právních předpisů.

(11) Pokuta podle odstavce 1 písm. f) je příjmem Fondu.

(12) Jestliže nebylo uložení opatření podle odstavce 1 dosaženo nápravou, může Úřad opatření podle odstavce 1 uložit opakovaně, popřípadě uložit jiné opatření podle odstavce 1, není-li stanoveno v tomto zákoně jinak.

(13) Řízení podle odstavce 1 lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se Úřad dověděl o skutečnostech rozhodných pro uložení příslušného opatření, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy tyto skutečnosti nastaly.

(14) Osoby, u kterých je podezření, že bez povolení Úřadu provádějí činnost, ke které je třeba povolení

Úřadu, je Úřad oprávněn kontrolovat v rozsahu, který je potřebný ke zjištění skutkového stavu týkajícího se takové činnosti. Jestliže Úřad zjistí, že tato osoba prováděla nebo provádí činnost, ke které je třeba povolení, bez tohoto povolení, je oprávněn jí uložit pokutu podle odstavce 1 písm. f).“.

64. Za § 28 se vkládají nové § 28a až 28i, které včetně poznámky pod čarou č. 19a) znějí:

„§ 28a

V případě, že představenstvo nebo kontrolní komise zjistí, že družstevní záložna je nebo se stane platebně neschopnou nebo že družstevní záložně vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které způsobily nebo mohou způsobit pokles poměru kapitálu k aktivům pod poměr stanovený Ministerstvem financí podle § 11, informuje o tom neprodleně Úřad.

§ 28b

(1) Cílem nucené správy je zajistit takové podmínky v družstevní záložně, aby členové mohli na členské schůzi, pokud její svolání a konání umožňuje situace v družstevní záložně, řádně a se znalostí všech potřebných informací o družstevní záložně rozhodnout o opatřeních vedoucích k nápravě všech nedostatků včetně případné úhrady zjištěné ztráty nebo o zrušení družstevní záložny. Nucenou správu lze v družstevní záložně zavést, jestliže neodstranila nedostatky v činnosti. K zavedení nucené správy si Úřad vyžádá stanovisko Ministerstva financí.

(2) Rozhodnutí, kterým se zavádí nucená správa, obsahuje

- a) důvody pro zavedení nucené správy,
- b) jméno, příjmení a rodné číslo správce,
- c) případné omezení nebo zákaz přijímání vkladů, poskytování úvěrů nebo jiných činností.

(3) Náklady spojené s výkonem nucené správy včetně odměny nuceného správce jsou placeny z majetku družstevní záložny a jsou nákladem družstevní záložny na dosažení, udržení a zajištění příjmů pro účely daně z příjmů právnických osob podle zvláštního zákona.^{19a)}

(4) Vyžaduje-li zákon, aby rozhodnutí členské schůze bylo osvědčeno notářským zápisem, musí mít rozhodnutí správce v takové věci formu notářského zápisu.

§ 28c

(1) Správce jmenuje a odvolává Úřad, který rovněž stanoví výši jeho odměny za výkon nucené správy. Správce je zaměstnancem Úřadu.

(2) Správce je oprávněn po předchozím souhlasu

Úřadu přibírat k výkonu nucené správy v družstevní záložně další osoby. K výkonu nucené správy nesmí být přibrány osoby, které jsou v dlužnické pozici vůči družstevní záložně nebo které jsou v pracovním nebo obdobném poměru k jiné družstevní záložně. Přibrané osoby jsou oprávněny se seznamovat se záležitostmi, které souvisejí s činností a hospodařením družstevní záložny. Jsou zároveň povinny zachovávat o těchto věcech mlčenlivost.

§ 28d

(1) Okamžikem doručení rozhodnutí o zavedení nucené správy se pozastavuje výkon funkce všech orgánů družstevní záložny s výjimkou kontrolní komise. Tímto okamžikem je toto rozhodnutí účinné vůči každému. Postavení představenstva a úvěrové komise má nucený správce, který svolává členskou schůzi a má právo se jí zúčastnit. Právo podávat odvolání proti rozhodnutím Úřadu za trvání nucené správy má kontrolní komise.

(2) O věcech v působnosti členské schůze rozhoduje nucený správce s předchozím souhlasem Úřadu. Rozhodnutí týkající se změny a doplnění stanov pro jedná nucený správce s kontrolní komisí. O výši uhrazovací povinnosti, o krytí ztráty formou uhrazovací povinnosti členů během nucené správy, o volbě členů volených orgánů družstevní záložny a o zrušení družstevní záložny není oprávněn rozhodnout nucený správce v působnosti členské schůze. O těchto věcech rozhoduje členská schůze svolaná nuceným správcem. Návrhy této členské schůzi mohou předkládat členové, kontrolní komise nebo nucený správce.

(3) Jestliže to situace družstevní záložny vyžaduje, může správce s předchozím souhlasem Úřadu částečně nebo úplně pozastavit nakládání vkladatelů s jejich vklady v družstevní záložně.

(4) Zjistí-li správce předlužení družstevní záložny, je oprávněn s předchozím souhlasem Úřadu podat návrh na vyrovnání nebo na prohlášení konkurzu.

(5) Nucený správce je povinen vynaložit veškerou odbornou péči k dosažení cíle nucené správy, zejména je povinen postupovat tak, aby odvrátil další majetkovou újmu a aby družstevní záložna vymáhala své pohledávky.

§ 28e

(1) Nucená správa se zapisuje do obchodního rejstříku. Návrhy na zápisy týkající se nucené správy podává Úřad.

(2) Soud zapíše do obchodního rejstříku na návrh Úřadu zavedení nucené správy a dále odvolání správce a jmenování nového správce.

(3) Soud je povinen rozhodnout do 3 dnů od do-

ručení o návrzích souvisejících s nucenou správou na zápis do obchodního rejstříku.

§ 28f

(1) Nucená správa končí

- a) doručením rozhodnutí Úřadu o skončení nucené správy,
- b) prohlášením konkursu, nebo
- c) uplynutím 12 měsíců od zavedení nucené správy.

(2) Úřad rozhodne o skončení nucené správy do 10 dnů ode dne, kdy došlo k odstranění nebo k nápravě nedostatku v činnosti družstevní záložny.

Odnětí povolení

§ 28g

(1) Při přetrvávání závažných nedostatků v činnosti družstevní záložny Úřad povolení odejme; to-muto opatření nemusí předcházet zavedení nucené správy.

(2) Povolení může být dále odňato, jestliže

- a) družstevní záložna nezačala činnost do 12 měsíců ode dne udělení povolení nebo po dobu 6 měsíců nepřijímá vklady od členů nebo jim neposkytuje úvěry, nebo
- b) povolení bylo získáno na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti či jiným nikoliv řádným způsobem.

§ 28h

(1) V rozhodnutí o odnětí povolení podle § 28g se stanoví den, ke kterému se povolení odnímá.

(2) Ode dne právní moci rozhodnutí o odnětí povolení nesmí dotčená právnická osoba přijímat vklady a poskytovat úvěry a provozovat další činnosti, s výjimkou těch, které jsou nezbytné k vypořádání jejich pohledávek a závazků.

§ 28i

(1) Na návrh Úřadu vydá Ministerstvo financí právní předpisy, které upravují povinnosti družstevních záložen při vedení účetnictví.

(2) Na návrh Úřadu vydá Ministerstvo financí

- a) právní předpisy, které upravují pravidla a ukazatele podle § 11,
- b) právní předpisy stanovující povinný obsah výroční zprávy družstevní záložny a obsah a způsob aktualizace zprávy pro členy.

(3) Návrhem podle odstavců 1 a 2 se rozumí podrobně zpracované zásady právních předpisů.

^{19a)} Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty

Čl. II

V § 28 odst. 4 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 321/1993 Sb., zákona č. 258/1994 Sb., zákona č. 133/1995 Sb. a zákona č. 208/1997 Sb., se na konci nahrazuje tečka čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) spořitelní a úvěrní družstva a Zajišťovací fond družstevních záložen.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Čl. III

V § 19 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb., se na konci nahrazuje tečka čárkou a doplňuje se písmeno s), které zní:

„s) příjmy Úřadu pro dohled nad družstevními záložnami.“.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. IV

1. Řízení o zrušení nebo likvidaci družstevní záložny, jakož i řízení Úřadu v souvislosti s výkonem dohledu nad družstevními záložnami, zahájené přede dnem účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Úřad udělí povolení bez omezení či vyloučení činností podle tohoto zákona do 30 dnů od účinnosti tohoto zákona všem družstevním záložnám, které vznikly před účinností tohoto zákona, a to na základě písemné žádosti představenstva. Družstevní záložny, jejichž představenstvo ve lhůtě 15 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona nepodá žádost o udělení povolení,

se zrušují uplynutím posledního dne lhůty stanovené v první větě.

3. Družstevní záložny uvedou své poměry do souladu s ustanoveními tohoto zákona do 3 měsíců od účinnosti tohoto zákona.

4. Úřad je oprávněn nejdříve po uplynutí 3 měsíců od udělení povolení zahájit řízení s družstevní záložnou o odnětí povolení. Tímto není dotčeno oprávnění Úřadu zahájit proti družstevní záložně jiná řízení podle tohoto zákona.

5. Zapisovaného základního jmění podle ustanovení § 2 odst. 2 jsou družstevní záložny povinny dosáhnout do 1 roku od nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona končí funkční období všech členů představenstva Fondu jmenovaných do funkce člena představenstva Fondu před nabytím účinnosti tohoto zákona. Do 7 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ředitel Úřadu jmenuje členy představenstva Fondu, a to jednoho člena na 1 rok, jednoho člena na 2 roky a předsedu představenstva na 3 roky.

7. Družstevní záložny jsou povinny ukončit své majetkové účasti v právnických osobách do 18 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Nucená správa, která byla uvalena na družstevní záložnu před účinností tohoto zákona, se vykonává podle tohoto zákona.

9. Do doby ukončení majetkových účastí družstevní záložny v kontrolovaných osobách je Úřad oprávněn provádět kontrolu činnosti a hospodaření těchto osob. Při kontrole se přiměřeně použijí ustanovení § 23 odst. 1 a § 27 odst. 1. Jestliže kontrolovaná osoba odepře při kontrole vydat vyžádané informace a listiny nebo bude v prodlení s jejich vydáním nebo znemožní vstup do prostorů kontrolované osoby nebo bude v prodlení s umožněním vstupu, je Úřad oprávněn uložit kontrolované osobě pokutu až do výše 10 000 000 Kč; přitom použije přiměřeně ustanovení § 28.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem následujícího měsíce ode dne vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

101

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000

o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje ochranu osobních údajů o fyzických osobách, práva a povinnosti při zpracování těchto údajů a stanoví podmínky, za nichž se uskutečňuje jejich předávání do jiných států.

§ 2

Zřizuje se Úřad pro ochranu osobních údajů se sídlem v Praze (dále jen „Úřad“).

§ 3

Působnost zákona

(1) Zákon se vztahuje na osobní údaje, které zpracovávají státní orgány, orgány územní samosprávy, jiné orgány veřejné moci, jakož i fyzické a právnické osoby, pokud tento zákon nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Zákon se vztahuje na veškeré zpracovávání

osobních údajů, ať k němu dochází automatizovaně nebo jinými prostředky.

(3) Zákon se nevztahuje na zpracování osobních údajů, které provádí fyzická osoba výlučně pro osobní potřebu.

(4) Zákon se nevztahuje na nahodilé shromáždění osobních údajů, pokud tyto údaje nejsou dále zpracovávány.

(5) Zpracování osobních údajů pro účely statistické a archivnictví stanoví zvláštní zákony.¹⁾²⁾

(6) Ustanovení § 5, 9, 11, 16 a 27 tohoto zákona se nepoužijí pro zpracování osobních údajů

a) zpravodajskými službami,³⁾

b) Policií České republiky, včetně její Národní ústředny Interpolu, při odhalování trestné činnosti,⁴⁾

c) Ministerstvem financí v rámci finančně-analytické činnosti podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾

d) Národním bezpečnostním úřadem při provádění bezpečnostních prověrek podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾

e) Ministerstvem vnitra při vydávání osvědčení podle zvláštního právního předpisu,⁷⁾ při vydávání krycích dokladů⁸⁾ a při činnosti útvaru inspekce ministra vnitra.⁹⁾

§ 4

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

¹⁾ Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě.

Zákon č. 158/1999 Sb., o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001.

²⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění zákona č. 343/1992 Sb.

³⁾ Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění zákona č. 118/1995 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 34a zákona č. 283/1991 Sb.

⁹⁾ § 2 odst. 4 zákona č. 283/1991 Sb.

- a) osobním údajem jakýkoliv údaj týkající se určitého nebo určitého subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze na základě jednoho či více osobních údajů přímo či nepřímo zjistit jeho identitu. O osobní údaj se nejedná, pokud je třeba ke zjištění identity subjektu údajů nepřiměřené množství času, úsilí či materiálních prostředků,
- b) citlivým údajem osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v politických stranách či hnutích nebo odborových či zaměstnaneckých organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, trestné činnosti, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů,
- c) anonymním údajem takový údaj, který buď v původním tvaru nebo po provedení zpracování nelze vztáhnout k určenému nebo určitému subjektu údajů,
- d) subjektem údajů fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují,
- e) zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace,
- f) shromažďováním osobních údajů systematický postup nebo soubor postupů, jehož cílem je získání osobních údajů za účelem jejich dalšího uložení na nosič informací pro jejich okamžité nebo pozdější zpracování,
- g) uchováváním osobních údajů udržování údajů v takové podobě, která je umožňuje dále zpracovávat,
- h) blokováním osobních údajů vytvoření takového stavu, při kterém je osobní údaj určitou dobu nepřístupný a nelze jej jinak zpracovávat,
- i) likvidací osobních údajů se rozumí fyzické zničení jejich nosiče, jejich fyzické vymazání nebo jejich trvalé vyloučení z dalších zpracování,
- j) správcem každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Zpracováním osobních údajů může správce zmocnit nebo pověřit zpracovatele, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,
- k) zpracovatelem každý subjekt, který na základě

zvláštního zákona nebo pověření správcem zpracovává osobní údaje podle tohoto zákona,

- l) zveřejněným osobním údajem osobní údaj zpřístupněný zejména hromadnými sdělovacími prostředky, jiným veřejným sdělením nebo jako součást veřejného seznamu.

HLAVA II

PŘÁVA A POVINNOSTI PŘI ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

§ 5

(1) Správce je povinen

- a) stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány,
- b) stanovit prostředky a způsob zpracování osobních údajů,
- c) zpracovávat pouze pravdivé a přesné osobní údaje, které získal v souladu s tímto zákonem. Je povinen ověřovat, zda jsou osobní údaje pravdivé a přesné. Zjistí-li správce, že jím zpracovávané údaje nejsou s ohledem na stanovený účel pravdivé a přesné, zejména k námitce subjektu údajů, je povinen je blokovat a bez zbytečného odkladu opravit nebo doplnit. Nelze-li je opravit nebo doplnit, musí je bez zbytečného odkladu zlikvidovat. Nepravdivé, nepřesné nebo neověřené osobní údaje lze zpracovávat pouze v případě, stanoví-li tak zvláštní zákon.¹⁰⁾ Tyto údaje se musí náležitě označit a vést odděleně od ostatních osobních údajů,
- d) shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanového účelu,
- e) uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Po uplynutí této doby mohou být osobní údaje uchovávány pouze pro účely statistické, vědecké a pro účely archivnictví. Při použití pro tyto účely je třeba dbát práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů,
- f) zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromažďovány, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaj, jen pokud k tomu dal subjekt údajů souhlas,
- g) shromažďovat osobní údaje pouze otevřeně; je vyloučeno shromažďovat údaje pod záminkou ji-

¹⁰⁾ Například zákon č. 89/1995 Sb., zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., a zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

ného účelu nebo jiné činnosti, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,

- h) nesdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat,

- a) jestliže provádí zpracování stanovené zvláštním zákonem nebo nutné pro plnění povinností stanovených zvláštním zákonem,¹¹⁾
- b) jestliže je nezbytné, aby subjekt údajů mohl vstoupit do jednání o smluvním vztahu nebo aby plnil ujednání smlouvy uzavřené se správcem,
- c) pokud je to nezbytně třeba k ochraně důležitých zájmů subjektu údajů. V tomto případě je třeba bez zbytečného odkladu získat jeho souhlas. Pokud souhlas není dán, musí správce ukončit zpracování a údaje zlikvidovat,
- d) jedná-li se o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem.¹²⁾ Tím však není dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů,
- e) pokud je to nezbytné pro ochranu práv správce; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.

(3) Provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona,¹¹⁾ je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.

(4) Bez souhlasu subjektu údajů lze osobní údaje zpracovávat pro účely statistické nebo vědecké. Pro tyto účely zpracování je nutno osobní údaje anonymizovat, jakmile je to možné. Při zpracování osobních údajů pro tyto účely je však nutno zajistit požadovanou úroveň jejich zabezpečení podle § 13.

(5) Souhlasem podle odstavce 2 však nemohou být dotčeny povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. c) a g). Souhlas je třeba dát v písemné formě a musí z něho být patrné, v jakém rozsahu je poskytován, komu a k jakému účelu, na jaké období a kdo jej poskytuje. Souhlas může být kdykoliv odvolán. Tento souhlas musí správce uschovat po dobu zpracování osobních údajů, k jejichž zpracování byl dán souhlas.

(6) Provádí-li správce nebo zpracovatel zpracování osobních údajů za účelem nabízení obchodu nebo

služeb subjektu údajů, lze pro tento účel použít jméno, příjmení a adresu subjektu údajů, pokud tyto údaje byly získány z veřejného seznamu nebo v souvislosti se svojí činností jakožto správce nebo zpracovatele. Správce nebo zpracovatel však nesmí uvedené údaje dále zpracovávat, pokud s tím subjekt údajů vyslovil nesouhlas. Nesouhlas se zpracováním je nutné vyjádřit písemně. Bez souhlasu subjektu údajů nelze k uvedeným údajům přiřazovat další osobní údaje.

§ 6

Pokud zmocnění nevyplývá z právního předpisu, může správce se zpracovatelem uzavřít smlouvu o zpracování osobních údajů. Smlouva musí mít písemnou formu, jinak je neplatná. Musí v ní být zejména výslovně uvedeno, v jakém rozsahu, za jakým účelem a na jakou dobu se uzavírá. Jestliže zpracovatel ve smlouvě neposkytne dostatečné záruky o technickém a organizačním zabezpečení ochrany osobních údajů, je taková smlouva neplatná.

§ 7

Povinnosti stanovené v § 5 platí obdobně také pro zpracovatele.

§ 8

Jestliže zpracovatel zjistí, že správce porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem, je povinen jej na to neprodleně upozornit a ukončit zpracování osobních údajů. Pokud tak neučiní, odpovídá za škodu, která subjektu údajů vznikla, společně a nerozdílně se správcem údajů. Tím není dotčena jeho odpovědnost podle tohoto zákona.

§ 9

Citlivé údaje

Citlivé údaje je možné zpracovávat, jestliže

- a) subjekt údajů dal ke zpracování výslovný souhlas. Souhlas musí být dán písemně, podepsán subjektem údajů a musí z něho být zřejmé, k jakým údajům je dáván, jakému správci údajů, k jakému účelu, na jaké období a kdo jej poskytuje. Souhlas může subjekt údajů kdykoliv odvolat. Správce je povinen předem subjekt údajů o jeho právech poučit. Tento souhlas musí správce uschovat po dobu zpracování osobních údajů, k jejichž zpracování byl souhlas dán,
- b) je to nezbytné v zájmu zachování života nebo

¹¹⁾ Například zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., a zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb.

¹²⁾ Zákon č. 81/1966 Sb., o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích, ve znění pozdějších předpisů.

zdraví subjektu údajů nebo jiné osoby nebo odvrácení bezprostředního závažného nebezpečí hrozícího jejich majetku, pokud není možno jeho souhlas získat zejména z důvodů fyzické, duševní či právní nezpůsobilosti, v případě, že je nezvěstný nebo z jiných podobných důvodů. Správce musí ukončit zpracování údajů, jakmile pominou uvedené důvody, a údaje musí zlikvidovat, ledaže by subjekt údajů dal k dalšímu zpracování souhlas,

- c) se jedná o poskytování zdravotní péče,¹³⁾ jakož i jiné posuzování zdravotního stavu podle zvláštního právního předpisu, zejména pro účely sociálního zabezpečení,¹⁴⁾
- d) je tak stanoveno zvláštním zákonem.¹⁵⁾

§ 10

Při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

§ 11

(1) Správce je povinen včas a řádně subjekt údajů informovat o tom, že o něm shromažďuje údaje, v jakém rozsahu a pro jaký účel, kdo je bude dále zpracovávat a pro jaký účel a komu mohou být zpřístupněny či komu jsou údaje určeny. Součástí této informace musí být též údaj o jeho sídle, případně o sídle zpracovatele.

(2) Správce musí dále subjekt údajů poučit o tom, zda je podle zákona povinen pro zpracování osobní údaje poskytnout, jaké důsledky budou vyvozeny, pokud tak neučiní, a kdy je oprávněn odmítnout poskytnutí osobních údajů nebo zda poskytnutí osobních údajů je dobrovolné.

(3) Správce musí subjekt údajů informovat o jeho právu k přístupu k osobním údajům, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 tohoto zákona.

(4) Jestliže správce nezískal osobní údaje od sub-

jektu údajů, poskytně mu kromě informací podle odstavců 1 a 2 před jejich dalším zpracováním dále také informace o tom, kdo mu údaje poskytl, informace o druhu osobních údajů a také obsah těchto údajů.

(5) Údaje podle odstavce 1 není povinen správce poskytovat, pokud

- a) zpracovává osobní údaje výlučně pro účely statistické, vědecké nebo archivnictví,
- b) zpracování osobních údajů mu ukládá zákon,
- c) zvláštní zákon¹⁶⁾ stanoví, že není povinen osobní údaje poskytovat.

(6) Rozhodnutí orgánu veřejné moci ani jiný úkon nelze bez ověření vydat nebo učinit na základě výlučně automatizovaného zpracování osobních údajů. To neplatí v případě, že takové rozhodnutí nebo úkon byly učiněny ve prospěch subjektu údajů.

(7) Předchozími ustanoveními nejsou dotčena práva subjektu údajů požadovat informace podle zvláštních zákonů.¹⁷⁾

(8) Při zpracování osobních údajů podle § 5 odst. 2 písm. e) je správce povinen bez zbytečného odkladu subjekt údajů informovat o tomto postupu.

§ 12

(1) Informace podle § 11 odst. 1 až 4 jsou subjektu údajů podávány písemně, ve srozumitelné formě a bez zbytečného prodlení. Informace se však neposkytují, jsou-li součástí poučení podle právního předpisu.

(2) Správce je povinen jednou za kalendářní rok bezplatně, jinak kdykoli za přiměřenou úhradu nepřevyšující náklady nezbytné na poskytnutí informace, subjektu údajů na základě písemné žádosti poskytnout informace o osobních údajích o něm zpracovávaných, pokud tento zákon nebo zvláštní zákon¹⁶⁾ nestanoví jinak.

Povinnosti osob při zabezpečení osobních údajů

§ 13

Správce a zpracovatel jsou povinni přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému

¹³⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Například zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 158/1999 Sb.

¹⁶⁾ Například zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb., a zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Například zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů.

§ 14

Zaměstnanci správce nebo zpracovatele a jiné osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, mohou zpracovávat osobní údaje pouze za podmínek a v rozsahu správcem nebo zpracovatelem stanoveném.

§ 15

(1) Zaměstnanci správce nebo zpracovatele, jiné fyzické osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, a další osoby, které v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přicházejí do styku s osobními údaji u správce nebo zpracovatele, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o osobních údajích a o bezpečnostních opatřeních, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení osobních údajů. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení zaměstnání nebo příslušných prací.

(2) Ustanovením předchozího odstavce není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost podle zvláštních zákonů.¹⁸⁾

(3) Povinnost zachovávat mlčenlivost se nevztahuje na informační povinnost podle zvláštních zákonů.¹⁹⁾

§ 16

Oznamovací povinnost

(1) Ten, kdo hodlá zpracovávat osobní údaje, je povinen tuto skutečnost oznámit Úřadu před započtím zpracovávání osobních údajů. Oznámení je povinen učinit i správce, jestliže hodlá změnit zpracování osobních údajů. Oznámení musí být učiněno písemně.

(2) Oznámení musí obsahovat následující informace:

- a) název správce, adresu jeho sídla a identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- b) účel nebo účely zpracování,
- c) kategorie subjektů údajů a osobních údajů, které se těchto subjektů týkají,

- d) zdroje osobních údajů,
- e) popis způsobu zpracování osobních údajů,
- f) místo nebo místa zpracování osobních údajů, jsou-li odlišná od adresy sídla správce,
- g) příjemce nebo kategorie příjemců, kterým uvedené osobní údaje mohou být zpřístupněny či sdělovány,
- h) předpokládané přenosy osobních údajů do jiných států,
- i) popis opatření k zajištění požadované ochrany osobních údajů podle § 13,
- j) propojení na jiné správce nebo zpracovatele.

(3) Úřad je povinen do 30 dnů od doručení oznámení Úřadu oznamovateli sdělit, že jeho oznámení registruje, nebo vydat rozhodnutí podle § 17.

(4) Pokud Úřad oznámení zaregistroval, může dnem registrace oznamovatel zahájit zpracování osobních údajů.

(5) Jestliže Úřad ve lhůtě stanovené v odstavci 3 oznamovateli nesdělí, že oznámení zaregistroval, ani nevydává rozhodnutí, má se za to, že oznámení zaregistroval.

§ 17

(1) Zjistí-li Úřad, že oznamovatel nespĺňuje podmínky stanovené tímto zákonem, zpracování osobních údajů nepovolí.

(2) Jestliže oznámení neobsahuje všechny požadované informace, vyzve Úřad oznamovatele, aby je ve stanovené lhůtě doplnil.

(3) Vznikne-li z oznámení důvodná obava, že při zpracování osobních údajů by mohlo dojít k porušení tohoto zákona, vyzve Úřad oznamovatele, aby oznámení ve stanovené lhůtě doplnil, popřípadě může sám provést šetření na místě samém.

(4) Po uplynutí lhůty stanovené podle odstavce 2 a 3 Úřad oznámení zaregistruje nebo vydá rozhodnutí, jímž zpracování osobních údajů nepovolí.

§ 18

Oznamovací povinnost podle § 16 se nevztahuje na zpracování osobních údajů,

- a) které jsou součástí evidencí veřejně přístupných,
- b) jejichž zpracování je správcem uloženo zákonem.²⁰⁾

¹⁸⁾ Například zákon č. 148/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/1995 Sb., zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů.

¹⁹⁾ Například § 167 a 168 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ Například zákon č. 153/1994 Sb., zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb., zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 158/1999 Sb.

§ 19

Jestliže správce hodlá ukončit svoji činnost, je povinen Úřadu neprodleně oznámit, jak naložil s osobními údaji, pokud se na jejich zpracování vztahuje oznamovací povinnost.

§ 20

Likvidace osobních údajů

(1) Správce nebo na základě jeho pokynu zpracovatel je povinen provést likvidaci osobních údajů, jakmile pomine účel, pro který byly osobní údaje zpracovány, nebo na základě žádosti subjektu údajů podle § 21.

(2) Zvláštní zákon stanoví výjimky týkající se uchovávání osobních údajů pro účely archivnictví a uplatňování práv v občanském soudním řízení, trestním řízení a správním řízení.

Ochrana práv subjektů údajů

§ 21

(1) Pokud subjekt údajů zjistí, že došlo k porušení povinností správcem nebo zpracovatelem, má právo obrátit se na Úřad s žádostí o zajištění opatření k nápravě.

(2) Došlo-li k porušení povinností správcem nebo zpracovatelem, má subjekt údajů právo požadovat

- a) aby se správce či zpracovatel zdržel takového jednání, odstranil takto vzniklý stav či poskytl na svoje náklady omluvu nebo jiné zadostiučinění,
- b) aby správce či zpracovatel provedl opravu nebo doplnění osobních údajů tak, aby byly pravdivé a přesné,
- c) aby osobní údaje byly zablokovány nebo zlikvidovány,
- d) zaplacení peněžité náhrady, jestliže tím bylo porušeno jeho právo na lidskou důstojnost, osobní čest, dobrou pověst či právo na ochranu jména.

(3) Odpovědnosti podle odstavce 2 se zproští ten, kdo prokáže, že porušení povinnosti nebylo možno zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze od něj požadovat. Přesto však může subjekt údajů požadovat, aby se správce nebo zpracovatel zdržel závadného jednání, odstranil závadný stav, provedl opravu, doplnění, blokování nebo likvidaci osobních údajů.

(4) Způsobil-li správce nebo zpracovatel subjektu údajů škodu, odpovídají za ni společně a nerozdílně podle zvláštních právních předpisů.²¹⁾

(5) Došlo-li k porušení povinností uložených tímto zákonem jak u správce, tak u zpracovatele, odpovídají za ně společně a nerozdílně. Subjekt údajů se může domáhat svých nároků u kteréhokoliv z nich.

(6) O opatřeních provedených podle odstavce 2 písm. a) až c) je správce povinen bez zbytečného odkladu zajistit informování každého subjektu, jemuž byly v rámci zpracování osobní údaje poskytnuty, s výjimkou informací o poskytnutí omluvy či jiného zadostiučinění.

§ 22

Právo na zablokování či likvidaci osobních údajů nemůže subjekt údajů požadovat, jestliže je správce povinen osobní údaje zpracovávat na základě zákona nebo pokud by tím mohla být způsobena újma na právech třetích osob.

§ 23

Náprava nemajetkové újmy

(1) Jestliže osoba, která vykonává pro správce či zpracovatele činnosti na základě smlouvy, poruší uložené povinnosti, má subjekt údajů právo požadovat,

- a) aby se zdržela takového jednání, odstranila takto vzniklý stav či poskytla na svoje náklady omluvu nebo jiné zadostiučinění,
- b) aby zlikvidovala osobní údaje, které neoprávněně zpracovává,
- c) aby zaplatila peněžitou náhradu újmy, která vznikla porušením jeho práva na lidskou důstojnost, osobní čest, dobrou pověst či práva na ochranu jména.

(2) Neposkytne-li tato osoba na svoje náklady omluvu nebo jiné zadostiučinění nebo nezplatí peněžitou náhradu, je povinen za ni tuto povinnost splnit správce nebo zpracovatel.

(3) Poruší-li uložené povinnosti osoba, která je ke správci nebo zpracovateli v pracovním poměru, řídí se její odpovědnost zákoníkem práce.

§ 24

Osoby uvedené v § 23 se odpovědnosti zproští, pokud prokáží, že porušení předpisů nezavinily. Přesto však může subjekt údajů požadovat, aby se zdržely jednání porušujícího stanovené povinnosti, odstranily stav z takového jednání vzniklý a zlikvidovaly osobní údaje, které neoprávněně zpracovávají.

²¹⁾ Například zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

§ 25

Náhrada škody

V otázkách neupravených tímto zákonem se použije obecná úprava odpovědnosti za škodu.²²⁾²³⁾

§ 26

Povinnosti podle § 21 až 25 se obdobně vztahují i na osoby, které shromáždily osobní údaje neoprávněně.

HLAVA III**PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ
DO JINÝCH STÁTŮ**

§ 27

(1) Do jiných států mohou být osobní údaje předány za podmínky, že právní úprava státu, kde mají být zpracovány, odpovídá požadavkům stanoveným v tomto zákoně.

(2) Není-li podmínka podle odstavce 1 splněna, může být předávání osobních údajů uskutečněno, jestliže

- a) předávání údajů se děje se souhlasem nebo na základě pokynu subjektu údajů, který je oprávněn jej učinit,
- b) je to nezbytné k ochraně práv nebo uplatňování nároků subjektu údajů,
- c) jde o osobní údaje, které jsou součástí evidencí veřejně přístupných nebo přístupných těm, kdo prokáží právní zájem, avšak jen pokud se týče individuálně určeného údaje nebo údajů,
- d) předávání vyplývá z mezinárodní smlouvy, již je Česká republika vázána,
- e) předávání je nutné pro uzavření nebo plnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem nebo smlouvy, která je uzavírána v zájmu subjektu údajů, nebo
- f) je to nezbytné pro záchranu života nebo pro poskytnutí zdravotní péče subjektu údajů.

(3) Předávání osobních údajů může být uskutečněno v jiných případech, je-li tak činěno ve prospěch subjektu údajů a pokud z dvoustranné smlouvy mezi správcem a přijímacím subjektem vyplývá, že přijímací strana zajistí požadovanou ochranu osobních údajů.

(4) Správce je povinen požádat Úřad o povolení

k předání nebo předávání osobních údajů do jiných států. O žádosti Úřad rozhodne bezodkladně, nejpozději do 7 kalendářních dnů. Pokud v této lhůtě Úřad nerozhodne, má se za to, že s předáním osobních údajů souhlasí, a to na dobu, která je uvedena v žádosti. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, vydá Úřad rozhodnutí neprodleně. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Vydá-li Úřad rozhodnutí o předávání osobních údajů, stanoví také dobu, po kterou může správce předávání provádět. Pokud správce poruší povinnosti stanovené tímto zákonem, Úřad toto povolení odejme. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(6) Povinnosti podle odstavců 4 a 5 nemá správce v případě, že tak stanoví zvláštní zákon.²⁴⁾

HLAVA IV**POSTAVENÍ A PŮSOBNOST ÚŘADU**

§ 28

(1) Úřad je nezávislý orgán. Ve své činnosti postupuje nezávisle a řídí se pouze zákony a jinými právními předpisy.

(2) Do činnosti Úřadu lze zasahovat jen na základě zákona.

(3) Činnost Úřadu je hrazena ze samostatné kapitoly státního rozpočtu České republiky.

§ 29

(1) Úřad

- a) provádí dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem při zpracování osobních údajů,
- b) vede evidenci oznámení učiněných podle § 16 a registr povolených zpracování osobních údajů (dále jen „registr“),
- c) přijímá podněty a stížnosti občanů na porušení tohoto zákona,
- d) zpracovává a veřejnosti zpřístupňuje výroční zprávu o své činnosti,
- e) vykonává další působnosti stanovené mu zákonem,
- f) projednává přestupky a jiné správní delikty a uděluje pokuty podle tohoto zákona,

²²⁾ Zákon č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ Například zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb., a zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- g) zajišťuje plnění požadavků vyplývajících z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána,
- h) poskytuje konzultace v oblasti ochrany osobních údajů,
- i) spolupracuje s obdobnými úřady jiných států.

(2) Při výkonu dozoru ve formě kontroly se postupuje podle zvláštního právního předpisu.²⁵⁾

(3) Dozor nad zpracováním osobních údajů, které provádějí zpravodajské služby, stanoví zvláštní právní předpis.²⁶⁾

HLAVA V

ORGANIZACE ÚŘADU

§ 30

(1) Úřad se skládá z

- a) předsedy,
- b) inspektorů,
- c) zaměstnanců.

(2) Kontrolní činnost Úřadu provádějí inspektoři a pověření zaměstnanci (dále jen „kontrolující“).

(3) Na předsedu Úřadu, inspektory a zaměstnance se vztahují ustanovení zákoníku práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Platové poměry zaměstnanců Úřadu se řídí právními předpisy upravujícími platové poměry zaměstnanců orgánů státní správy.²⁷⁾

(5) Zaměstnancům Úřadu přísluší náhrada cestovních výdajů podle zvláštního právního předpisu.²⁸⁾

§ 31

Kontrolní činnost Úřadu se provádí na základě kontrolního plánu nebo na základě podnětů a stížností občanů.

§ 32

Předseda Úřadu

(1) Úřad řídí předseda, kterého jmenuje a odvo-

lává prezident republiky na návrh Senátu Parlamentu České republiky.

(2) Předseda Úřadu je jmenován na dobu 5 let. Může být jmenován maximálně na 2 po sobě jdoucí období.

(3) Předsedou Úřadu může být jmenován pouze občan České republiky, který

- a) je způsobilý k právním úkonům,
- b) je bezúhonný, splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem²⁹⁾ a jeho znalosti, zkušenosti a morální vlastnosti jsou předpokladem, že bude svoji funkci řádně zastávat,
- c) má ukončené vysokoškolské vzdělání.

(4) Bezúhonnou je pro účel tohoto zákona fyzická osoba, která nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin nebo i trestný čin spáchaný z nebalosti v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

(5) S výkonem funkce předsedy Úřadu je neslučitelná funkce poslance nebo senátora, soudce, státního zástupce, jakákoliv funkce ve veřejné správě, funkce člena orgánů územní samosprávy a členství v politických stranách a hnutích.

(6) Předseda Úřadu nesmí zastávat jinou placenou funkci, být v dalším pracovním poměru ani vykonávat výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké, pokud tato činnost nenarušuje důstojnost nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestranost Úřadu.

(7) Z funkce je předseda Úřadu odvolán, přestal-li splňovat některou z podmínek pro jeho jmenování.

(8) Z funkce může být předseda odvolán také tehdy, jestliže nevykonává po dobu 6 měsíců svoji funkci.

Inspektoři Úřadu

§ 33

(1) Inspektora jmenuje a odvolává prezident republiky na návrh Senátu Parlamentu České republiky.

(2) Inspektor je jmenován na období 10 let. Může být jmenován opakovaně.

²⁵⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

²⁶⁾ § 12 zákona č. 153/1994 Sb.

²⁷⁾ Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

²⁹⁾ Zákon č. 451/1991 Sb.

(3) Inspektor vykonává kontrolu, řídí kontrolu, vypracovává kontrolní protokol a provádí další úkony, jež souvisejí s úkoly Úřadu.

(4) Činnosti podle odstavce 3 vykonává 7 inspektorů Úřadu.

§ 34

(1) Inspektorem může být jmenován občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům, bezúhonný, splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem²⁹⁾ a má ukončené odborné vysokoškolské vzdělání.

(2) S výkonem funkce inspektora je neslučitelná funkce poslance nebo senátora, soudce, státního zástupce, jakákoliv funkce ve veřejné správě, funkce člena orgánů územní samosprávy a členství v politických stranách a hnutích. Inspektor nesmí zastávat jinou placenou funkci, být v pracovním poměru ani vykonávat výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké, pokud tato činnost nenarušuje důstojnost nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Úřadu.

(3) Z funkce je inspektor odvolán, přestal-li splňovat některou z podmínek pro jeho jmenování.

HLAVA VI

ČINNOST ÚŘADU

§ 35

Registrace

(1) Do registru povolených zpracování osobních údajů se zapisují údaje z oznámení podle § 16 odst. 2.

(2) Registraci nebo její zrušení zveřejňuje Úřad nejdéle do 2 měsíců ve Věstníku Úřadu, nestanoví-li zvláštní zákon, že se registrace nebo její zrušení nezveřejňuje. Oznámení o registraci nebo oznámení o zrušení registrace může Úřad zveřejnit i jiným vhodným způsobem.

(3) Registr je veřejně přístupný s výjimkou údajů uvedených v § 16 odst. 2 písm. e) a i).

§ 36

Výroční zpráva

(1) Výroční zpráva Úřadu obsahuje zejména informace o provedené kontrolní činnosti a její zhodnocení, informace a zhodnocení stavu v oblasti zpracovávání a ochrany osobních údajů v České republice a zhodnocení ostatní činnosti Úřadu.

(2) Výroční zprávu předkládá předseda Úřadu pro informaci Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky a vládě České republiky do 2 měsíců po skončení rozpočtového roku a zveřejňuje ji ve Věstníku Úřadu.

§ 37

Oprávnění kontrolujících

Kontrolující jsou při provádění kontroly oprávněni

- a) vstupovat do objektů, zařízení a provozů, na pozemky a do jiných prostor kontrolovaných správců a zpracovatelů nebo každého, kdo zpracovává osobní údaje, (dále jen „kontrolovaný“), pokud to souvisí s předmětem kontroly; do obydlí mohou vstupovat pouze v případě, že tato slouží také k provozování podnikatelské činnosti,
- b) požadovat na kontrolovaných a na jiných osobách, aby ve stanovených lhůtách předložily originální doklady a další písemnosti, záznamy dat na paměťových médiích, výpisy a zdrojové kódy programů, pokud je vlastní, výpisy a opisy dat (dále jen „doklady“), pokud to souvisí s předmětem kontroly, a provádět vlastní dokumentaci,
- c) seznamovat se s utajovanými skutečnostmi za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem,³⁰⁾ jakož i dalšími skutečnostmi, které jsou chráněny povinností mlčenlivosti,
- d) požadovat na fyzických i právnických osobách poskytnutí pravdivých a úplných informací o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech,
- e) zajišťovat v odůvodněných případech doklady; jejich převzetí musí kontrolovanému písemně potvrdit a na jeho žádost mu ponechat kopie převzatých dokladů,
- f) pořídit kopie obsahu paměťových médií, obsahujících osobní údaje, nacházejících se u kontrolovaného,
- g) požadovat, aby kontrolovaní podali ve stanovené lhůtě písemnou zprávu o odstranění zjištěných nedostatků,
- h) používat telekomunikační zařízení kontrolovaných v případech, kdy je jejich použití nezbytné pro zabezpečení kontroly.

§ 38

Povinnosti kontrolujících

(1) Kontrolu nesmějí provádět ti kontrolující, u nichž se zřetelem na jejich vztah ke kontrolovaným nebo k předmětu kontroly jsou důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti.

³⁰⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Kontrolující je povinen bezprostředně po tom, co se dozví o skutečnostech nasvědčujících jeho podjatosti, oznámit to předsedovi Úřadu.

(3) O námitce podjatosti kontrolujícího rozhodne předseda Úřadu bez zbytečného odkladu. Do rozhodnutí o námitce podjatosti činí kontrolující pouze úkony, které nesnesou odkladu.

(4) Proti rozhodnutí o námitce podjatosti se nelze odvolat.

(5) Kontrolující jsou povinni

- a) prokázat se kontrolovanému průkazem kontrolora,
- b) oznámit kontrolovanému zahájení kontroly,
- c) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných,
- d) předat neprodleně převzaté doklady, jakož i kopie paměťových médií kontrolovanému, pomínou-li důvody jejich převzetí,
- e) řádně ochraňovat zajištěné doklady proti jejich ztrátě, zničení, poškození nebo zneužití,
- f) pořizovat o výsledcích kontroly kontrolní protokol,
- g) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech zjištěných při výkonu kontroly a nezneužít znalosti těchto skutečností. Povinností mlčenlivosti není dotčena oznamovací povinnost podle zvláštních zákonů. Povinnost mlčenlivosti přetrvává i po skončení pracovněprávního vztahu k Úřadu. Povinností mlčenlivosti může kontrolujícího zbavit předseda Úřadu. Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na anonymizované a zobecněné informace.

(6) Kontrolní protokol obsahuje zejména popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků a označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny, a opatření, která byla uložena k nápravě, a stanovení lhůt, do kdy je třeba je učinit. V kontrolním protokolu se uvádí označení Úřadu a jména kontrolujících na kontrole zúčastněných, označení kontrolovaného, místo a čas provedení kontroly, předmět kontroly, skutečný stav, označení dokladů a ostatních dokumentů a zjištění, o které se protokol opírá. Kontrolní protokol podepisují kontrolující, kteří se kontroly zúčastnili.

(7) Povinností kontrolujících je seznámit kontrolované s obsahem kontrolního protokolu a předat jim jeho stejnopis. Seznámení s kontrolním protokolem a jeho převzetí potvrzují kontrolovaní podpisem kontrolního protokolu. Odmítne-li kontrolovaný seznámit se s kontrolním protokolem nebo toto seznámení po-

tvrdit, vyznačí se tyto skutečnosti v kontrolním protokolu.

§ 39

Každý je povinen v souvislosti s výkonem kontroly poskytnout kontrolujícím při výkonu jejich činnosti potřebnou součinnost.

Opatření k nápravě

§ 40

(1) Zjistí-li kontrolující, že došlo k porušení povinností uložených tímto zákonem, uloží inspektor, jaká opatření je třeba učinit, aby byly zjištěné nedostatky odstraněny, a stanoví lhůtu pro jejich odstranění.

(2) Byla-li uložena likvidace osobních údajů, jsou osobní údaje do likvidace blokovány. Proti uložení likvidace může správce podat námitku k předsedovi Úřadu. Do doby, než bude o námitce rozhodnuto, musí být osobní údaje blokovány. Proti rozhodnutí předsedy lze podat žalobu podle předpisů o správním soudnictví. Do doby, než bude soudem rozhodnuto, jsou údaje blokovány.

(3) Kontrolovaný je povinen ve stanovené lhůtě podat zprávu o přijatých opatřeních.

§ 41

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu,³¹⁾ pokud ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

§ 42

Provozováním informačních systémů nakládajících s osobními údaji podle dosavadních předpisů se rozumí zpracování osobních údajů.

§ 43

Oprávnění a povinnosti při dozoru

Oprávnění a povinnosti kontrolujících a kontrolovaných osob se řídí zvláštním právním předpisem,²⁵⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

HLAVA VII

SANKCE

§ 44

Přestupky

(1) Přestupku se dopustí a pokutou do výše

³¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

50 000 Kč bude potrestána osoba, která je ke správci nebo zpracovateli v pracovním nebo jiném obdobném poměru nebo pro něj vykonává činnosti na základě dohody, nebo osoba, která v rámci plnění zákonem uložených oprávnění a povinností přichází do styku s osobními údaji správce nebo zpracovatele, pokud poruší povinnost mlčenlivosti uloženou podle tohoto zákona.

(2) Přestupku se dopustí a pokutou do výše 25 000 Kč bude potrestána osoba uvedená v odstavci 1, pokud poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem.

(3) Na přestupky a jejich projednávání se vztahuje zvláštní právní předpis.³²⁾

(4) K projednávání přestupků je příslušný Úřad.

§ 45

Pořádková pokuta

Osobě, která neposkytne Úřadu při výkonu kontroly potřebnou součinnost, může být uložena pořádková pokuta do výše 25 000 Kč, a to i opakovaně.

§ 46

Pokuty správcům a zpracovatelům

(1) Pokutou do výše 10 000 000 Kč bude potrestán správce nebo zpracovatel, který poruší povinnost uloženou mu podle tohoto zákona.

(2) Pokud správce nebo zpracovatel do 1 roku ode dne, kdy nabylo rozhodnutí o uložení pokuty právní moci, porušil povinnosti uložené mu tímto zákonem opakovaně, může mu být uložena pokuta do výše 20 000 000 Kč.

(3) Správce nebo zpracovatel, který maří kontrolu prováděnou Úřadem, může být potrestán pořádkovou pokutou do výše 1 000 000 Kč, a to i opakovaně.

(4) Porušení povinností projednává Úřad.

(5) Při ukládání pokuty podle tohoto zákona vychází Úřad zejména z povahy, závažnosti, způsobu jednání, míře zavinění, doby trvání a následků protiprávního jednání.

(6) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy příslušný orgán porušení povinnosti zjistil, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu vybírá Úřad. Pokutu vymáhá územní finanční orgán podle zvláštního právního předpisu.³³⁾

(8) Výnos pokut je příjmem rozpočtu republiky.

HLAVA VIII

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 47

Opatření pro přechodné období

(1) Každý, kdo zpracovává ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona osobní údaje a na něhož se vztahuje povinnost oznámení podle § 16, je povinen tak učinit nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Zpracování osobních údajů prováděné před účinností tohoto zákona je nutno uvést do souladu s tímto zákonem do 1 roku od účinnosti tohoto zákona.

§ 48

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech.

ČÁST DRUHÁ

§ 49

Novela trestního zákona

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu ČSFR ze 4. 9. 1992, zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 103/1997 Sb., zákona č. 253/1997 Sb., zákona č. 92/1998 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 96/1999 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 305/1999 Sb., zákona č. 327/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 178 odstavec 1 zní:

„(1) Kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně sdělí,

³²⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

³³⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

zpřístupní, jinak zpracovává nebo si přisvojí osobní údaje o jiném shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné správy, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.“.

2. V § 178 odst. 2 se za slovo „kdo“ vkládá slovo „osobní“.

ČÁST TŘETÍ

§ 50

Novela zákona o svobodném přístupu k informacím

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se mění takto:

1. V § 2 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„(3) Zákon se nevztahuje na poskytování osobních údajů a informací podle zvláštního právního předpisu.¹⁾“

¹⁾ Například zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

a o změně některých zákonů, a zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí.“.

2. V § 5 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou, která včetně poznámky pod čarou č. 3a) zní: „Na tyto subjekty se pro tento účel nevztahuje povinnost zamezit sdružování informací podle zvláštního právního předpisu.^{3a)}“

^{3a)} § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.“.

3. V § 8 se odstavce 1 a 2 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 5) zrušují.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 51

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2000, s výjimkou ustanovení § 16, 17 a 35, která nabývají účinnosti dnem 1. prosince 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

102

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000,

kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, se mění takto:

1. V § 11 odstavec 1 zní:

„(1) Silničním pozemkem se rozumí pozemky, na nichž je umístěno těleso dálnice, silnice a místní komunikace a silniční pomocný pozemek.“

2. V § 11 odst. 3 poslední věta zní: „V ostatních případech je průjezdní úsek dálnice nebo průjezdní úsek silnice ohraničen obdobně jako v odstavci 2.“

3. V § 12 odst. 1 písm. d) se na začátek textu vkládají slova „svislé dopravní značky“.

4. V § 13 písm. a) se slova „svislé dopravní značky“ nahrazují slovy „přenosné svislé dopravní značky“.

5. Název části třetí zní:

„VÝSTAVBA DÁLNIČE, SILNICE, MÍSTNÍ KOMUNIKACE A VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉ ÚČELOVÉ KOMUNIKACE“.

6. V § 16 odst. 1 věta první zní: „Pro stavbu dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace je speciálním stavebním úřadem⁴⁾ příslušný silniční správní úřad.“

7. § 20 zní:

„§ 20

(1) Dálnice a rychlostní silnice, které jsou označeny dopravní značkou²⁾ jako dálnice nebo jako silnice pro motorová vozidla a jejich úseky, stanovené prováděcím předpisem, lze užit silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly (dále jen „motorové vozidlo“) nebo jízdní soupravou³⁾ po zaplacení poplatku za užívání dálnice a rychlostní silnice (dále jen „poplatek“).

(2) Poplatek lze platit na kalendářní rok, kalendářní měsíc nebo deset dnů a u motorového vozidla nebo jízdní soupravy o celkové hmotnosti nad 12 tun i na jeden den.

(3) Horní hranice výše poplatku na kalendářní rok činí pro motorové vozidlo nebo jízdní soupravu

- a) do celkové hmotnosti 3,5 tuny 1 200 Kč,
- b) o celkové hmotnosti nad 3,5 tuny do 12 tun 16 000 Kč,
- c) o celkové hmotnosti nad 12 tun 50 000 Kč.

(4) Výši poplatků stanoví právní předpis. Výše poplatků na kalendářní měsíc, deset dnů a jeden den se stanoví přiměřeně k výši poplatku na jeden kalendářní rok příslušně pro motorové vozidlo nebo jízdní soupravu podle jejich celkové hmotnosti.“

8. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který zní:

„§ 20a

(1) Poplatek se platí před užitím dálnice nebo rychlostní silnice motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou. Zaplacení poplatku se prokazuje platným dvoudílným kupónem, jehož jedna část je přilepena celou plochou v motorovém vozidle nebo v prvním vozidle jízdní soupravy na místě určeném prováděcím předpisem a který

- a) odpovídá vzoru stanovenému prováděcím předpisem,
- b) obsahuje údaj o státní poznávací značce, který se shoduje se státní poznávací značkou, kterou je opatřeno motorové vozidlo nebo první motorové vozidlo jízdní soupravy, kterými je dálnice nebo rychlostní silnice užita,
- c) obsahuje vyznačení doby platnosti, která odpovídá době, kdy je motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou dálnice nebo rychlostní silnice užita,
- d) má hodnotu odpovídající nejméně výši poplatku příslušně podle celkové hmotnosti motorového vozidla nebo jízdní soupravy, kterými je dálnice nebo rychlostní silnice užita.

(2) Platnost kupónu prokazujícího zaplacení poplatku na kalendářní rok počíná 1. prosincem roku, který předchází kalendářnímu roku vyznačenému na kupónu, a končí 31. lednem bezprostředně následujícího kalendářního roku.

(3) Platnost kupónu prokazujícího zaplacení poplatku na kalendářní měsíc počíná posledním dnem měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci vyznačenému na kupónu, a končí prvním dnem bezprostředně následujícího kalendářního měsíce.

(4) Platnost kupónu prokazujícího zaplacení poplatku na deset dní počíná dnem vyznačeným na ku-

pónu a končí uplynutím deseti bezprostředně následujících kalendářních dnů.

(5) Kupón prokazující zaplacení poplatku na jeden den platí ve vyznačený den.

(6) Na kupónu prokazujícím zaplacení poplatku na kalendářní měsíc, deset dnů nebo jeden den vyznačí dobu platnosti kupónu prodejce při jeho prodeji. Údaj o státní poznávací značce vyznačí na kupónu řidič motorového vozidla nebo jízdní soupravy nejpozději před užitím dálnice nebo rychlostní silnice nebo jejich úseku podle § 20 odst. 1.“.

9. § 21 zní:

„§ 21

(1) K vydávání a prodeji kupónů je příslušné Ministerstvo financí v součinnosti s Ministerstvem dopravy a spojů. Činnostmi spojenými s vydáváním a prodejem kupónů může Ministerstvo financí pověřit fyzickou nebo právnickou osobu. Cena za zprostředkování prodeje kupónů se sjednává podle cenových předpisů.

(2) Peněžní prostředky získané z placení poplatků jsou příjmem státního rozpočtu.

(3) Policie České republiky kontroluje v rámci dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu zaplacení poplatku.

(4) Řidič motorového vozidla nebo jízdní soupravy, který užívá dálnici nebo rychlostní silnici nebo jejich úsek podle § 20 odst. 1, je povinen předložit na požádání druhou část kupónu ke kontrole příslušníkově Policie České republiky ve služebním stejnokroji.

(5) Vzory kupónů, způsob jejich vyplňování, způsob jejich evidence a u kupónů s dobou platnosti kratší než kalendářní rok způsob vyznačování doby jejich platnosti stanoví prováděcí předpis.“.

10. § 22 včetně poznámek pod čarou č. 11a) a 11b) zní:

„§ 22

(1) Placení poplatku nepodléhá užití dálnice, rychlostní silnice a jejich úseků podle § 20 odst. 1 motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou

a) vybavenými zvláštním výstražným světlem podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾ pokud se jedná o vozidlo nebo jízdní soupravu

1. hasičských záchranných sborů a jednotek dobrovolných hasičů,
2. ozbrojených sil České republiky^{11a)} a ozbrojených sil jiného státu; v případě kolony motorových vozidel a jízdních souprav postačí takové označení u prvního a posledního motorového vozidla v koloně,

3. Vězeňské služby České republiky,

4. zdravotnické záchranné služby a dopravy nemocných, raněných a rodiček,

b) Ministerstva vnitra používanými Policií České republiky a opatřenými nápisem „POLICIE“,

c) Ministerstva obrany používanými Vojenskou policií a opatřenými nápisem „VOJENSKÁ POLICIE“,

d) celních orgánů opatřenými nápisem „CELNÍ SPRÁVA“,

e) používanými k dopravě těžce zdravotně postižených občanů, kterým byly podle zvláštního právního předpisu^{11b)} přiznány výhody II. stupně, s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou, nebo III. stupně, pokud držitelem motorového vozidla je postižená osoba sama nebo osoba jí blízká; za stejných podmínek platí osvobození i pro motorová vozidla užívaná k přepravě nezaopatřených dětí, které jsou léčeny pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou, pokud rodiče nebo jim naroveň postavené osoby pobírají příspěvek na provoz motorového vozidla podle zvláštního právního předpisu,^{11b)}

f) při odstraňování následků dopravních nehod na dálnicích a rychlostních silnicích, při odstraňování následků živelních pohrom nebo při záchraně života a zachování zdraví osob,

g) správce dálnic a silnic,

h) pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

(2) Je-li nutno při uzavírci podle § 24 užit pro vedení objížďky úsek dálnice nebo rychlostní silnice, za jehož užití se platí poplatek, je možné užit tento úsek bez poplatku.

^{11a)} Zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

^{11b)} Vyhláška č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.“.

11. § 23 včetně poznámek pod čarou č. 12), 12a) a 12b) zní:

„§ 23

(1) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v obecně závazné vyhlášce obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užit za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy¹²⁾

a) k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin,

b) k odstavení nákladního vozidla nebo jízdní sou-

pravy v obci na dobu potřebnou k zajištění celního odbavení,

- c) k stání silničního motorového vozidla provozovaného právnickou nebo fyzickou osobou za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu,^{12a)} která má sídlo nebo provozovnu ve vymezené oblasti obce, nebo k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu ve vymezené oblasti obce,

nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem. V obecně závazné vyhlášce obec stanoví obec způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení.

(2) Místní komunikace nebo jejich určené úseky podle odstavce 1 musí být označeny příslušnou dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu.²⁾

(3) V obecně závazné vyhlášce obec může vymezit oblasti obce, ve kterých nelze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít k účelům uvedeným v odstavci 1 písm. a) až c).

(4) Obecně závaznou vyhlášku obec podle odstavců 1 a 3 vydá obec v přenesené působnosti podle zvláštního právního předpisu.^{12b)}

¹²⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

^{12a)} Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{12b)} § 24 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).“.

12. V § 25 odstavec 2 zní:

„(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zvláštního užívání právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou a v rozhodnutí stanoví podmínky zvláštního užívání. Povolení ke zvláštnímu užívání nezabýváje uživatele povinností k náhradám za poškození nebo znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace.“.

13. V § 25 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení ke zvláštnímu užívání, lze udělit povolení ke zvláštnímu užívání na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení ke zvláštnímu užívání nabylo právní moci.

(4) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení ke zvláštnímu užívání.“.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 5 až 9.

14. V § 25 odst. 6 písm. c) uvozovací věta zní: „užití dálnice, silnice nebo místní komunikace a silničního pomocného pozemku pro“.

15. V § 25 odst. 6 písm. c) bod 1 zní:

„1. umístování a provozování reklamních poutačů, propagačních a jiných zařízení, světelných zdrojů, barevných ploch a jiných obdobných zařízení (dále jen „reklamní zařízení“).“.

16. V § 25 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Zvláštní užívání spočívající v umístování a provozování reklamních zařízení může povolit příslušný silniční správní úřad nejdéle na dobu pěti let za podmínky, že reklamní zařízení nemohou být zaměněna s dopravními značkami nebo s dopravními zařízeními nebo nemohou oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích. Pozemní komunikace v místě, kde je umístěno reklamní zařízení, musí být na náklad provozovatele reklamního zařízení vybavena svodidly nebo jinak zabezpečena proti možnému střetu vozidel s konstrukcí reklamního zařízení.“.

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 8 až 10.

17. V § 25 odstavec 8 zní:

„(8) Věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1 nebo v rozporu s ním, s výjimkou reklamních zařízení, je jejich vlastník povinen odstranit neprodleně po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu. Neučiní-li tak, zajistí odstranění a likvidaci věci příslušný silniční správní úřad na náklady vlastníka věci.“.

18. V § 25 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1, s výjimkou reklamních zařízení, zveřejní výzvu k odstranění věci způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy zajistí odstranění a likvidaci věci na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace. Zjistí-li vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníka věci dodatečně, může vůči němu uplatnit nárok na náhradu nákladů vzniklých odstraněním a likvidací věci.“.

Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 10 a 11.

19. V § 25 se za odstavec 9 vkládají nové odstavce 10 a 11, které znějí:

„(10) Silniční správní úřad je povinen do sedmi

dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku bez povolení ke zvláštnímu užívání vydaného příslušným silničním správním úřadem, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu odstranit. Neučiní-li tak, je silniční správní úřad povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

(11) Nemůže-li silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení ke zvláštnímu užívání, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace, na které je reklamní zařízení neoprávněně umístěno. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 12 a 13.

20. V § 30 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Prováděcí předpis vymezí pro účely tohoto zákona, co je souvisle zastavěným územím obce při určování silničního ochranného pásma.

(4) Hranice silničního ochranného pásma definovaná v § 30 odst. 2 písm. a) je pro případ povolování zřizování a provozování reklamních poutačů, propagačních a jiných zařízení, světelných zdrojů, barevných ploch a jiných obdobných zařízení, které by byly viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace, posunuta ze 100 metrů na 250 metrů.“

21. § 31 zní:

„§ 31

(1) V silničním ochranném pásmu lze povolit zřizování a provozování reklamních zařízení za podmínky, že reklamní zařízení nemohou být zaměněna s dopravními značkami nebo s dopravními zařízeními nebo nemohou oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích. Povolení vydává příslušný silniční správní úřad po předchozím souhlasu

a) vlastníka dotčené nemovitosti, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno,

b) Ministerstva vnitra, jde-li o silniční ochranné pásmo dálnice a rychlostní silnice,

c) příslušného orgánu Policie České republiky, jde-li o silniční ochranné pásmo silnice s výjimkou rychlostní silnice a místní komunikace.

(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zřizovat a provozovat reklamní zařízení právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou, nejdéle na dobu pěti let, a v rozhodnutí stanoví podmínky zřizování a provozování reklamního zařízení.

(3) Vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu je oprávněn v obecném zájmu umístit na své nemovitosti pouze reklamní zařízení, které bylo povoleno.

(4) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení ke zřizování a provozování reklamních zařízení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení, lze udělit povolení na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení nabylo právní moci.

(5) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení.

(6) Silniční správní úřad je povinen do 7 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného v silničním ochranném pásmu bez povolení vydaného příslušným silničním správním úřadem, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu, odstranit. Neučiní-li tak, je silniční správní úřad povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾ Podmínky tohoto odstavce se nevztahují na reklamní zařízení postavená a provozovaná v rozšířené části území podle § 30 odst. 4, pokud taková zařízení byla příslušným stavebním úřadem povolena před účinností tohoto zákona.

(7) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení podle odstavce 1, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty deseti dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené nemovitosti, na které je reklamní zařízení umístěno. Odstranění reklamy a její likvidace

bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

(8) Vlastník nemovitosti, na které je zřízeno a provozováno reklamní zařízení bez povolení podle odstavce 1, je povinen umožnit na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstup na svoji nemovitost za účelem zakrytí reklamy a za účelem odstranění a likvidace tohoto reklamního zařízení. Vznikne-li tím škoda na nemovitosti, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.“

22. V § 35 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Vlastníci nemovitostí v sousedství dálnice, silnice a místní komunikace jsou povinni strpět, aby na jejich pozemcích byla provedena nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li toto nebezpečí výstavbou nebo provozem dálnice, silnice a místní komunikace nebo přírodními vlivy; vznikne-li toto nebezpečí z jednání těchto vlastníků, jsou povinni učinit nezbytná opatření na svůj náklad. O rozsahu a způsobu provedení nezbytných opatření a o tom, kdo je provede, rozhodne silniční správní úřad.“

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 2 a 3.

23. V § 35 odst. 2 věta druhá zní: „Zjistí-li zdroj ohrožení jiný, než je uveden v odstavci 1, nařídí silniční správní úřad jeho provozovateli nebo vlastníku odstranění zdroje tohoto ohrožení.“

24. Za § 38 se vkládají nové § 38a až 38c, které včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 16a) znějí:

„Vážení vozidel

§ 38a

(1) Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích, s výjimkou hraničních přechodů, se provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) silničních motorových vozidel kategorií N₃¹⁰⁾ a jejich jízdních souprav s přípojnými vozidly kategorií O₃ a O₄¹⁰⁾ (dále jen „vozidlo“).

(2) Kontrolní vážení zajišťuje správce pozemní komunikace v součinnosti s Policií České republiky.

(3) Kontrolní vážení zahrnuje vážení celkové hmotnosti vozidla, měření nápravových tlaků a měření rozměrů vozidla.¹⁰⁾

§ 38b

(1) Řidič vozidla je povinen na výzvu příslušníka Policie České republiky ve služebním stejnokroji podrobit vozidlo kontrolnímu vážení. Zajižďka k zařízení na kontrolní vážení, včetně cesty zpět na pozemní komunikaci, nesmí být delší než 8 kilometrů.

(2) Při kontrolním vážení je řidič vozidla povinen

řídít se pokyny osoby obsluhující zařízení na kontrolní vážení.

(3) O výsledku kontrolního vážení vydá osoba obsluhující zařízení na kontrolní vážení vozidel řidiči doklad.

(4) Zjistí-li se při kontrolním vážení dodržení hodnot vozidla stanovených zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ může řidič vozidla pokračovat v další jízdě. V tomto případě není možné účtovat řidiči žádné náklady vážení.

(5) Zjistí-li se při kontrolním vážení překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ je toto porušení projednáno na základě zvláštního zákona²⁾ jako přestupek¹⁷⁾ a řidič vozidla je povinen uhradit náklady vážení.

(6) Způsob provádění kontrolního vážení, způsob stanovení nákladů spojených s kontrolním vážením, náležitosti dokladu o výsledku kontrolního vážení a vzor dokladu stanoví prováděcí předpis.

§ 38c

(1) Zjistí-li se při kontrolním vážení, že rozměry vozidla nebo jeho celková hmotnost přesahují hodnotu stanovenou zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ může řidič pokračovat v další jízdě pouze na základě povolení ke zvláštnímu užívání (§ 25) a za podmínky, že vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích.^{16a)}

(2) Zjistí-li se při kontrolním vážení, že nápravový tlak překračuje míru stanovenou zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ nesmí řidič pokračovat v jízdě.

^{16a)} Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.“

25. V § 40 odst. 3 písm. c) se za slova „místních komunikací“ vkládají slova „a veřejně přístupných účelových komunikací“.

26. V § 40 odst. 4 písm. d) se za slova „místních komunikací“ vkládají slova „a veřejně přístupných účelových komunikací“.

27. V § 42 odst. 1 písm. g) se na konci textu doplňují tato slova: „vyjma činností vztahujících se k reklamním zařízeními,“.

28. V § 42 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Silniční správní úřad uloží pokutu až do výše 300 000 Kč právnické nebo fyzické osobě, která

- a) užila dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo silniční pomocný pozemek pro umístění a provozování reklamního zařízení bez povolení zvláštního užívání nebo nedodržela podmínky povolení (§ 25),

- b) zřizovala a provozovala v silničním ochranném pásmu reklamní zařízení bez povolení nebo nedodržela podmínky povolení (§ 31),
- c) má na své nemovitosti v silničním ochranném pásmu umístěno reklamní zařízení bez platného povolení (§ 31) a toto zařízení neodstranila ve stanovené lhůtě po obdržení výzvy silničního správního úřadu,
- d) úmyslně odstraňuje nebo poškozuje zakrytí reklam.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

29. V § 42 odst. 3 se na konci písmene b) doplňují slova „vyjma činností vztahujících se k reklamním zařízením,“.

30. § 46 včetně nadpisu zní:

„§ 46

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda stanoví nařízením výši poplatku podle § 20 odst. 4.

(2) Ministerstvo dopravy a spojů vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 4, § 8 odst. 3, § 9 odst. 4, § 10

odst. 5, § 16 odst. 3, § 20 odst. 1, § 20a odst. 1, § 24 odst. 9, § 25 odst. 13, § 27 odst. 7, § 30 odst. 3, § 36 odst. 8, § 37 odst. 1, § 38b odst. 6 a § 41 odst. 4.

(3) Ministerstvo financí vydá vyhlášku k provedení § 21 odst. 5.“.

31. V § 47 se doplňuje bod 8, který zní:

„8. § 82 vyhlášky č. 145/1956 Ú. l., o provozu na silnicích.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Nálepka prokazující zaplacení poplatku na rok 2000 platí do 31. ledna 2001.

2. Ustanovení § 20, 20a a 21 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění tohoto zákona, se poprvé použijí dnem 1. ledna 2001.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

103

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000,

kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZMĚNA ZÁKONA O VLASTNICTVÍ BYTŮ

Čl. I

Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění zákona č. 273/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 280/1996 Sb. a zákona č. 97/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci písmene a) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se tato věta: „Rozhodnutím vlastníka za budovu lze považovat rovněž sekci se samostatným vchodem, pokud je samostatně označena číslem popisným a je tak stavebně technicky uspořádána, že může plnit samostatně základní funkci budovy.“.

2. V § 2 písmena e) až k) včetně poznámky pod čarou č. 1a) znějí:

„e) rozestavěným bytem místnost nebo soubor místností, určených v souladu se stavebním povolením k bydlení, pokud je rozestavěn v domě, který je alespoň v takovém stupni rozestavěnosti, že je již navenek uzavřen obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

f) rozestavěným nebytovým prostorem místnost nebo soubor místností, určených v souladu se stavebním povolením k jiným účelům než k bydlení, pokud je rozestavěn v domě, který je alespoň v takovém stupni rozestavěnosti, že je již navenek uzavřen obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

g) společnými částmi domu části domu určené pro společné užívání, zejména základy, střecha, hlavní svíslé a vodorovné konstrukce, vchody, schodiště, chodby, balkóny, terasy, prádelny, sušárny, kočárkárny, kotelny, komíny, výměníky tepla, rozvody tepla, rozvody teplé a studené vody, kanalizace,

plynu, elektřiny, vzduchotechniky, výtahy, hromosvody, společné antény, a to i když jsou umístěny mimo dům; dále se za společné části domu považují příslušenství^{1a)} domu (například drobné stavby) a společná zařízení domu (například vybavení společné prádelny),

h) jednotkou byt nebo nebytový prostor nebo rozestavěný byt nebo rozestavěný nebytový prostor jako vymezená část domu podle tohoto zákona,

i) podlahovou plochou bytu nebo rozestavěného bytu podlahová plocha všech místností, včetně příslušenství bytu nebo rozestavěného bytu,

j) podlahovou plochou nebytového prostoru nebo rozestavěného nebytového prostoru podlahová plocha všech místností nebytového prostoru nebo rozestavěného nebytového prostoru včetně ploch určených výhradně k užívání s nebytovým prostorem, popřípadě s rozestavěným nebytovým prostorem; do této plochy se započítává jednou polovinou podlahová plocha vnitřních ochozů a jiných ploch, které jsou součástí meziprostoru,

k) zastavěným pozemkem pozemek zastavěný bytovým domem, ohraničený obvodem bytového domu.

^{1a)} § 121 odst. 1 občanského zákoníku.“.

3. § 4 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 3) zní:

„§ 4

Prohlášení vlastníka budovy

(1) Vlastník budovy svým prohlášením (dále jen „prohlášení“) určuje prostorově vymezené části budovy, které se za podmínek stanovených tímto zákonem a v souladu se stavebním určením stanou jednotkami [§ 2 písm. h)] a společnými částmi domu [§ 2 písm. g)]. Prohlášení musí mít písemnou formu. Prohlášení je povinnou přílohou návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě smlouvy o převodu první jednotky v domě.

- (2) Prohlášení podle odstavce 1 musí obsahovat
- označení budovy údaji podle katastru nemovitostí,³⁾ číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v budově,
 - popis jednotek, jejich příslušenství, podlahovou plochu a popis jejich vybavení,
 - určení společných částí budovy, které budou společné vlastníkům všech jednotek a určení společných částí budovy, které budou společné vlastníkům jen některých jednotek,
 - stanovení spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech budovy (§ 8 odst. 2),
 - označení pozemku, který je předmětem převodu vlastnictví nebo předmětem jiných práv podle § 21, údaji podle katastru nemovitostí,³⁾
 - práva a závazky týkající se budovy, jejich společných částí a práva k pozemku, která přejdou z vlastníka budovy na vlastníky jednotek,
 - pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na výdaje spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu, popřípadě domu jako celku,
 - pravidla pro správu společných částí domu, popřípadě domu jako celku, včetně označení osoby pověřené správou domu (dále jen „správce“).

(3) K prohlášení se přikládají půdorysy všech podlaží, popřípadě jejich schémata, určující polohu jednotek a společných částí domu, s údaji o podlahových plochách jednotek. K prohlášení se dále přikládají pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na náklady spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu, které jsou společné vlastníkům všech jednotek, a společných částí domu, které jsou společné vlastníkům jen některých jednotek.

³⁾ § 5 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.“.

4. § 5 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3a) a 3b) zní:

„§ 5

Vznik vlastnictví jednotky

(1) Vlastnictví jednotky podle tohoto zákona spojené se spoluvlastnickým podílem na společných částech domu (dále jen „vlastnictví jednotky“) vzniká vkladem prohlášení vlastníka budovy do katastru nemovitostí nebo výstavbou jednotky provedenou na základě smlouvy o výstavbě podle tohoto zákona (dále jen „smlouva o výstavbě“).

(2) Vlastnictví jednotky může vzniknout rovněž na základě dohody spoluvlastníků budovy nebo rozhodnutí soudu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví^{3a)} budovy nebo na základě dohody nebo rozhodnutí soudu o vypořádání společného

jmění manželů.^{3b)} Je-li předmětem vypořádání podílové spoluvlastnictví budovy, může vlastnictví jednotek vzniknout jen po předchozím vypořádání podílového spoluvlastnictví budovy tak, že velikost spoluvlastnických podílů budovy se rovná velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu stanovených podle § 8 odst. 2. To platí obdobně, je-li předmětem vypořádání společného jmění manželů budova.

(3) Dohoda o vypořádání nebo rozhodnutí soudu o zrušení podílového spoluvlastnictví, popřípadě o vypořádání společného jmění manželů musí obsahovat i náležitosti stanovené pro prohlášení uvedené v § 4 odst. 2.

(4) Vznikem vlastnictví jednotek nebo rozestavěných jednotek vzniká spoluvlastnictví společných částí domu.

(5) Způsobem uvedeným v odstavcích 2 až 4 nelze nabýt do vlastnictví byt, který je užíván právem nájmu.

(6) Vlastníci všech jednotek v domě mohou uzavřít dohodu o tom, že vlastnictví jednotek změní na podílové spoluvlastnictví budovy. Dohoda musí mít formu notářského zápisu. Vkladem spoluvlastnického práva do katastru nemovitostí podle této dohody zaniká vlastnictví jednotek a vzniká podílové spoluvlastnictví budovy. Velikost spoluvlastnických podílů na budově se rovná velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu.

(7) Je-li vlastníkem všech jednotek v domě jedna osoba, může formou notářského zápisu prohlásit, že ruší vymezení jednotek v domě a mění vlastnictví jednotek na vlastnictví budovy. Vkladem vlastnického práva do katastru nemovitostí podle tohoto prohlášení zaniká vlastnictví jednotek a vzniká vlastnictví budovy.

^{3a)} § 141 a 142 občanského zákoníku.

^{3b)} § 150 občanského zákoníku.“.

5. V § 6 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) označení budovy nebo domu údaji podle katastru nemovitostí,³⁾ číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v budově,“.

6. V § 6 odst. 1 písm. d) se za slova „na společných částech domu“ vkládají slova „včetně stanovení spoluvlastnického podílu vlastníka jednotky na společných částech domu, které jsou společné vlastníkům jen některých jednotek“.

7. V § 6 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) označení pozemku, který je předmětem převodu vlastnictví nebo předmětem jiných práv ve smyslu § 21, údaji podle katastru nemovitostí,³⁾“.

8. V § 8 se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 5) zrušuje.

9. § 9 až 11 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 5) až 7) znějí:

„Společenství vlastníků jednotek

§ 9

(1) Společenství vlastníků jednotek (dále jen „společenství“) je právnická osoba, která je způsobilá vykonávat práva a zavazovat se ve všech věcech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu (dále jen „správa domu“), popřípadě vykonávat činnost související s provozováním technického zařízení v domě, které slouží i jiným subjektům.

(2) Se souhlasem vlastníka jednotky je společenství oprávněno sjednat smlouvu o zástavním právu k jednotce včetně příslušných spoluvlastnických podílů na společných částech domu, a to k zajištění pohledávek vyplývajících z úvěru poskytnutého na náklady spojené se správou domu. Vlastníci jednotek ručí až do výše ceny jednotky za závazky vyplývající z této smlouvy.

(3) Společenství vzniká v domě s nejméně pěti jednotkami, z nichž alespoň tři jsou ve vlastnictví tří různých vlastníků, a to dnem doručení listiny s doložkou o vyznačení vkladu do katastru nemovitostí nebo jiné listiny, kterou příslušný státní orgán osvědčuje vlastnické vztahy k jednotce, posledního z těchto vlastníků. Původní vlastník budovy, popřípadě vlastník jednotky, který převedl vlastnictví jednotky, je povinen o tom uvědomit ostatní vlastníky jednotek. Další osoby, které nabyly vlastnictví k jednotce jiným způsobem než smlouvou, jsou povinny o tom uvědomit původního vlastníka budovy.

(4) Pokud družstvo uvedené v § 24 odst. 1 a 2, které bylo původním vlastníkem budovy, nebo družstvo vzniklé vyčleněním z původního družstva podle § 29 plní povinnosti správce podle § 9 zákona o vlastnictví bytů platného před účinností tohoto zákona, vznikne společenství až prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž budou družstvu doručeny listiny dokládající, že spoluvlastnický podíl na společných částech domu se snížil na méně než jednu čtvrtinu. Do doby vzniku společenství se použijí ustanovení § 9, 11 a § 15 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů platná před účinností tohoto zákona.

(5) Členství ve společenství vzniká a zaniká současně s převodem nebo přechodem vlastnictví jednotky. Spoluvlastníci jednotky jsou společnými členy společenství.

(6) Vlastníci jednotek, kteří nabyli vlastnictví k jednotce nejpozději dnem vzniku společenství za podmínek stanovených v odstavci 3, se stávají členy společenství dnem jeho vzniku. Členství dalších vlastníků jednotek ve společenství vzniká dnem nabytí vlastnictví k jednotce.

(7) Orgány společenství jsou

- a) shromáždění vlastníků jednotek (dále jen „shromáždění“),
- b) výbor společenství (dále jen „výbor“) nebo ten vlastník jednotek, kterého v případě, že není zvolen výbor, shromáždění pověří výkonem funkce výboru (dále jen „pověřený vlastník“),
- c) další orgány podle stanov společenství.

(8) Shromáždění je nejvyšším orgánem společenství. První schůze shromáždění se musí konat nejdéle do 60 dnů po vzniku společenství (odstavec 3); svolá ji původní vlastník budovy. Na této schůzi shromáždění schvaluje stanovy společenství a volí orgány společenství podle odstavce 7 písm. b) a c). O průběhu schůze shromáždění, na které jsou voleny orgány společenství a schvalovány nebo měněny stanovy společenství, musí být pořízen notářský zápis, k němuž se přikládají schválené stanovy společenství.

(9) Pokud se nesejde shromáždění k volbě orgánů společenství nebo nejsou-li tyto orgány zvoleny, plní funkci orgánů společenství vlastníků, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí nejméně jednu polovinu, jinak vlastníci jednotek, kteří se stali členy společenství dnem jeho vzniku.

(10) Pokud shromáždění neschválí stanovy společenství, řídí se právní poměry společenství vzorovými stanovami vydanými nařízením vlády. V případech družstev uvedených v § 24 odst. 1 a 2, která byla původním vlastníkem budovy a vykonávají správu domu, plní funkci orgánů společenství toto družstvo až do doby, kdy budou orgány společenství zvoleny.

(11) Výbor je výkonným orgánem společenství; musí mít alespoň 3 členy. Výbor nebo pověřený vlastník rozhodují o věcech spojených se správou domu, pokud si rozhodnutí v těchto věcech nevyhradí shromáždění. Funkční období výboru nebo pověřeného vlastníka činí 2 roky.

(12) K platnosti zvolení členů výboru nebo pověřeného vlastníka je zapotřebí, aby na schůzi shromáždění byli přítomni vlastníci jednotek, kteří mají většinu hlasů. Člen výboru nebo pověřený vlastník je zvolen, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina hlasů všech vlastníků. Při hlasování je rozhodující velikost spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech domu (§ 8 odst. 2).

(13) Statutárním orgánem společenství je výbor nebo pověřený vlastník. Za výbor jedná navenek jeho předseda, kterého výbor zvolí z řad členů výboru. Je-li o písemný právní úkon, musí být podepsán předsedou výboru a dalším členem výboru. Je-li statutárním orgánem pověřený vlastník, postačí k písemnému právnímu úkonu jeho podpis.

(14) Stanovy společenství musí obsahovat

- a) sídlo společenství a jeho název, který musí obsa-

hovat označení domu, pro který vzniklo, a musí v něm být obsaženo slovo „společenství“,

- b) předmět činnosti, kterým je správa domu,
- c) orgány společenství, jejich práva a povinnosti a způsob jejich svolávání,
- d) práva a povinnosti členů společenství,
- e) způsob úhrady nákladů spojených se správou domu,
- f) způsob nakládání s majetkem společenství.

(15) Společenství zaniká dnem zániku domu nebo v případech uvedených v § 5 odst. 6 a 7.

§ 10

(1) Společenství vlastníků jednotek je osobou zapisovanou do obchodního rejstříku.⁵⁾ Výbor nebo pověřený vlastník jsou povinni do 30 dnů po svém zvolení podat návrh na zápis do obchodního rejstříku.

(2) K návrhu na zápis se přikládá notářský zápis o průběhu ustavující schůze, stanovy společenství a ověřené kopie listin o nabytí vlastnického práva k jednotkám.

(3) Není-li zvolen výbor nebo pověřený vlastník, podávají návrh na zápis osoby uvedené v § 9 odst. 9.

§ 11

(1) Společenství musí alespoň jednou ročně konat shromáždění. Shromáždění se sejde z podnětu výboru nebo pověřeného vlastníka nebo vlastníků jednotek, kteří mají alespoň jednu čtvrtinu hlasů.

(2) Shromáždění je schopné usnášení, jsou-li přítomni vlastníci jednotek, kteří mají většinu hlasů; k přijetí usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných hlasů.

(3) Při hlasování je rozhodující velikost spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech domu (§ 8 odst. 2); spoluvlastníci jednotky mají postavení vlastníka jednotky (jeden hlas). Při rovnosti hlasů, nebo nedosáhne-li se potřebné většiny nebo dohody, rozhodne na návrh kteréhokoli vlastníka jednotky soud. Jde-li o důležitou záležitost, může přehlasovaný vlastník jednotky požádat soud, aby o ní rozhodl.

(4) K přijetí usnesení o věcech, které jsou obsahem prohlášení podle § 4, o schválení nebo o změně stanov, o uzavření smlouvy o zástavním právu k jednotkám je zapotřebí tříčtvrtinové většiny přítomných hlasů.

(5) K přijetí usnesení o změně účelu užívání stavby,⁶⁾ o změně stavby,⁷⁾ jakož i o podstatných změnách týkajících se společných částí domu je zapotřebí souhlasu všech vlastníků jednotek.

(6) Jsou-li členy společenství pouze tři vlastníci

jednotek, je zapotřebí k přijetí usnesení podle odstavců 2 a 4 souhlasu všech vlastníků jednotek.

(7) Všechny změny, které se týkají označení jednotek a velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu, je společenství povinno do 30 dnů oznámit katastrálnímu úřadu.

(8) V domě, ve kterém nevzniklo společenství, platí pro rozhodování vlastníků jednotek přiměřeně ustanovení odstavců 1 až 6.

⁵⁾ § 27 a násl. obchodního zákoníku.

⁶⁾ § 85 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

⁷⁾ § 54 a násl. zákona č. 50/1976 Sb.“.

10. V § 13 odstavec 2 zní:

„(2) Vlastník jednotky je povinen na svůj náklad odstranit závady a poškození, které na jiných jednotkách nebo společných částech domu způsobil sám nebo ti, kteří s ním jednotku užívají. K zajištění pravomocně přisouzených pohledávek oprávněných vlastníků vzniklých z neplnění povinnosti uvedené ve větě první vzniká dnem právní moci rozhodnutí soudu ostatním vlastníkům jednotek zástavní právo k jednotce povinného vlastníka a na věcech movitých obdobně jako zástavní právo na zajištění nájemného.¹⁰⁾“.

11. V § 13 odstavec 3 zní:

„(3) Vlastník jednotky nesmí provádět takové úpravy jednotky, jimiž by ohrožoval výkon vlastnického práva vlastníků ostatních jednotek. Úpravy, jimiž se mění vzhled domu, může vlastník jednotky provádět jen se souhlasem všech vlastníků jednotek. Úpravy, jimiž se mění vnitřní uspořádání domu a zároveň velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu, může vlastník jednotky provádět jen na základě smlouvy o výstavbě (§ 17) uzavřené se všemi vlastníky jednotek v domě. Ustanovení zvláštních právních předpisů⁷⁾ tím nejsou dotčena.“.

12. V § 13 odst. 4 se doplňuje tato věta: „Vlastník jednotky je povinen umožnit instalaci a údržbu zařízení pro měření tepla a vody v jednotce a umožnit odečet naměřených hodnot.“.

13. V § 13 odstavec 7 zní:

„(7) Vlastníci jednotek ručí za závazky společenství v poměru, který odpovídá velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu.“.

14. V § 15 odst. 2 věte třetí se slovo „správce“ nahrazuje slovy „výbor nebo pověřený vlastník“ a na konci odstavce 2 se doplňují tyto věty: „Není-li výbor nebo pověřený vlastník zvolen, rozhoduje se o výši částek podle odstavce 1 nadpoloviční většinou všech vlastníků jednotek v domě. Ustanovení § 11 odst. 6 platí obdobně.“.

15. V § 15 odst. 4 se text „(§ 10)“ nahrazuje textem „(§ 9)“.

16. § 17 včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„§ 17

(1) Vzájemná práva a povinnosti při výstavbě domu s jednotkami podle § 2 písm. h) si stavebníci vymezí smlouvou o výstavbě, která musí mít písemnou formu.

(2) Je-li součástí smlouvy o výstavbě i převod spoluvlastnických podílů k pozemku v souladu s § 21 odst. 3, nabývají stavebníci spoluvlastnická práva k pozemku na základě této smlouvy o výstavbě podle zvláštního právního předpisu.^{10a)}

(3) Smlouvou o výstavbě si vymezí stavebníci vzájemná práva a povinnosti i při výstavbě jednotek formou střešní nástavby, půdní vestavby, přístavby nebo při stavebních úpravách, jimiž vzniknou nové jednotky nebo jimiž se mění velikost jednotky a rozsah jejího příslušenství na úkor společných částí domu.

(4) Smlouvu o výstavbě podle odstavce 3 uzavírají stavebníci, kterými jsou vlastníci jednotek v domě a stavebník (stavebníci) nové jednotky (jednotek).

(5) Jsou-li stavebníky vlastníci budovy, ve které dosud nejsou vymezeny jednotky, a stavebník (stavebníci) nové jednotky (jednotek), je obsahem smlouvy o výstavbě i vymezení jednotek v dosavadní budově podle § 4 odst. 1, včetně stanovení velikosti spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech budovy podle § 4 odst. 2 písm. d). Ustanovení § 18 odst. 1 písm. c) tím není dotčeno.

(6) Vznikem vlastnictví rozestavěné jednotky se mění vlastnictví dosavadního vlastníka budovy na vlastnictví jednotek v domě. Smlouva o výstavbě je povinnou přílohou k návrhu na vklad rozestavěné jednotky do katastru nemovitostí. Vlastnické právo k jednotkám v domě se zapíše do katastru nemovitostí záznamem na základě smlouvy o výstavbě. Jako vlastníci jednotky se do katastru nemovitostí zapíše stavebník uvedený ve smlouvě o výstavbě (§ 18 odst. 1), pokud není prokázáno jinak.

(7) Nejde-li o vznik vlastnictví k jednotkám podle odstavce 6, platí pro vznik vlastnictví k dosavadním jednotkám v domě ustanovení § 7; povinnou přílohou k návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě smlouvy o převodu první jednotky v domě je v tomto případě smlouva o výstavbě podle § 18 odst. 5.

17. § 18 zní:

„§ 18

(1) Smlouva o výstavbě musí obsahovat zejména

- a) název katastrálního území, parcelní číslo pozemku, na kterém bude stavba prováděna, podle údajů katastru nemovitostí³⁾ a úpravu práv k němu,
- b) číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v domě, určení rozsahu podlahové plochy jednotky, jejího příslušenství a vybavení a určení, který ze stavebníků bude vlastníkem příslušné jednotky,
- c) určení společných částí domu, které budou společné vlastníkům všech jednotek, a určení společných částí domu, které budou společné vlastníkům jen některých jednotek,
- d) stanovení spoluvlastnického podílu na společných částech domu, přičemž velikost spoluvlastnického podílu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové ploše všech jednotek v domě (§ 8 odst. 2),
- e) způsob správy domu a pozemku, zejména určení, které záležitosti budou vyhrazeny společnému rozhodování, kdo spoluvlastníky domu zastupuje navenek, jakým způsobem se zástupce ustanovuje a na jakou dobu,
- f) způsob financování stavebních nákladů, výše a splatnost příspěvků, popřípadě rozsah a způsob ocenění vlastní práce stavebníků,
- g) pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na náklady spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu jako celku po dokončení výstavby.

(2) Ke smlouvě o výstavbě se dále připojí půdorys všech podlaží, popřípadě jejich schémata, určující polohu jednotek a společných částí domu, s údaji o podlahových plochách jednotek a společných částech domu. Po právní moci stavebního povolení se připojí projektová dokumentace, zejména označení jednotlivých podlaží domu s vyznačením jednotlivých jednotek a jejich čísel.

(3) Smlouva o výstavbě je přílohou žádosti o vydání stavebního povolení.

(4) Pokud se stavebník budovy, jejíž výstavba již byla na základě stavebního povolení zahájena, dodatečně rozhodne výstavbu budovy dokončit za účasti budoucích vlastníků jednotek, uzavře s těmito budoucími vlastníky jednotek smlouvu o výstavbě a tuto dodatečně uzavřenou smlouvu o výstavbě přiloží k návrhu na kolaudaci stavby.

(5) Je-li smlouva o výstavbě uzavírána v době, kdy dům s jednotkami je již rozestavěn [§ 2 písm. e)

^{10a)} § 133 odst. 2 občanského zákoníku.“

a f)], musí této smlouvě předcházet převod vlastnictví k rozestavěným jednotkám.

(6) V případech uvedených v odstavcích 4 a 5 platí ustanovení § 5 odst. 2 obdobně.

(7) Nejde-li o stavební změny podle § 17 odst. 3, jsou stavebníci do okamžiku vzniku vlastnictví jednotek (§ 17 odst. 6) spoluvlastníky rozestavěného domu s jednotkami v takovém rozsahu, v jakém budou spoluvlastnické podíly budoucích vlastníků jednotek na společných částech domu, určených podle § 18 odst. 1 písm. d).“.

18. § 20 zní:

„§ 20

(1) S převodem nebo přechodem vlastnictví k jednotce přechází spoluvlastnictví společných částí domu, popřípadě další práva a povinnosti spojené s vlastnictvím jednotky a se spoluvlastnictvím společných částí domu.

(2) Je-li vlastník jednotky podílovým spoluvlastníkem pozemku, lze vlastnictví k jednotce převést pouze současně s převodem spoluvlastnického podílu na pozemku. Přechod vlastnictví k jednotce je podmíněn přechodem spoluvlastnického podílu na pozemku.

(3) Práva a závazky dosavadního vlastníka budovy, popřípadě vlastníků jednotek v domě, týkající se společných částí domu a pozemku, zejména zástavní práva a věcná břemena, přecházejí na nové vlastníky jednotek nabytím vlastnictví k těmto jednotkám.

(4) Vlastník jednotky je povinen oznámit členství nabytí vlastnictví jednotky.“.

19. V § 21 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Ustanovení předchozí věty platí i pro původního vlastníka budovy a podílového spoluvlastníka pozemku.“.

20. V § 21 odst. 4 větě první se za slova „vlastník budovy“ vkládají slova „nebo původní vlastník nepřevedených jednotek v domě“.

21. V § 21 se doplňují odstavce 5 až 7, které včetně poznámky pod čarou č. 10b) znějí:

„(5) Nedojde-li mezi vlastníkem jednotky a vlastníkem pozemku ke sjednání písemné smlouvy o úpravě práv k pozemku do 31. prosince 2000, vzniká dnem 1. ledna 2001 ve prospěch vlastníka jednotky věcné břemeno^{10b)} k zastavěnému pozemku, a to za náhradu. Obsahem věcného břemene je právo vlastníka jednotky spoluožívat zastavěný pozemek, a to v rozsahu odpovídajícímu velikosti spoluvlastnického podílu na společných částech domu. Dojde-li k převodu nebo přechodu vlastnictví jednotky, stává se oprávněným z věcného břemene nabyvatel jednotky.

(6) Předmětem věcného břemene podle od-

stavce 5 je také nádvoří, je-li ze všech stran bytovým domem ohraničeno a není-li zastavěno stavbou jiného vlastníka.

(7) Bytové družstvo, které se stalo vlastníkem pozemku podle § 879c zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 103/2000 Sb., převede spoluvlastnický podíl k tomuto pozemku na nabyvatele jednotky bezplatně.

^{10b)} § 151n a násl. občanského zákoníku.“.

22. V § 24 odstavec 4 zní:

„(4) Je-li v budově ve vlastnictví, popřípadě ve spoluvlastnictví družstva nebytový prostor vzniklý na základě rozhodnutí o změně užívání stavby⁷⁾ ze společných prostorů budovy, převede družstvo na základě smlouvy tento nebytový prostor při převodu jednotek podle odstavců 1 a 2 do podílového spoluvlastnictví vlastníků jednotek bezplatně. Velikost spoluvlastnického podílu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové podlahové ploše všech jednotek v domě, přičemž se nepřihlíží k podlahové ploše nebytového prostoru uvedeného ve větě první. Obdobně, jak je uvedeno v předcházejících dvou větách, se postupuje u nebytových prostorů, u nichž se na financování podíleli členskými podíly pouze nájemci jednotek v budově, popřípadě domě, nebo jejich právní předchůdci. Ustanovení odstavce 1 platí i pro tyto převody vlastnictví nebytových prostorů.“.

23. V § 24 odst. 5 větě první se za slova „odstavce 6“ vkládají slova „a závazek nabyvatele a družstva vzájemně vypořádat závazky nabyvatele ve vztahu k družstvu“.

24. V § 24 odst. 7 se text „(§ 10)“ nahrazuje textem „(§ 9 až 11)“.

25. V § 24 odstavec 9 zní:

„(9) Převodem jednotky podle odstavců 1 až 8 zaniká členství nabyvatele v družstvu bez práva na vrácení členského podílu připadajícího na jednotku, případně základního členského vkladu, pokud byl zdrojem financování domu s převáděnými jednotkami. Členství v družstvu však nezaniká, jestliže majetková účast člena v družstvu i po převodu jednotky dosahuje alespoň výše základního členského vkladu.“.

26. V § 26 odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou „Zástavní právo vázne na jednotkách, popřípadě na jiné nemovitosti ve vlastnictví družstva, kterých se úvěry týkají.“.

27. V § 27 odst. 3 větě druhé se za slovo „prospěch“ vkládá slovo „dosavadního“ a za větu druhou se vkládají věty, které znějí: „Toto věcné břemeno přechází ve stejném rozsahu na jeho právního nástupce. Obdobně věcné břemeno ve stejném rozsahu a s právem přechodu na každého dalšího právního nástupce

vzniká ve prospěch nájemce bytu v případě ukončení jeho členství v družstvu.“

28. V § 29 odst. 3 větě první se za slovem „družstvo“ tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „přičemž se vychází z toho, že toto vypořádání je vzájemné; pokud nedojde k jiné dohodě, vypořádává se v penězích.“

29. V § 29 odst. 3 větě poslední se slova „k vyčlenění a“ nahrazují slovem „ke“.

30. V § 29 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí, pokud nedojde ke vzniku nového družstva do 1. července 2000.“

31. V § 30 se vkládají nové odstavce 1 a 2, které znějí:

„(1) S vlastnickým právem k jednotce je nerozlučně spjata spoluvlastnictví společných částí domu a spoluvlastnictví nebo jiné právo k pozemku.

(2) Vznikne-li věcné právo k jednotce, vznikne současně i na spoluvlastnictví společných částí domu.“

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 3 a 4.

32. V § 31 odstavec 3 zní:

„(3) Nebude-li splněna povinnost stanovená v odstavci 2, může se vlastník obrátit na soud s návrhem, aby nahradil chybějící projev vůle.“

33. Za část osmou se vkládá nová část devátá, která včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 29) až 33) zní:

„ČÁST DEVÁTÁ

Převody skupinových rodinných domů z vlastnictví bytových družstev

§ 33a

(1) Ustanovení § 23 odst. 1, § 24 odst. 1, 5, 6, 7, 9 a 10 a § 25 platí i pro převody rodinných domů,²⁹⁾ jejich příslušenství, garáží a základního technického vybavení, které jsou ve vlastnictví družstva a byly vystavěny družstvy po 1. lednu 1969 na základě výjimek z předpisů o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní bytové výstavbě,³⁰⁾ na jejichž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc příslušející družstevní bytové výstavbě. Podmínkou je, že tyto rodinné domy byly převedeny z vlastnictví družstev do vlastnictví členů družstev – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k bytu v rodinném domě a ke garáži vznikl po splacení členského podílu družstvu těmito členy nebo jejich právními předchůdci. Ustanovení § 26 odst. 1 až 4 pak platí v případě, že nedojde k převodu

všech rodinných domů, kterých se týká úvěr poskytnutý bankou.

(2) Spolu s rodinným domem se převádí z vlastnictví družstva i spoluvlastnický podíl na společném příslušenství rodinných domů a jejich základního technického vybavení, které je ve vlastnictví družstva. Ve velikost spoluvlastnického podílu na tomto příslušenství a základním technickém vybavení se stanoví podle počtu rodinných domů se společným příslušenstvím, popřípadě napojených na společné základní technické vybavení.

(3) Dojde-li k převodu rodinného domu a jeho příslušenství, garáže a jejich základního technického vybavení a spoluvlastnického podílu na společném příslušenství rodinných domů nebo jejich technickém vybavení podle odstavců 1 a 2, ustanovení zvláštních právních předpisů²⁵⁾ o povinnosti družstva vrátit státní příspěvky se nepoužijí. Ustanovení § 26 odst. 5 a 6 platí obdobně.

(4) Dojde-li k převodu rodinného domu a jeho příslušenství, popřípadě spoluvlastnického podílu na něm, a nejedná se o převod podle odstavců 1 a 2, je družstvo povinno vrátit příspěvky státu poskytnuté na výstavbu rodinných domů a jejich příslušenství, s výjimkou částek státních příspěvků poskytnutých podle zvláštních předpisů³¹⁾ na úhradu nákladů vyvolaných mimořádnými zakládacími podmínkami, výstavbou proluk, jiného zařízení vyvolaného obecnou potřebou apod. a nákladů základního technického vybavení, které je ve vlastnictví družstva. Částka příspěvků, které je družstvo povinno vrátit, se snižuje o 1 % ročně počínaje rokem kolaudace stavby.

(5) Právníké osoby, popřípadě jejich právní nástupci, které uzavřely se svými pracovníky smlouvy o poskytnutí stabilizačního příspěvku na úhradu ceny rodinného domu podle dosavadních předpisů,³²⁾ vrácení příspěvku nevyžadují, i když před uplynutím smluvené doby došlo k porušení podmínek, za kterých byl příspěvek poskytnut. To platí i pro okresní úřady, které uzavřely s fyzickými osobami smlouvy o poskytnutí příspěvku na úhradu ceny rodinného domu při jeho převodu z vlastnictví družstva do vlastnictví fyzické osoby podle dosavadních předpisů.³³⁾

§ 33b

Zánik vlastnictví bytového družstva

Přestane-li být bytové družstvo vlastníkem budovy, na jejíž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc podle zvláštních právních předpisů¹⁸⁾ jinak než jejím zničením, je toto družstvo povinno vrátit státní příspěvky, které byly na výstavbu budovy poskytnuty podle zvláštních právních předpisů.¹⁸⁾ Ustanovení předchozí věty platí i v případě zániku věcného břemene zřízeného podle zvláštního právního předpisu.²⁷⁾ Ustanovení § 26 odst. 5 a 6 platí obdobně.

²⁹⁾ § 3 písm. c) vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

³⁰⁾ § 10 odst. 2 vyhlášky č. 137/1968 Sb., o finanční, úvěrové a jiné finanční pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě, ve znění vyhlášky č. 14/1969 Sb.

³¹⁾ § 3 vyhlášky č. 137/1968 Sb.

³²⁾ § 3 vyhlášky č. 121/1980 Sb., o finanční pomoci při převodu skupinových rodinných domků z družstevního do osobního vlastnictví.

³³⁾ § 4 vyhlášky č. 121/1980 Sb.“.

Dosavadní části devátá až jedenáctá se označují jako části desátá až dvanáctá.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Nebyla-li uzavřena smlouva podle § 23 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů do dne účinnosti tohoto zákona, lze právo na uzavření smlouvy podle § 23 odst. 2 a 3 zákona o vlastnictví bytů uplatnit do deseti let ode dne účinnosti tohoto zákona. Ustanovení § 100 odst. 1 občanského zákoníku se nepoužije. Oprávněným z výzvy je i právní nástupce fyzické osoby uvedené v § 23 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů, pokud splňuje podmínky zákona na uzavření smlouvy o převodu jednotky.

2. V domech s nejméně 5 jednotkami, z nichž alespoň 3 jsou ve vlastnictví tří různých vlastníků, kteří je nabyli do vlastnictví přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto data jim byly doručeny listiny s doložkou o povolení vkladu do katastru nemovitostí nebo jiné listiny, kterou příslušný státní orgán osvědčuje vlastnické vztahy k jednotce, vzniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona společenství podle tohoto zákona. První shromáždění se musí konat do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Pokud byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podán návrh na vklad smlouvy o výstavbě do katastru nemovitostí podle úpravy platné před účinností zákona, řídí se tato smlouva o výstavbě, jejíž vklad byl povolen, úpravou platnou před účinností tohoto zákona.

4. Pokud ve smlouvě o výstavbě uzavřené podle úpravy platné před účinností tohoto zákona byla velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu dohodnuta jinak, než stanoví § 8 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů, jsou stavebníci povinni při podání návrhu na zápis vlastnického práva k jednotkám přizpůsobit velikost spoluvlastnických podílů tomuto ustanovení.

5. Pokud smlouva o výstavbě jednotek nástavbou, vestavbou nebo přístavbou, popřípadě stavebními úpravami, jimiž se mění velikost jednotky a rozsah jejího příslušenství, byla uzavřena podle ustanovení § 17 až 19 zákona o vlastnictví bytů platných přede dnem

nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se za smlouvu o výstavbě podle § 17 odst. 3 tohoto zákona.

6. Došlo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona k nabytí spoluvlastnického podílu k nebytovému prostoru podle § 24 odst. 4 zákona o vlastnictví bytů platného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou vlastníci jednotek povinni uspořádat spoluvlastnické vztahy k tomuto nebytovému prostoru v souladu s úpravou platnou podle zákona o vlastnictví bytů, ve znění platném do 30. června 2001.

7. Nebyly-li uspokojeny nároky na vypořádací podíl podle § 24 odst. 10 zákona o vlastnictví bytů, ve znění platném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, uspokojí se podle § 24 odst. 10.

Čl. III

Předseda vlády České republiky se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), jak vyplývá z pozdějších zákonů a nálezů Ústavního soudu č. 280/1996 Sb.

ČÁST DRUHÁ

Změna katastrálního zákona

Čl. IV

V § 27 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., se písmeno k) zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. V

V § 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb. a nálezů Ústavního soudu č. 3/2000 Sb., se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zd), které včetně poznámky pod čarou č. 60) zní:

„zd) příjmy nabyvatele bytu, garáže a ateliéru, popřípadě spoluvlastnického podílu na nebytovém

prostoru, přijaté v souvislosti se vzájemným vy-
pořádáním prostředků podle § 24 odst. 7 a 8 zá-
kona o vlastnictví bytů.

⁶⁰⁾ Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlast-
nické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům
a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon
o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. VI

V zákoně č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích,
ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994
Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb.,
zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona
č. 209/1997 Sb. a zákona č. 227/1997 Sb., se v § 11
odst. 2 písm. m) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje
se písmeno n), které včetně poznámky pod čarou
č. 3a) zní:

„n) společenství vlastníků jednotek^{3a)} v řízení o návrhu
na zápis do obchodního rejstříku.

^{3a)} Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlast-
nické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům
a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon
o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST PÁTÁ

Změna občanského zákoníku

Čl. VII

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění
zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 146/1971 Sb., zákona
č. 131/1982 Sb., zákona č. 94/1988 Sb., zákona č. 188/
/1988 Sb., zákona č. 87/1990 Sb., zákona č. 105/1990
Sb., zákona č. 116/1990 Sb., zákona č. 87/1991 Sb.,
zákona č. 509/1991 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona
č. 267/1994 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 118/
/1995 Sb., zákona č. 89/1996 Sb., zákona č. 94/1996 Sb.,
zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona
č. 165/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb. a zákona č. 27/
/2000 Sb., se mění takto:

V části deváté se doplňuje hlava osmá, která zní:

„Hlava osmá

Přechodná ustanovení k úpravám účinným od 1. července 2000

(zákon č. 103/2000 Sb.)

§ 879c

(1) Právo trvalého užívání pozemku podle § 70

zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, zastavě-
ného budovou nebo stavbou ve vlastnictví osoby, v jejíž
prospěch bylo právo trvalého užívání zřízeno, a po-
zemku na něj navazujícího, jestliže takový pozemek
souvisí s provozem této budovy nebo stavby, které trvá
ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se mění uply-
nutím jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona
na vlastnictví právnické osoby, v jejíž prospěch bylo
toto právo zřízeno.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje obdobně
i na právo výpůjčky nebo nájmu, kterými bylo nahra-
zeno právo trvalého užívání pozemku, pokud bylo zří-
zeno ve prospěch bytového družstva nebo ve prospěch
toho, komu byl převeden byt nebo nebytový prostor
do vlastnictví podle § 23 zákona o vlastnictví bytů.

(3) Bylo-li právo trvalého užívání zřízeno k jed-
nomu pozemku společně více osobám, stávají se podle
odstavce 1 tyto osoby spoluvlastníky se stejnými podí-
ly.

(4) Pokud právnická osoba, v jejíž prospěch bylo
toto právo zřízeno, nepožádá stát o změnu tohoto
práva na vlastnictví ve lhůtě jednoho roku ode dne
účinnosti tohoto zákona, ke změně práva podle od-
stavce 1 nebo 2 na vlastnictví nedojde a právo trvalého
užívání zaniká uplynutím lhůty jednoho roku ode dne
účinnosti tohoto zákona.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Čl. VIII

Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani daro-
vací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona
č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/
/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb.,
zákona č. 113/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona
č. 96/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 203/
/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 169/1998
Sb., zákona č. 95/1999 Sb. a zákona č. 27/2000 Sb., se
mění takto:

1. V § 10 se na konci písmene e) tečka nahrazuje
čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) cena sjednaná, jde-li o převod nemovitosti z vlast-
nictví obce.“

2. V § 20 odst. 6 písmeno g) zní:

„g) bezúplatné převody bytů a nebytových prostorů
z vlastnictví bytových družstev do vlastnictví
členů – fyzických osob, jde-li o bezúplatné pře-
vody uvedené v ustanovení § 24 odst. 1 až 4 zá-
kona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé
spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlast-
nické vztahy k bytům a nebytovým prostorům

a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů,“.

3. V § 20 odst. 6 písmeno h) zní:

„h) převody rodinných domků a garáží a bytů z majetku družstev do vlastnictví členů těchto družstev – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k rodinnému domku, garáži nebo bytu vznikl po splacení členského podílu (dalšího členského vkladu) těmito členy nebo jejich právními předchůdci,“.

4. V § 20 odst. 6 se tečka za písmenem i) nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) převody bytů a garáží z vlastnictví právnické osoby, vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem budovy, do vlastnictví fyzických osob – nájemců převáděných bytů a garáží, kteří jsou členy nebo společníky této právnické osoby, pokud se fyzické osoby nebo jejich právní předchůdci podíleli svými peněžními prostředky a jinými penězi ocenitelnými hodnotami na pořízení budovy.“.

5. V § 20 odstavec 7 včetně poznámek pod čarou č. 12d), 12e) a 12f) zní:

„(7) Od daně z převodu nemovitostí je osvobozen první úplatný převod nebo přechod vlastnictví

a) ke stavbě, která je novou stavbou, na níž bylo vydáno pravomocné kolaudační rozhodnutí, nebo je dokončenou novou stavbou nebo rozestavěnou

novou stavbou a stavba nebyla dosud užívána, s výjimkou zkušebního provozu,^{12d)}

b) k bytu v nové stavbě a k bytu, který vznikl změnou dokončené stavby^{12e)} a byt nebyl dosud užíván, jde-li o převod bytu podle zvláštního právního předpisu,^{12f)}

jestliže převodcem je fyzická či právnická osoba a převod stavby je prováděn v souvislosti s jejich podnikatelskou činností, kterou je výstavba nebo prodej staveb a bytů, nebo jejich předmětem činnosti je výstavba nebo prodej staveb a bytů, anebo je-li převodcem obec.

^{12d)} § 84 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

^{12e)} § 139b odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

^{12f)} Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

104

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000

o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

STÁTNÍ FOND DOPRAVNÍ
INFRASTRUKTURY

§ 1

(1) Zřizuje se Státní fond dopravní infrastruktury se sídlem v Praze (dále jen „Fond“).

(2) Fond je právnickou osobou podřízenou Ministerstvu dopravy a spojů (dále jen „ministerstvo“).

(3) Majetek, s nímž Fond hospodaří, je ve vlastnictví státu.

§ 2

Účel Fondu

Fond používá svých příjmů ve prospěch rozvoje, výstavby, údržby a modernizace silnic a dálnic, železničních dopravních cest a vnitrozemských vodních cest v tomto rozsahu:

- a) financování výstavby, modernizace, oprav a údržby silnic a dálnic,¹⁾
- b) poskytování příspěvků na výstavbu a modernizaci průjezdných úseků silnic a dálnic,
- c) financování výstavby, modernizace, oprav a údržby celostátních a regionálních drah,²⁾
- d) financování výstavby a modernizace dopravně významných vnitrozemských vodních cest,³⁾
- e) úhrada splátek úvěrů a úroků z úvěrů a dalších výdajů spojených se zajištěním dluhové služby,
- f) poskytování příspěvků na průzkumné a projektové práce, studijní a expertní činnosti zaměřené na výstavbu, modernizaci a opravy silnic a dálnic, do-

pravně významných vodních cest a staveb celostátních a regionálních drah,

- g) poskytování příspěvků pro naplňování programů zaměřených ke zvýšení bezpečnosti dopravy a jejího zpřístupňování osobám s omezenou schopností pohybu a orientace,
- h) poskytování příspěvků na výstavbu a údržbu cyklistických stezek,
- i) náklady na činnost Fondu.

§ 3

(1) Fond uzavírá s příjemci finančních prostředků z Fondu smlouvy podle zvláštního zákona,⁴⁾ jejichž předmětem je dosažení účelu Fondu podle § 2. Fond je odpovědný za efektivní využití těchto prostředků podle schváleného rozpočtu.

(2) Fond je oprávněn kontrolovat u příjemců finančních prostředků jejich užití podle smluv uzavřených podle odstavce 1. Při zjištění závažných nesrovnalostí je oprávněn žádat jejich vrácení, pozastavit jejich čerpání a činit další nezbytná opatření k zabezpečení předpokládané efektivnosti a souladu financovaných činností s platnými předpisy a mezinárodními závazky. Fond je oprávněn zjišťovat u příjemců finančních prostředků a osob se smluvními závazky vůči nim veškeré údaje nezbytné pro tuto kontrolu.

(3) Podrobnosti o činnosti Fondu a o jeho vnitřní organizaci stanoví statut Fondu, který na návrh ministra dopravy a spojů (dále jen „ministr“) schvaluje vláda.

§ 4

Příjmy Fondu

(1) Příjmy Fondu tvoří

- a) převody prostředků z Fondu národního majetku,
- b) převody výnosů silniční daně,

¹⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

²⁾ § 3 odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 23/2000 Sb.

³⁾ § 3 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě.

⁴⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

- c) převody podílu z výnosu spotřební daně z uhlovodíkových paliv a maziv,
- d) převody výnosů z poplatků za použití vybraných druhů dálnic a rychlostních silnic,⁵⁾
- e) výnosy z cenných papírů nebo veřejných sbírek organizovaných Fondem,
- f) úvěry, úroky z vkladů, penále, pojistná plnění a jiné platby od fyzických a právnických osob,
- g) příspěvky z Evropské komise poskytované prostřednictvím příslušných Evropských fondů,
- h) dary a dědictví,
- i) dotace ze státního rozpočtu.

(2) Výši podílu z plateb spotřební daně z uhlovodíkových paliv a maziv stanoví zvláštní právní předpis.

(3) Dary a dědictví může Fond jménem České republiky přijmout a použít jen za podmínek a pro účely stanovené dárce nebo zůstavitelem, pokud se tyto podmínky a účely shodují s předmětem činnosti Fondu.

(4) Zůstatky příjmů Fondu se na konci každého kalendářního roku převádějí do kalendářního roku následujícího.

§ 5

Rozpočet a účetnictví Fondu

(1) Fond sestavuje pro každý rozpočtový rok návrh rozpočtu Fondu, který předkládá prostřednictvím ministra k projednání vládě a ke schválení Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky současně s návrhem státního rozpočtu České republiky. Součástí rozpočtu Fondu je

- a) jmenovitý seznam akcí financovaných z Fondu včetně rozpočtovaných částek a lhůt realizace,
- b) přehled pohledávek a závazků,
- c) návrh struktury úvěrů, které hodlá Fond v rozpočtovém roce přijmout, včetně lhůt splatnosti a limitů úrokové míry,
- d) návrh kalendáře splátek jistiny a úroků přijatých úvěrů.

(2) Po skončení rozpočtového roku sestavuje Fond návrh roční účetní závěrky a výroční zprávy o činnosti Fondu (dále jen „výroční zpráva“) a předkládá ji prostřednictvím ministra k projednání vládě a ke schválení Poslanecké sněmovně do tří měsíců po skončení rozpočtového roku. Roční účetní závěrka Fondu musí být před jejím předložením Poslanecké sněmovně ověřena auditorem.

(3) Výdajová stránka rozpočtu Fondu je členěna ve shodě s účelem Fondu podle § 2 písm. a) až i) a podle jednotlivých investičních akcí.

(4) Dodatečné přijímání úvěrů v rozpočtovém roce schvaluje vláda na základě návrhu Fondu předloženého prostřednictvím ministra. Ustanovení odstavce 3 se použije obdobně.

(5) Fond vede účetnictví podle zvláštního zákona.⁶⁾

(6) Fond hospodáří ve dvou účetně oddělených okruzích tak, aby byly samostatně sledovány náklady na vlastní činnost od ostatních činností Fondu.

§ 6

Orgány Fondu

Orgány Fondu tvoří výbor Fondu (dále jen „výbor“), dozorčí rada Fondu (dále jen „dozorčí rada“) a ředitel Fondu (dále jen „ředitel“).

Výbor

§ 7

(1) Výbor má devět členů. Předsedou výboru je ministr.

(2) Místopředsedu a dalších sedm členů výboru jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra na funkční období čtyř let. Členové výboru mohou být jmenováni nejvýše na dvě po sobě jdoucí funkční období.

(3) Předseda řídí činnost výboru. Jednání výboru se řídí jednacím řádem, který schvaluje výbor usnesením.

(4) Členům výboru přísluší odměna, kterou vláda stanoví usnesením. Odměna a refundace mzdy zaměstnavateli členů výboru je nákladem na činnost Fondu podle § 2 písm. i).

(5) Členství ve výboru je překážkou v práci z důvodu obecného zájmu podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

§ 8

(1) Výbor jedná o věcech, které jsou účelem Fondu nebo předmětem činnosti Fondu.

(2) Výbor schvaluje

- a) návrh rozpočtu Fondu,
- b) návrh roční účetní závěrky Fondu,
- c) návrh výroční zprávy Fondu,

⁵⁾ Zákon č. 13/1997 Sb., ve znění zákona č. 102/2000 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 124 odst. 1 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.

- d) časový plán příjmů a výdajů Fondu,
- e) roční program vyhlášených výběrových řízení na realizace investičních akcí podle zvláštního právního předpisu,
- f) uvolnění prostředků na investiční akce podle schváleného statutu Fondu,
- g) kontrolní zprávy o postupu investičních akcí,
- h) vyúčtování investičních akcí.

(3) Rozhodnutí výboru zveřejní ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(4) Výbor jmenuje a odvolává ředitele. Jmenování zakládá pracovní poměr k Fondu.

(5) Výbor stanovuje řediteli plat podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾

§ 9

Dozorčí rada

(1) Dozorčí rada je kontrolním orgánem Fondu. Dozírá na činnost a hospodaření Fondu. Dozorčí rada má pět členů. Členy dozorčí rady volí a odvolává Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na funkční období čtyř let.

(2) Dozorčí rada zvolí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Dozorčí rada se usnává hlasováním. Volba je provedena nebo usnesení je přijato, pokud pro ně hlasují nejméně čtyři členové dozorčí rady.

(3) Jednání dozorčí rady se řídí jednacím řádem, který schvaluje dozorčí rada usnesením.

(4) Dozorčí rada informuje neprodleně o nedostacích zjištěných v činnosti a hospodaření Fondu ministerstvo, vládu a Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

(5) Členům dozorčí rady přísluší odměna, kterou vláda stanoví usnesením. Odměna a refundace mzdy zaměstnavateli členů dozorčí rady je nákladem na činnost Fondu podle § 2 písm. i).

(6) Členství v dozorčí radě je překážkou v práci z důvodu obecného zájmu podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

§ 10

Ředitel

(1) Ředitel je statutárním orgánem Fondu.

(2) Ředitel zejména

- a) provádí rozhodnutí výboru o uvolnění prostředků Fondu na akce podle § 2,

- b) provádí další opatření schválená nebo projednaná výborem,
- c) řídí činnost aparátu Fondu.

§ 11

Ustanovení o střetu zájmů

(1) Výkon funkce místopředsedy výboru, člena výboru nebo člena dozorčí rady je neslučitelný s funkcí ředitele, s pracovním poměrem vůči Fondu a s funkcemi v řídicích a dozorčích orgánech právnických osob, kterým byly poskytnuty prostředky Fondu.

(2) Členové orgánů Fondu nesmějí být výdělečně činní v pracovním, služebním či obdobném poměru u fyzických a právnických osob, kterým byly nebo mají být poskytnuty prostředky z Fondu.

(3) Místopředsedu výboru nebo člena výboru vláda v případě porušení povinností uvedených v odstavcích 1 a 2 odvolá.

(4) Fond je oprávněn požadovat, aby osoba, která uvedené povinnosti porušila, vydala prospěch, který tímto získala. Právo na náhradu škody tím není dotčeno.

§ 12

Odměňování zaměstnanců Fondu se řídí zvláštním právním předpisem.⁸⁾

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů

§ 13

Zákon č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění zákona č. 285/1991 Sb., zákona č. 438/1991 Sb., zákona č. 569/1991 Sb., zákona č. 282/1992 Sb., zákona č. 210/1993 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 120/1995 Sb. a zákona č. 135/1996 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 2 písm. b) bod 7 zní:

„7. k převodu na Státní fond dopravní infrastruktury pro financování staveb celostátních a regionálních drah, jde-li o majetek Fondu získaný privatizací majetku Českých drah.“

⁸⁾ Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

2. V § 18 odst. 2 písm. b) se za bod 7 vkládá nový bod 8, který zní:

„8. k převodu na Státní fond dopravní infrastruktury,“.

Dosavadní body 8 a 9 se označují jako body 9 a 10.

ČÁST TŘETÍ PŘECHODNÉ USTANOVENÍ

§ 14

Fond sestavuje pro rok 2000 svůj rozpočet v ná-

vaznosti na kapitolu 327 státního rozpočtu pro rok 2000 a rozpočet předkládá ke schválení Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

105

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000,

kterým se mění zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu
a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů

Čl. I

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 12/1998 Sb., zákona č. 27/2000 Sb. a zákona č. 30/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 větě první a druhé se za slova „není schopen“ vkládají slova „po delší dobu“.

2. V § 2 odstavec 3 zní:

„(3) Cílem konkursu a vyrovnání je dosáhnout poměrného uspokojení věřitelů z majetku tvořícího konkursní podstatu, a to za podmínek stanovených tímto zákonem.“

3. § 3 zní:

„§ 3

Povinnost podat návrh na prohlášení konkursu

(1) Právnícká osoba nebo fyzická osoba-podnikatel, která je v úpadku, je povinna bez zbytečného odkladu podat návrh na prohlášení konkursu. Právnícká osoba v likvidaci má tuto povinnost, jen je-li předlužena.

(2) Povinnost podle odstavce 1 mají i statutární orgány právnické osoby, likvidátor právnické osoby v likvidaci, je-li předlužena, a zákonní zástupci fyzické osoby. Jestliže osoby tuto povinnost nesplní, odpovídají věřitelům za škodu, která jim tím vznikne, ledaže prokáží, že škodu nezavinily; je-li těchto osob více, odpovídají společně a nerozdílně.

(3) Povinnost podle odstavců 1 a 2 není splněna, jestliže řízení o návrhu na prohlášení konkursu bylo vinou navrhovatele zastaveno nebo jestliže byl návrh zamítnut.

(4) Místo návrhu na prohlášení konkursu mohou osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 podat návrh na vyrovnání; jestliže však vyrovnání nebylo povoleno nebo potvrzeno, jsou povinny do 15 dnů podat návrh na prohlášení konkursu.“

4. § 4 zní:

„§ 4

Návrh na prohlášení konkursu

(1) Návrh na prohlášení konkursu je oprávněn podat dlužník nebo kterýkoliv z jeho věřitelů.

(2) Jde-li o návrh věřitele, musí navrhovatel doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a uvést okolnosti, které osvědčují úpadek dlužníka. K návrhu je navrhovatel povinen připojit listiny, kterých se v návrhu dovolává.

(3) Jde-li o návrh dlužníka, musí navrhovatel uvést okolnosti, které osvědčují jeho úpadek. K návrhu je navrhovatel povinen připojit seznam svého majetku a závazků s uvedením svých dlužníků, věřitelů a jejich adres. Předložený seznam majetku a závazků musí dlužník podepsat a výslovně o něm prohlásit, že je správný a úplný.

(4) Další návrh na prohlášení konkursu, podaný na téhož dlužníka dříve, než soud rozhodne o prohlášení konkursu, se považuje za přistoupení k řízení; pro dalšího navrhovatele platí stav řízení v době jeho přistoupení.

(5) Navrhovatel může vzít svůj návrh zpět až do prohlášení konkursu. Soud řízení zastaví, souhlasí-li s tím všichni další navrhovatelé, kteří přistoupili k řízení.

(6) O podání návrhu na prohlášení konkursu soud neprodleně vyrozumí úřad práce, v jehož obvodu je sídlo nebo bydliště dlužníka.“

5. § 4a zní:

„§ 4a

(1) Po doručení návrhu dlužníka na prohlášení konkursu soudu nebo po doručení návrhu na prohlášení konkursu soudem dlužníkovi je dlužník povinen

- a) zdržet se jednání směřujícího ke zmenšení svého majetku s výjimkou běžné obchodní činnosti,
- b) na výzvu soudu sestavit seznam svého majetku

a závazků s uvedením svých dlužníků, věřitelů a jejich adres a odevzdat jej soudu ve lhůtě určené soudem; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů.

(2) Seznam majetku a závazků podle odstavce 1 písm. b) musí dlužník podepsat a výslovně o něm prohlásit, že je správný a úplný.

(3) Je-li dlužníkem právnická osoba, má povinnost podle odstavce 1 písm. b) zejména její statutární orgán nebo osoby, které jsou jeho členy, nebo likvidátor, pokud je právnická osoba v likvidaci, nebo nucený správce podle zvláštních předpisů; této povinnosti se uvedené osoby nemohou zprostit ani tehdy, pokud ze své funkce odstoupí nebo se jí vzdají v posledních dvou měsících před podáním návrhu na prohlášení konkursu anebo po podání tohoto návrhu.

(4) Pokud soud návrh na prohlášení konkursu zamítne pro neosvědčení úpadku, odpovídá navrhovatel dlužníkovi za škodu, která dlužníkovi vznikla omezením nakládání s majetkem. Této povinnosti se navrhovatel zprostit, pokud prokáže, že škodu nezavinil.“.

6. § 5 zní:

„§ 5

Záloha na náklady konkursu

(1) Navrhovatel je povinen zaplatit zálohu na náklady konkursu až do částky 50 000 Kč, a to i opakovaně; učiní tak na výzvu soudu v určené lhůtě a výši. Pokud pohledávka navrhovatele vyplývá ze mzdových nároků, je navrhovatel od zaplacení zálohy osvobozen s výjimkou zaměstnanců uvedených v § 67b. Účastní-li se řízení více navrhovatelů, jsou povinni zaplatit zálohu společně a nerozdílně.

(2) Nebude-li záloha na náklady konkursu v určené lhůtě zaplacena, může soud před prohlášením konkursu řízení zastavit; o tomto následku musí být navrhovatel poučen.“.

7. V § 6 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Za podmínek stanovených tímto zákonem patří do podstaty také majetek jiných osob, zejména těch, které jej nabyly na základě neúčinných právních úkonů dlužníka.“.

8. V § 8 odstavec 1 zní:

„(1) Správce podstaty (dále jen „správce“) se zásadně vybírá ze seznamu správců, který vede soud příslušný k řízení. Do seznamu správců lze zapsat jen bezúhonnou fyzickou osobu, která je plně způsobilá k právním úkonům, má přiměřenou odbornou způsobilost a se zápisem souhlasí, nebo veřejnou obchodní společnost, která bude činnost správce vykonávat prostřednictvím svých společníků, o nichž prokáže, že splňují podmínky pro zapsání do seznamu. Veřejná obchodní společnost, ustavená správcem, oznámí soudu neprodleně, kdo ze společníků bude jejím jmé-

nem funkci správce vykonávat. Správcem může soud ustavit pouze ve věci nepodjatou osobu. Osoba zapsaná do seznamu může své ustavení správcem odmítnout, jen jsou-li pro to důležité důvody. Výjimečně může soud ustavit správcem i osobu do seznamu správců nezapsanou, pokud splňuje podmínky pro zapsání do seznamu a s ustavením souhlasí.“.

9. V § 8 odst. 2 se na konci připojují tyto věty: „Je-li správcem ustavena veřejná obchodní společnost, odpovídají za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem funkce správce její společníci společně a nerozdílně. Správce je povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem funkce správce.“.

10. V § 8 odstavec 3 zní:

„(3) Správce má nárok na odměnu a na náhradu hotových výdajů. Nároky správce se uspokojí z konkursní podstaty, a pokud k tomu nestačí, ze zálohy na náklady konkursu složené navrhovatelem. Dohody správce uzavřené s účastníky řízení o jiné odměně nebo náhradě jsou neplatné. Vyúčtování odměny a nákladů provede správce v konečné zprávě, a není-li jí, při zrušení konkursu; předtím mu soud může povolit zálohy. Soud může podle okolností případu konkursní odměnu stanovenou podle zvláštního předpisu přiměřeně zvýšit nebo snížit. Věřitelé jsou se souhlasem soudu oprávněni na základě rozhodnutí věřitelského výboru poskytnout správci zálohu k úhradě jeho výdajů, a to i opětovně; při poskytnutí zálohy může být určen účel, na nějž má být vynaložena, a podmínky jejího vyúčtování. Činnosti, k nimž je správce povinen, může správce zadat třetím osobám na účet podstaty jen se souhlasem věřitelského výboru.“.

11. V § 8 odst. 4 se za slovo „pokutu“ vkládají tato slova: „až do výše 100 000 Kč“.

12. V § 8 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Věřitelé se mohou usnést na návrhu, aby byl správce zproštěn funkce a ustaven správce nový. Soud může takový návrh zamítnout jen tehdy, má-li o změně v osobě správce závažné pochybnosti.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

13. V § 8 se za odstavec 6 vkládají nové odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Pro doručení a zveřejnění usnesení o ustavení nového správce platí obdobně ustanovení o doručení a zveřejnění usnesení o prohlášení konkursu (§ 13 odst. 4 a 5).

(8) Správce je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které jsou zvláštními zákony určeny k utajení, pokud se o nich dozvěděl při výkonu své funkce, a to i po jejím skončení; této mlčenlivosti jej může zprostit ten, v jehož zájmu tuto mlčenlivost má, nebo soud.“.

14. Za § 9 se vkládají nové § 9a až 9f, které včetně poznámky pod čarou č. 1) znějí:

„Přeběžný správce

§ 9a

(1) Nasvědčují-li okolnosti, že je dlužník v úpadku, a je-li to potřebné pro zjištění nebo zajištění dlužníkovu majetku, může soud po zahájení konkursního řízení ustavit předběžného správce. Návrh na ustavení předběžného správce může podat úřad práce, v jehož obvodu je sídlo nebo bydliště dlužníka.

(2) Usnesení o ustavení předběžného správce se doručí a zveřejní obdobně jako usnesení o prohlášení konkursu (§ 13 odst. 4 a 5). Přeběžnému správci se usnesení doručí do vlastních rukou; usnesení je vykonatelné doručením předběžnému správci.

§ 9b

(1) Přeběžný správce plní povinnosti, které mu ukládá zákon nebo mu uloží soud. Povinností předběžného správce je zejména zjištění a zajištění dlužníkovu majetku a přezkoumání dlužníkovu účetnictví. Přeběžný správce je oprávněn požádat příslušný daňový orgán o provedení daňové kontroly u dlužníka.

(2) Zjistí-li soud, že pominuly důvody, které vedly k ustavení předběžného správce, zproští i bez návrhu předběžného správce funkce; jinak vykonává předběžný správce svoji funkci až do dne, kdy nastanou účinky prohlášení konkursu, nebo do vydání rozhodnutí o zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu nebo do vydání rozhodnutí o zastavení řízení. Soud zároveň v těchto rozhodnutích rozhodne o úhradě hotových výdajů a odměně předběžného správce, kterou mu vyplatí ze zálohy na náklady konkursu; nevyplacený zbytek zálohy soud vrátí navrhovatelům v poměru, v jakém ji zaplatili. Pokud soud konkurs prohlásí, mají navrhovatelé, kteří zaplatili zálohu na náklady konkursu, právo na vrácení části zálohy, která byla vyplacena předběžnému správci, z dlužníkovu majetku; tyto nároky jsou pohledávkami za podstatou podle § 31 odst. 2.

(3) Ustanovení § 8 odst. 8, § 9d, 9e, 9f, § 17 odst. 1 a § 18 odst. 1 se vztahují i na předběžného správce; ostatní ustanovení o správci se vztahují na předběžného správce přiměřeně, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 9c

Dlužník může nakládat s majetkem jen se souhlasem předběžného správce, jinak je jeho právní úkon neúčinný.

Součinnost poskytovaná správci

§ 9d

(1) Orgány veřejné správy, zejména finanční úřady, katastrální úřady, orgány evidující motorová vozidla a jiné orgány státní správy, jakož i notáři, Středisko cenných papírů, banky, provozovatelé telekomunikačních služeb, pošta a jiné osoby, které se zabývají přepravou zásilek, pojišťovny, vydavatelé tisku a dopravci jsou povinni poskytnout správci na jeho písemnou žádost součinnost dále uvedeným způsobem.

(2) Součinnost podle odstavce 1 spočívá v tom, že orgány a osoby v něm uvedené poskytují správci údaje o majetku dlužníka (úpadce) a některé další údaje, které jsou nutné pro výkon správy, a to ve stejném rozsahu, v jakém by je poskytly přímo dlužníku (úpadci). Povinnost těchto orgánů a osob poskytnout správci součinnost podle jiných ustanovení zákona, případně podle ustanovení zvláštního právního předpisu¹⁾ tím není dotčena.

(3) Součinnost podle odstavce 1 spočívá také v tom, že orgány a osoby v něm uvedené, které mají u sebe listiny nebo jiné věci, které mohou sloužit ke zjištění dlužníkovu (úpadcovu) majetku, jsou povinny je bez zbytečného odkladu vydat nebo zapůjčit správci.

(4) Podle předchozích odstavců zejména jsou

- a) banky povinny sdělit správci čísla dlužníkových (úpadcových) účtů a informovat jej o stavech těchto účtů a pohybech; jsou též povinny informovat správce a podat informace o dlužníkových (úpadcových) úschovách a vkladních knížkách,
- b) pošta a jiné osoby, které se zabývají přepravou zásilek, povinny informovat správce o dlužníkových (úpadcových) doručovacích místech, rozsahu a povaze doručovaných zásilek a úhrnu peněžních prostředků, které dlužník (úpadce) přijímá jejich prostřednictvím,
- c) provozovatelé telekomunikačních služeb povinni oznámit správci údaje o dlužníkových (úpadcových) telefonních, dálkopisných, telefaxových a jiných elektronických stanicích a adresách, které nejsou uvedeny v dostupných seznamech,
- d) pojišťovny povinny sdělit správci údaje o dlužníkových (úpadcových) pojistných smlouvách a pojistných plněních,
- e) vydavatelé tisku povinni sdělit správci údaje o inzerci, která se týká dlužníkovu (úpadcovu) majetku,
- f) dopravci povinni sdělit správci údaje o přepravovaném dlužníkově (úpadcově) nákladu a jeho příjemci.

(5) Na žádost orgánů a osob, od nichž vyžaduje součinnost, je správce povinen doložit, že byl ustaven správcem.

§ 9e

Třetí osoby jsou povinny poskytnout správci součinnost podle § 9d bez zbytečného odkladu; nesplní-li tuto povinnost, odpovídají věřitelům za škodu, která tím věřitelům vznikne.

§ 9f

Správce prokazuje své oprávnění požádat třetí osoby o potřebnou součinnost podle § 9d rozhodnutím soudu, kterým byl do funkce správce ustanoven.

¹⁾ Například § 38 odst. 6 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

15. V § 10 odst. 1 větě první se za slova „na návrh správce“ vkládají slova „nebo věřitelského výboru“.

16. V § 10 odstavec 2 zní:

„(2) K platnosti usnesení a k volbám věřitelského výboru je třeba prosté většiny hlasů na schůzi přítomných nebo řádně zastoupených konkursních věřitelů počítané podle výše jejich pohledávek.

17. V § 11 odst. 3 se za slova „konkursní věřitelé“ vkládají tato slova: „s výjimkou osob uvedených v § 67b“.

18. V § 11 odst. 4 druhá a třetí věta zní: „Z důležitých důvodů může soud na návrh některého z konkursních věřitelů nebo správce anebo i bez návrhu odvolat věřitelský výbor nebo některého z jeho členů. Jestliže soud věřitelský výbor nebo některého z jeho členů odvolá nebo nemůže-li člen svou funkci vykonávat nebo se jí vzdá anebo se nemůže jednat věřitelského výboru zúčastnit, nastupuje místo něho náhradník; soud může též nařídit doplňující volbu nebo může jmenovat nový věřitelský výbor nebo nového jeho člena.“.

19. V § 11 odst. 5 větě první se za slovo „správce“ vkládají slova „ , , průběžně schvaluje výši a správnost hotových výdajů správce a nákladů spojených s udržováním a správou podstaty“.

20. V § 11 odst. 6 větě první se za slovo „soud“ vkládají tato slova: „nebo správce“.

21. V § 11 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Věřitelský výbor je povinen chránit společný zájem konkursních věřitelů; členové a náhradníci věřitelského výboru jsou povinni při výkonu své funkce postupovat s odbornou péčí a odpovídají za škodu vzniklou porušením povinností, které jim ukládá zákon nebo jim uloží soud.“.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

22. § 11a zní:

„§ 11a

Dokud není ustanoven věřitelský výbor nebo zástupce věřitelů, vykonává působnost věřitelského výboru schůze věřitelů.“.

23. V § 12 se odstavec 3 zrušuje.

24. V § 12a odstavec 1 zní:

„(1) Bude-li k návrhu dlužníka nebo osob za dlužníka povinných podat návrh na prohlášení konkursu (§ 3) osvědčeno, že je dlužník v úpadku (§ 1), soud konkurs prohlásí do 10 pracovních dnů ode dne doručení úplného návrhu na prohlášení konkursu; proti usnesení o prohlášení konkursu se nelze odvolat.“.

25. V § 12a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Bude-li k návrhu věřitele osvědčeno, že je dlužník v úpadku (§ 1), a budou-li splněny ostatní podmínky (§ 1a, § 12a odst. 3 a § 67c odst. 1), soud konkurs prohlásí bez zbytečného odkladu; proti usnesení o prohlášení konkursu se může odvolat pouze dlužník, pokud sám nepřistoupil do řízení (§ 4 odst. 4).“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

26. V § 12a odstavec 4 zní:

„(4) Je-li zřejmé, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů konkursu, soud návrh na prohlášení konkursu zamítne pro nedostatek majetku; přitom je soud oprávněn učinit si úsudek o prodejnosti majetku dlužníka nebo o dobytosti jeho pohledávek. Soud zároveň podá návrh na výmaz dlužníka z obchodního rejstříku.“.

27. V § 12a se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Proti usnesení o zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu se může odvolat pouze navrhovatel a navrhovatelé, kteří přistoupili k řízení. Proti usnesení o zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku se může odvolat i věřitel, který doloží, že má za dlužníkem peněžitou pohledávku.“.

28. § 13 zní:

„§ 13

(1) V usnesení o prohlášení konkursu musí být ustanoven správce konkursní podstaty; jestliže soud ustavil v řízení předběžného správce, ustaví jej za správce.

(2) Usnesení o prohlášení konkursu obsahuje

- a) jméno a bydliště (obchodní jméno nebo název, sídlo a identifikační číslo) úpadce, popřípadě další údaje potřebné k identifikaci úpadce,
- b) jméno a bydliště (obchodní jméno nebo název,

sídlo a identifikační číslo) správce konkursní podstaty,

- c) výzvu, aby věřitelé ve lhůtě stanovené soudem přihlásili u soudu všechny své pohledávky; tato lhůta nesmí být kratší třiceti dnů a delší tři měsíců,
- d) výzvu, aby osoby, které mají závazky vůči úpadci, již plnění neposkytovaly úpadci, ale správci konkursní podstaty.

(3) Ve výzvě podle odstavce 2 písm. c) musí být věřitelé vyzváni, aby neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na úpadcových věcech, právech nebo pohledávkách; přitom je třeba označit předmět, u něhož se nárokuje zajišťovací právo, druh a důvod pro vznik zajišťovacího práva, a zajišťovanou pohledávku.

(4) Usnesení o prohlášení konkursu se doručí účastníkům řízení; dále se doručí správci, osobám uvedeným v § 3 odst. 2, známým věřitelům úpadce, jakož i příslušným daňovým orgánům a úřadům práce. Úpadci se usnesení doručí do vlastních rukou.

(5) Usnesení se vyvěsí toho dne, kdy bylo vydáno, v úplném znění nebo ve vhodném zkráceném znění na úřední desce soudu a dále na úřední desce okresního soudu, v jehož obvodu je dlužníkův podnik nebo jeho bydliště, jsou-li mimo sídlo soudu. Výpis z usnesení soud zveřejní též způsobem stanoveným zvláštním předpisem nebo jiným vhodným způsobem. Je-li dlužník zapsán v obchodním nebo jiném rejstříku, oznámí soud prohlášení konkursu orgánu, který rejstřík vede a který toto prohlášení zapíše; oznámení soudu se považuje za návrh na zahájení řízení o změně zápisu. Soud dále oznámí prohlášení konkursu katastrálním úřadům, které evidují nemovitosti, o nichž je mu známo, že patří dlužníkovi.

(6) Účinky prohlášení konkursu nastanou vyvěšením usnesení na úřední desce soudu, který konkurs prohlásil. Tímto okamžikem se dlužník stává úpadcem.

(7) Obdobně podle odstavců 4 a 5 se postupuje, jestliže byl návrh na prohlášení konkursu zamítnut podle § 12a odst. 4.⁴

29. V § 13a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 se přiměřeně použije pro právnické osoby v nucené správě a pro postavení a činnost nuceného správce. Pokud nucená správa prohlášením konkursu končí, poskytuje nucený správce součinnost správci do prvního přezkumného jednání.“

30. V § 14 odst. 1 písm. c) se slova „; úpadce může návrh na pokračování v řízení podat jen tehdy, nepodá-li jej správce ve lhůtě určené mu soudem, přičemž v tomto případě úpadce zůstává účastníkem řízení“ zrušují.

31. V § 14 odst. 1 písm. f) se slova „věci nebo

pohledávky“ nahrazují slovy „věci, práva nebo pohledávky“.

32. V § 14 odst. 1 písmeno j) zní:

„j) zanikají věcná břemena zatěžující majetek patřící do podstaty, která vznikla za nápadně nevýhodných podmínek v posledních dvou měsících před podáním návrhu na prohlášení konkursu anebo po podání tohoto návrhu,“.

33. V § 14 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) zaniká společné jmění úpadce a jeho manžela, přičemž ta jeho část, s níž úpadce podnikal, spadá vždy do podstaty; byl-li vznik společného jmění úpadce a jeho manžela vyhrazen ke dni zániku manželství, má prohlášení konkursu stejné majetkoprávní účinky jako zánik manželství,“.

34. V § 14 odst. 1 se doplňuje písmeno l), které včetně poznámky pod čarou č. 1c) zní:

„l) staví se lhůta stanovená zvláštním předpisem^{1c)} pro vypořádání zaniklého společného jmění manželů.

^{1c)} § 150 odst. 4 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“

35. V § 14 odst. 2 se tečka na konci odstavce nahrazuje středníkem a doplňují se tato slova: „od smlouvy o koupi najaté věci uzavřené úpadcem jako nájemcem nemůže pronajímatel odstoupit, ledaže úpadce řádně neplní své závazky z této smlouvy.“

36. V § 14 odstavec 3 zní:

„(3) Správce je oprávněn vypovědět nájemní nebo podnájemní smlouvu a smlouvu o výpůjčce uzavřenou úpadcem ve lhůtě stanovené zákonem nebo smlouvou, a to i v případě, že byla sjednána na dobu určitou; výpovědní lhůta však nesmí být delší než 3 měsíce; ustanovení § 711 občanského zákoníku tím není dotčeno. Nájemné nebo jinou úhradu zaplacenou předem je třeba přihlásit podle § 20.“

37. V § 14 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Postupují-li osoby uvedené v § 9d v rozporu s účinky prohlášení konkursu uvedenými v odstavci 1 písm. a) a e), musí vydat do podstaty ušlé plnění; domáhat se toho může správce i kterýkoliv z konkursních věřitelů.“

38. V § 14a odst. 1 větě druhé se za slova „oprávněn a povinen“ vkládají slova „vykonávat akcionářská práva spojená s akciemi zahrnutými do konkursní podstaty, rozhodovat o obchodním tajemství a jiné povinnosti mlčenlivosti“ a za slova „provozování podniku“ se vkládají slova „včetně uzavírání smluv o úvěru za účelem financování vývozu poskytnutého podle zvláštního zákona po předchozím souhlasu věřitelského výboru,“.

39. V § 15 odst. 1 se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) uzavírá smlouvy o nájmu nebo o výpůjčce svého majetku nebo k tomuto majetku zřizuje věcné břemeno za nápadně nevýhodných podmínek.“

40. V § 15 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Neúčinnost právních úkonů podle odstavce 1 se vztahuje i na dědice a právní nástupce právnické osoby.“

41. V § 17 odst. 1 první větě se slova „obchodní knihy“ nahrazují slovem „účetnictví“ a ve větě druhé slovo „uvést“ se nahrazuje slovy „o něm prohlásit“.

42. V § 17 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Seznam majetku a závazků se všemi náležitostmi, účetnictví a všechny potřebné doklady včetně nutných vysvětlení předloží úpadce správci bez zbytečného odkladu nejpozději do 30 dnů od prohlášení konkursu.

(3) Je-li dlužníkem právnická osoba, má povinnosti podle odstavců 1 a 2 zejména její statutární orgán nebo osoby, které jsou jeho členy, nebo likvidátor, pokud je právnická osoba v likvidaci, nebo nucený správce podle zvláštních předpisů; této povinnosti se uvedené osoby nemohou zprostit ani tehdy, pokud ze své funkce odstoupí nebo se jí vzdají v posledních dvou měsících před podáním návrhu na prohlášení konkursu anebo po podání tohoto návrhu.“

43. Za § 17 se vkládají nové § 17a až 17c, které včetně poznámky pod čarou č. 1d) znějí:

„§ 17a

(1) Povinnosti ke zjištění podstaty musejí být splněny nejpozději do 30 dnů od prohlášení konkursu. Nestane-li se tak, učiní soud ke splnění těchto povinností přiměřená opatření, zejména nařídí úpadci usnesením doručeným do vlastních rukou, aby tyto povinnosti splnil v dodatečně určené lhůtě, a poučí jej o následcích, které bude mít jejich nesplnění nebo uvedení nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů v sestaveném seznamu majetku a závazků úpadce.^{1b)}

(2) Pro osoby uvedené v § 17 odst. 2 platí ustanovení odstavce 1 obdobně. Vykonává-li působnost statutárního orgánu úpadce, kterým je právnická osoba [§ 17 odst. 2 písm. b)], více osob vedle sebe, nařídí soud splnění povinností ke zjištění podstaty kterékoliv z nich. Povinnost součinnosti osob uvedených v § 17 odst. 2 trvá i poté, co se uvedené osoby vzdaly své funkce.

§ 17b

(1) Soud může úpadce nebo osoby uvedené v § 17 odst. 2 za účelem splnění povinností ke zjištění podstaty rovněž předvolat k výslechu. Předvolání musí ob-

sahovat účel výslechu a poučení o následcích, které bude mít nesplnění těchto povinností nebo uvedení nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů v sestaveném seznamu majetku a závazků úpadce.

(2) Předvolání se doručuje předvolanému do vlastních rukou; předvolání musí být doručeno nejmeně deset dnů přede dnem konání výslechu.

(3) Jestliže se ten, kdo byl k soudu řádně předvolán, nedostaví bez včasné a důvodné omluvy, bude k soudu předveden; o tom musí být předvolaný poučen.

(4) Ten, komu bylo podle odstavce 1 nařízeno dostavit se k soudu, je povinen se dostavit osobně.

§ 17c

(1) Před zahájením výslechu soud předvolaného znovu poučí o následcích nesplnění povinností ke zjištění podstaty.^{1d)}

(2) O výslechu soud sepíše protokol; seznam majetku a závazků úpadce, který předloží předvolaný, tvoří přílohu protokolu, jestliže předvolaný prohlásí, že obsahuje úplné a pravdivé údaje, nebo jestliže tento seznam do protokolu doplní. O výslechu předvolaného soud vyrozumí správce.

^{1d)} § 126 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 253/1997 Sb.“

44. § 18 zní:

„§ 18

(1) Soupis podstaty (dále jen „soupis“) provede správce podle pokynů soudu za použití seznamu předloženého úpadcem a za součinnosti věřitelského výboru.

(2) Soupis je listinou, která správce opravňuje ke zpeněžení sepsaného majetku. Do soupisu se zapisují i věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, které nánáleží úpadci (§ 6 odst. 3), ale mají být zpeněženy; jejich zapsání do soupisu je správce povinen oznámit jejich vlastníku nebo jiné osobě, která s nimi nakládá, a jde-li o nemovitosti, i příslušnému katastrálnímu úřadu. Na žádost osoby, která uplatňuje svá práva k věci, právu nebo jiné majetkové hodnotě, vydá správce osvědčení o tom, zda konkrétní věc, právo nebo jiná majetková hodnota byla nebo nebyla zapsána do soupisu podstaty.

(3) Jakmile je věc, právo nebo jiná majetková hodnota zapsána do soupisu, může s ní nakládat pouze správce nebo osoba, již k tomu dal správce souhlas.

(4) Kdo má věc náležející do podstaty, je povinen to oznámit správci, jakmile se dozví o prohlášení konkursu, a musí umožnit správci, aby věc mohl prohlédnout, ocenit, zapsat do soupisu a zpeněžit; na výzvu

správce je povinen věc i vydat; jinak odpovídá za škodu tím vzniklou.

(5) Součástí soupisu je ocenění provedené úpadcem nebo správcem; požaduje-li to věřitelský výbor, provede se ocenění znalcem. Ocenění se provádí podle zvláštního předpisu.²⁾

(6) Nelze-li soupis konkursní podstaty provést pro nedostatečnou součinnost úpadce (§ 17), je správce se souhlasem soudu oprávněn učinit prohlídku obydlí úpadce, pokud je obydlí používáno také pro podnikání; za tím účelem je oprávněn zjednat si do tohoto obydlí úpadce přístup. K tomuto úkonu je třeba přibrat osobu, která není na věci zúčastněná. O prohlídce správce sepíše protokol.

(7) Správce učiní opatření, aby v obydlí úpadce, popřípadě na jiném místě, kde má úpadce své věci umístěny, byly sepsány všechny věci. Úpadce je povinen umožnit správci přístup na všechna místa, kde má své věci umístěny. Správce přibere k úkonu vhodnou osobu, podle možnosti zástupce orgánu obce. O prohlídce správce sepíše protokol.

(8) Je-li obava, že by mohlo dojít k odstranění, poškození nebo zničení movitých věcí pojatých do soupisu, postará se správce o jejich vhodné zajištění.“.

45. V § 18a odst. 2 větě druhé se za slova „rozhodne-li tak“ vkládají slova „po vyjádření věřitelského výboru“.

46. V § 18a odst. 3 se slova „se souhlasem soudu“ nahrazují slovy „se souhlasem věřitelského výboru“ a za slovy „provozování podniku“ se středník nahrazuje čárkou a vkládají se slova „a se souhlasem věřitelského výboru uzavřít smlouvy o úvěru za účelem financování vývozu poskytnutého podle zvláštního zákona (§ 14a odst. 1);“.

47. V § 19 odst. 1 se slovo „věc“ nahrazuje slovy „věc, právo nebo jiná majetková hodnota“ a slovo „věci“ se nahrazuje slovy „věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty“.

48. V § 19 odst. 2 ve větě první se slovo „správci“ nahrazuje slovem „podstatě“ a ve větě první a druhé slovo „věc“ se nahrazuje slovy „věc, právo nebo jiná majetková hodnota“.

49. V § 19 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Do uplynutí lhůty k podání žaloby a po dobu do pravomocného skončení řízení o žalobě nesmí správce věc, právo nebo jinou majetkovou hodnotu zpeněžit ani s ní jinak nakládat, ledaže tím odvrací hrozící škodu na majetku, který je předmětem žaloby.“.

50. V § 20 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Přihlášky pohledávek se podávají u soudu dvojmo. V přihlášce je třeba zvlášť uvést důvod a výši

každé přihlášené pohledávky. K přihlášce je třeba přiložit kopie listin, z nichž jednotlivé pohledávky vyplývají. Jde-li o pohledávku v cizí měně, je třeba ji přepočítat podle kursu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni prohlášení konkursu. Jde-li o peněžitou pohledávku neurčité výše nebo o jiný nepeněžitý nárok, musí být jeho hodnota odhadnuta a vyjádřena v penězích. Jde-li o pohledávku vykonatelnou, je třeba to prokázat listinou opatřenou potvrzením o její vykonatelnosti nejpozději při přezkumném jednání, jinak se pohledávka pokládá za nevykonatelnou.

(3) Jestliže přihlášenou pohledávku nelze pro neúplnost nebo jiné vady přezkoumat, vyzve správce věřitele, aby přihlášku do 15 dnů od doručení výzvy doplnil nebo opravil; současně jej poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. K pohledávkám, jejichž přihlášky nebyly ve stanovené lhůtě řádně doplněny nebo opraveny, stejně jako k nevyčísleným pohledávkám, se nepřihlíží; o tomto následku musí být věritel správcem poučen.“.

51. V § 20 se na konci odstavce 4 doplňuje tato věta: „Obdobně přihlašují své pohledávky i osoby, jejichž věci, práva nebo pohledávky zajišťují pohledávky oddělených věřitelů vůči úpadci (§ 27 odst. 5).“.

52. V § 20 odstavec 5 zní:

„(5) Správci doručí soud stejnopis přihlášky včetně příloh. Z přihlášených pohledávek sestaví správce neprodleně seznam, v němž uvede, které pohledávky uznává a které popírá a z jakého důvodu. Do seznamu se nezařazují pohledávky, ke kterým se nepřihlíží (§ 20 odst. 3 a § 22 odst. 2), pohledávky, které jsou vyloučené z uspokojení (§ 33), a pohledávky uvedené v § 31 odst. 2 a 3. V seznamu je třeba zvlášť uvést oddělené věřitele (§ 28) a jednotlivé třídy konkursních věřitelů (§ 32 odst. 2). U každého věřitele musí být uvedeny jeho jméno a bydliště (obchodní jméno nebo název, sídlo a identifikační číslo), popřípadě další údaje potřebné k jeho identifikaci, důvod a částka jeho pohledávky. U oddělených věřitelů je třeba navíc označit věc, právo nebo pohledávku, která zajišťuje jeho pohledávku.“.

53. V § 20 odst. 7 se za slova „jsou oprávnění“ vkládají slova „u správce“.

54. V § 21 odst. 3 se slovo „přihlášek“ nahrazuje slovy „přihlášených pohledávek“.

55. § 22 zní:

„§ 22

(1) Jestliže je to možné, přezkoumá správce i přihlášky došlé po přihlašovací lhůtě; jinak pro ně soud nařídí zvláštní přezkumné jednání. Konkursní věřitelé pohledávek přezkoumávaných při zvláštním přezkumném jednání nemohou popřít pravost, výši nebo pořadí pohledávek přezkoumaných při předchozích pře-

zkumných jednáních. Ustanovení § 21 odst. 3 platí obdobně.

(2) K pohledávkám, které jsou přihlášeny později než dva měsíce od prvního přezkumného jednání, se nepřihlíží. Takto přihlášené pohledávky nemají účinky podle § 20 odst. 8; o tom správce vyrozumí věřitele, který opožděnou přihlášku podal.“

56. V § 23 odst. 1 větě druhé se slovo „příhlašek“ nahrazuje slovy „přihlášených pohledávek“.

57. V § 23 odstavce 2 až 5 znějí:

„(2) Konkursní věřitelé nevykonatelných pohledávek, které zůstaly sporné co do pravosti, výše nebo pořadí, mohou se domáhat určení svého práva; žalobu musí podat u soudu, který prohlásil konkurs, proti popírajícím konkursním věřitelům i správci; smějí se v ní dovolávat jen právního důvodu uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání a pohledávku mohou uplatnit jen do výše v nich uvedené. O pořadí pohledávek rozhoduje vždy soud.

(3) Kdo popřel vykonatelnou pohledávku, uplatní své popření u soudu, který prohlásil konkurs.

(4) K uplatnění popřené nevykonatelné pohledávky stanoví správce konkursnímu věřiteli, jehož nevykonatelná pohledávka byla popřena, 30denní lhůtu s poučením, že při zmeškání lhůty nelze k popřené nevykonatelné pohledávce nadále přihlížet.

(5) K uplatnění popření vykonatelné pohledávky stanoví správce konkursnímu věřiteli, který vykonatelnou pohledávku popřel, 30denní lhůtu s poučením, že při zmeškání lhůty se považuje popřená vykonatelná pohledávka za zjištěnou.“

58. § 24 zní:

„§ 24

(1) Správce je oprávněn popřít nevykonatelný nárok přihlášený konkursním věřitelem, výši nároku nebo jeho právní důvod. O tom správce vyrozumí konkursního věřitele, o jehož nárok jde, a současně ho vyzve, aby svůj nárok, jeho výši nebo právní důvod uplatnil do 30 dnů u soudu, který prohlásil konkurs, s tím, že jinak nelze k popřené nevykonatelnému nároku, jeho výši nebo právnímu důvodu přihlížet.

(2) Popře-li správce nárok už vykonatelný, uplatní své popření do 30 dnů od přezkumného jednání u soudu, který prohlásil konkurs, jinak se popřené vykonatelné nárok bude považovat za zjištěný.

(3) Popřel-li pohledávku pouze správce a nebyla-li pohledávka popřena žádným z konkursních věřitelů, může ji i po skončeném přezkumném jednání správce dodatečně písemně uznat vůči konkursnímu soudu. Dodatečným uznáním správce se taková pohledávka nadále pokládá za zjištěnou; o tom soud vydá usnesení, proti němuž není odvolání přípustné; usne-

sení se doručí správci a konkursnímu věřiteli, jehož pohledávku správce dodatečně uznal.

(4) Jestliže bylo před prohlášením konkursu o popřené pohledávce zahájeno řízení a toto řízení bylo přerušeno [§ 14 odst. 1 písm. c)], provede se určení popřené pohledávky v již zahájeném řízení; nové řízení o popřené pohledávce se nezahajuje [§ 14 odst. 1 písm. d)]. Návrh na pokračování přerušeno řízení je třeba podat ve lhůtách určených zákonem (§ 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1 a 2); účastníky řízení se stávají ti, které zákon za účastníky označuje (§ 23 odst. 2 a 3 a § 24 odst. 1 a 2).“

59. V § 25 odst. 1 se slova „nebo příslušného správního orgánu“ zrušují.

60. V § 25 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Účastník, který měl ve sporu o pravost, výši nebo pořadí ve věci úspěch, uplatní bez zbytečného odkladu výsledek tohoto sporu u správce. Správce po předložení vykonatelného rozhodnutí opraví upravený seznam přihlášek (§ 21 odst. 3) podle výsledku sporu.“

61. Za § 25 se vkládají nové § 25a a 25b, které znějí:

„§ 25a

(1) Ve sporu o pravost, výši nebo pořadí popřených pohledávek nemá žádný z účastníků proti správci právo na náhradu nákladů řízení.

(2) Náklady vzniklé správci ve sporu o pravost, výši nebo pořadí popřených pohledávek se pokládají za náklady podstaty.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí, jde-li o náklady, které vznikly zaviněním správce nebo náhodou, která se mu přihodila.

(4) Náhrada nákladů řízení přiznaná rozhodnutím správci patří do podstaty.

§ 25b

(1) Věřitel, který popřel pohledávku, má právo, aby mu byly z podstaty nahrazeny jeho náklady řízení, jestliže podle rozhodnutí ve sporu vznikl podstatě prospěch. To neplatí, jestliže mu náklady řízení nahradil ten, komu byla ve sporu o pravost, výši nebo pořadí popřených pohledávek povinnost k náhradě uložena.

(2) Jestliže bylo věřiteli, který popřel pohledávku ve sporu o pravost, výši nebo pořadí popřené pohledávky, přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, přechází jeho právo na podstatu, a to do výše plnění, které mu bylo poskytnuto z podstaty podle odstavce 1.“

62. § 26 včetně nadpisu zní:

„Společné jmění manželů

§ 26

(1) Zaniklo-li prohlášením konkursu společné jmění úpadce a jeho manžela nebo nebylo-li do prohlášení konkursu vypořádáno již předtím zaniklé společné jmění úpadce a jeho manžela anebo nebylo-li do prohlášení konkursu vypořádáno již předtím smlouvou nebo soudem zúžené společné jmění úpadce a jeho manžela, je třeba provést jeho vypořádání.

(2) Probíhá-li řízení o vypořádání společného jmění úpadce a jeho manžela, stává se správce dnem prohlášení konkursu účastníkem tohoto řízení místo úpadce.

(3) Smlouvy o zúžení rozsahu společného jmění úpadce a jeho manžela, smlouvy o rozšíření rozsahu společného jmění úpadce a jeho manžela, jestliže se na jejich základě stal součástí společného jmění majetek do té doby patřící jen úpadci, smlouvy o rozšíření rozsahu společného jmění úpadce a jeho manžela, jestliže se na jejich základě staly součástí společného jmění závazky patřící do té doby jen manželu úpadce, a dohody o vypořádání společného jmění jsou neplatné, jestliže byly uzavřeny v posledních šesti měsících před podáním návrhu na prohlášení konkursu nebo po podání tohoto návrhu.“

63. Za § 26 se vkládají nové § 26a a 26b, které znějí:

„§ 26a

(1) Dnem prohlášení konkursu přechází z úpadce na správce oprávnění uzavřít dohodu o vypořádání společného jmění úpadce a jeho manžela nebo, neprovede-li se vypořádání dohodou, navrhnout vypořádání u soudu. Dohody o vypořádání společného jmění uzavřené úpadcem po prohlášení konkursu jsou neplatné.

(2) K účinnosti dohody o vypořádání společného jmění úpadce a jeho manžela je třeba schválení soudem, který vykonává nad průběhem konkursu dohled (§ 12). Dohoda smí být schválena tehdy, vysloví-li s ní souhlas věřitelský výbor.

(3) Vznikla-li manželu úpadce z vypořádání společného jmění pohledávka, není třeba ji přihlašovat do konkursu.

§ 26b

(1) Vznik nového společného jmění úpadce a jeho manžela po dobu trvání účinků prohlášení konkursu (§ 14) není přípustný; uzavře-li úpadce po dobu trvání účinků prohlášení konkursu nové manželství, odkládá se vznik společného jmění manželů ke dni zániku účinků prohlášení konkursu.

(2) Smlouvy o rozšíření společného jmění, které odporují odstavci 1 nebo jej obcházejí, jsou neplatné.“

64. V § 27 odst. 2 se na konci doplňují tyto věty: „Při zpeněžování správce postupuje tak, aby byla šetřena možnost zachování podnikatelské činnosti a pracovních příležitostí, a tak, aby bylo co nejvíce chráněno životní prostředí nebo jiný zvláště významný obecný (veřejný) zájem. Smluvními předkupními právy není správce vázán.“

65. V § 27 odstavec 5 zní:

„(5) Osoby, jejichž věci, práva nebo pohledávky zajišťují pohledávky (§ 28) vůči úpadci, správce vyzve, aby do 30 dnů vyplatily ve prospěch konkursní podstaty zajištěné pohledávky nebo aby ve stejné lhůtě složily cenu věci, práva nebo pohledávky, jimiž je pohledávka zajištěna. Nevyplatí-li uvedené osoby zajištěnou pohledávku nebo nesloží-li cenu věci, práva nebo pohledávky, zapíše správce věc, právo nebo pohledávku do soupisu podstaty (§ 18). Věci, které zajišťují pohledávky oddělených věřitelů, lze zpeněžit jen jejich prodejem způsobem upraveným v ustanoveních o výkonu rozhodnutí soudem. Ustanovení tohoto odstavce neplatí, jde-li o ručitele včetně bankovní záruky a zvláštních případů ručení (např. směnečné rukojemství, záruky poskytnuté věřitelem na zajištění celního dluhu).“

66. V 27 odst. 6 se slova „věci, které“ nahrazují slovy „věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, které“.

67. V § 27a větě první se za slova „Se souhlasem soudu a“ vkládají slova „po vyjádření“.

68. V § 28 odst. 2 se za slova „Výtěžek zpeněžení“ vkládají slova „po odečtení nákladů spojených s udržováním, správou a prodejem zpeněžené věci, práva nebo pohledávky (dále jen „výtěžek zpeněžení“)“.

69. V § 28 odst. 3 se tečka na konci odstavce nahrazuje středníkem a doplňují se tato slova: „pro pořadí soudcovského zástavního práva k nemovitosti je rozhodující doba, kdy soudu došel návrh na jeho zřízení.“

70. V § 28 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Oddělení věřitelé se podle tohoto ustanovení uspokojí do výše 70 % výtěžku zpeněžení na ně připadajícího. Neuspokojenou část pohledávky lze uspokojit v rozvrhu, a to ve třídě, do níž pohledávka podle své povahy patří.“

(5) Zajišťovací práva uvedená v odstavci 1 zanikají zpeněžením věci, práva nebo pohledávky v konkursu, a to i v případě, že oddělení věřitelé nepřihlásili své pohledávky.“

71. V § 29 odst. 1 větě první se za slovo „soudu“ vkládají slova „a věřitelskému výboru“.

72. § 30 zní:

„§ 30

(1) Po právní moci usnesení o schválení konečné zprávy a vyúčtování odměny a výdajů správce předloží správce soudu návrh na rozvrh a upravený seznam přihlášek, v němž uvede, kolik by mělo být pro každou pohledávku vyplaceno. Po přezkoumání věcné správnosti návrhu vydá soud rozvrhové usnesení.

(2) Rozvrhové usnesení doručí soud účastníkům s výjimkou konkursních věřitelů, jejichž nároky již byly plně uspokojeny, a správci a dále je vyvěsí v plném nebo ve vhodném zkráceném znění na úřední desku soudu; proti rozvrhovému usnesení lze podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy bylo vyvěšeno na úřední desce soudu.

(3) Se souhlasem věřitelského výboru může správce navrhnout, aby soud ještě před schválením konečné zprávy povolil částečný rozvrh, jestliže to umožňuje stav zpeněžení konkursní podstaty a je-li zřejmé, že provedení rozvrhu po konečné zprávě tím nebude ohroženo. V konečné zprávě i v konečném rozvrhu se uvede, v jakém rozsahu byly pohledávky věřitelů uspokojeny splněním částečného rozvrhu.“

73. V § 31 odst. 2 písm. e) se za slova „správcem podstaty,“ vkládají slova „včetně smluv o úvěru za účelem financování vývozu poskytnutého podle zvláštního zákona po předchozím souhlasu věřitelského výboru, úroků a smluvních pokut podle těchto smluv,“.

74. V § 31 odst. 2 písm. f) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:
„g) pohledávky výživného ze zákona.“

75. V § 31 odst. 3 se slova „ , pokud vznikly po prohlášení konkursu anebo v měsíci, v němž byl konkurs prohlášen,“ zrušují.

76. V § 31 odst. 3 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) nároky úpadcových zaměstnanců z titulu převedení mzdových nároků úpadcových zaměstnanců úpadci na smluvním základě,“.

Dosavadní písmena d) až ch) se označují jako písmena e) až i).

77. V § 31 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pracovními nároky podle odstavce 3 písm. a) a b) jsou nároky, které vznikly za poslední tři roky před prohlášením konkursu, jakož i po prohlášení konkursu; pracovními nároky podle odstavce 3 písm. c) až i) jsou nároky, které vznikly po prohlášení konkursu nebo v měsíci, v němž byl konkurs prohlášen.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

78. § 32 včetně poznámky pod čarou č. 4c) zní:

„§ 32

(1) V rozvrhu se uspokojí nejdříve dosud nezaplacené pohledávky za podstatou (§ 31 odst. 2) a pracovní nároky (§ 31 odst. 3). Nepostačuje-li výtěžek zpeněžení podstaty na úhradu všech těchto pohledávek, uspokojí se nejdříve hotové výdaje a odměna správce, potom náklady spojené s udržováním a správou podstaty, poté soudní poplatky za konkurs, poté pohledávky výživného ze zákona; ostatní pohledávky se uspokojí poměrně.

(2) Po úplném uspokojení pohledávek podle odstavce 1 se pohledávky uspokojí podle svého zařazení do tříd. Ze zbývajících výtěžku ze zpeněžení konkursní podstaty připadá 30 % na první třídu a 70 % na druhou třídu. Nebudou-li v některé třídě vyčerpány všechny prostředky připadající na uspokojení do ní patřících pohledávek, přesunou se tyto prostředky do bezprostředně následující třídy.

(3) Nelze-li plně uspokojit všechny pohledávky patřící do téže třídy, uspokojí se tyto pohledávky poměrně. Neuspokojené pohledávky či jejich části z první třídy se uspokojují ve třídě druhé.

(4) Pohledávkami první třídy jsou nároky úpadcových zaměstnanců z pracovněprávních vztahů vzniklé poslední tři roky před prohlášením konkursu, pokud nešlo o pohledávky podle § 31 odst. 3, nároky účastníků z penzijního připojištění se státním příspěvkem^{4c)} a pohledávky výživného ze zákona. Pohledávkami druhé třídy jsou ostatní pohledávky.

(5) Je-li úpadcem banka, uspokojují se v rozvrhu pohledávky majitelů hypotečních zástavních listů před pohledávkami uvedenými v odstavci 2. Nelze-li uspokojit všechny tyto pohledávky, uspokojí se poměrně.

(6) Pokud při rozvrhu nebudou uspokojeny náklady spojené s udržováním a správou podstaty, včetně nároku správce na odměnu a úhradu hotových výdajů, lze je uspokojit ze zálohy na náklady konkursu, a to v poměru, který určí soud; jinak se tato záloha nebo její zbytek vrací navrhovateli.

^{4c)} Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.“

79. V § 33 odst. 1 písm. a) se slovo „úroky“ nahrazuje slovy „úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení“.

80. V § 34 odst. 2 se za první větu vkládá tato věta: „Může přitom nabídnout vyrovnání formou nové emise akcií nebo jiných cenných papírů emitovaných úpadcem nebo i nepeněžní formou, například vydáním části aktiv, jež bezprostředně nesouvisí s vlastní podnikatelskou činností úpadce.“

81. V § 36 odst. 1 písm. b) se slova „§ 32 odst. 2 písm. a) a b)“ nahrazují slovy „pohledávky první třídy“.

82. V § 36 odst. 1 písm. c) se slova „bezpodílové spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „společné jmění“.

83. V § 40 odst. 1 písm. e) se slova „uvedených v § 32 odst. 2 písm. c)“ nahrazují slovy „druhé třídy“, za slovo „roku“ se vkládají slova „od podání návrhu“ a slova „jednu třetinu“ se nahrazují slovy „15 %“.

84. V § 44 odst. 1 písm. d) se slova „k nedobytným pohledávkám vyloučeným z podstaty (§ 27 odst. 4)“ nahrazují slovy „k věcem, právům, pohledávkám nebo jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z podstaty (§ 27 odst. 6)“.

85. V § 44 odst. 5 se na konci připojuje tato věta: „Zánik účinků prohlášení konkursu (§ 14) nastane s právní mocí usnesení o zrušení konkursu, nerozhodne-li soud jinak.“.

86. V § 44a odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Zánik účinků prohlášení konkursu (§ 14) nastane vyvěšením usnesení odvolacího soudu na úřední desce soudu prvního stupně, nerozhodne-li soud jinak.“.

87. V § 45 odst. 1 se slova „písm. a) až g) a i)“ nahrazují slovy „písm. a) až e), g), i) a l)“.

88. V § 45 odst. 2 se slova „pohledávku po právní moci rozvrhového usnesení“ nahrazují slovy „pohledávku, kterou úpadce výslovně nepopřel, po zrušení konkursu“.

89. V § 46 odst. 2 se za první větu vkládá věta „Může přitom nabídnout vyrovnání formou nové emise akcií nebo jiných cenných papírů emitovaných dlužníkem nebo i nepeněžní formou, například vydáním části aktiv, jež bezprostředně nesouvisejí s vlastní podnikatelskou činností dlužníka.“, ve větě třetí se slova „bezpodílové spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „společné jmění“, slova „druhý bezpodílový spoluvlastník“ se nahrazují slovy „manžel dlužníka“ a slova „bezpodílového spoluvlastnictví“ se nahrazují slovy „společného jmění“.

90. V § 47 odst. 1 věť čtvrté se slova „dlužníkovo bezpodílové spoluvlastnictví manželů“ nahrazují slovy „společné jmění dlužníka a jeho manžela“ a slova „bezpodílového spoluvlastnictví“ se nahrazují slovy „společného jmění“.

91. V § 50 odst. 1 písm. b) se slova „dlužník podal návrh na povolení vyrovnání“ nahrazují slovy „povoleno vyrovnání“.

92. V § 50 odst. 1 písm. d) se slova „45 %“ nahrazují slovy „30 %“.

93. V § 50 odst. 4 se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňují se slova „§ 9d až 9f.“.

94. V § 51 odst. 1 poslední větě se slova „§ 13 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 13 odst. 5“.

95. V § 54 odstavec 1 zní:

„(1) Pro právo na přednostní uspokojení ve vyrovnání platí přiměřeně ustanovení § 31 a 32“.

96. V nadpisu pod § 55 se slova „Bezpodílové spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „Společné jmění“.

97. V § 55 odst. 1 se slova „Bezpodílový spoluvlastník“ nahrazují slovy „Manžel dlužníka“, slova „v bezpodílovém spoluvlastnictví“ se nahrazují slovy „ve společném jmění“, slova „bezpodílového spoluvlastnictví“ se nahrazují slovy „společného jmění“ a slova „bezpodílového spoluvlastníka“ se nahrazují slovy „manžela dlužníka“.

98. V § 55 odst. 2 se slova „bezpodílové spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „společné jmění“.

99. V § 55 odst. 3 se slova „bezpodílového spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „společného jmění“.

100. V poznámce pod čarou č. 5) se slova „§ 149“ nahrazují slovy „§ 150“.

101. V nadpisu pod § 65 se slovo „podvojných“ nahrazuje slovem „podvodných“.

102. § 67 zní:

„§ 67

Nevylučuje-li to povaha věci, rozumí se bankou podle tohoto zákona i pobočka zahraniční banky a spořitelni a úvěrové družstvo.“.

103. V § 67a odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Pracovní nároky (§ 31 odst. 3) vedoucích pracovníků (dále jen „vedoucí pracovníci“), které vznikly po prohlášení konkursu, lze v průběhu konkursu (§ 31 odst. 1) uspokojit pouze do výše, kterou určí správce se souhlasem soudu.

(2) Pracovní nároky vedoucích pracovníků podle odstavce 1 přesahující správcem určenou částku, jakož i jejich pracovní nároky podle § 31 odst. 4 se uspokojují jako ostatní pohledávky (§ 32 odst. 4 věta druhá).“.

104. § 67d se zrušuje.

105. V § 68 odst. 2 se slova „§ 32 odst. 2 písm. a) a § 54 odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „a tyto jejich pohledávky se uspokojují jako pohledávky první třídy“.

106. V § 71 písm. a) se středník na konci nahrazuje čárkou a doplňují se tato slova: „podrobnosti o seznamu přihlášených pohledávek, manipulaci s přihláškami, jejich úschově a nahlížení do nich;“.

Přechodná ustanovení k části první**Čl. II**

1. Není-li dále stanoveno jinak, platí tento zákon i pro řízení zahájená před jeho účinností; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly před účinností tohoto zákona, zůstávají zachovány. Účinky prohlášení konkursu stanovené tímto zákonem platí i pro konkursy prohlášené podle dosavadních předpisů ode dne účinnosti tohoto zákona.

2. Podle dosavadních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty, které začaly běžet přede dnem účinnosti tohoto zákona.

3. Odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným před účinností tohoto zákona se projednávají a rozhodnou podle dosavadních předpisů.

4. V konkurech prohlášených před účinností tohoto zákona přihlašují konkursní věřitelé své pohledávky podle dosavadních předpisů. Soud došlé přihlášky postoupí do 1 měsíce správci k dalším úkonům, které se provedou podle tohoto zákona.

5. Písemnosti, které byly soudem odeslány před účinností tohoto zákona, se adresátům doručí podle dosavadních předpisů.

6. Tam, kde je podle zvláštních předpisů dlužníkovi uložena povinnost podat návrh na konkurs, rozumí se tím povinnost podat návrh na konkurs nebo na vyrovnání podle § 3 tohoto zákona.

7. Povinnost správce uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem funkce správce, musí být splněna do 3 měsíců od účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ**Změna zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů****Čl. III**

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu ČSFR uveřejněného v částce 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 103/1997 Sb., zákona č. 253/1997 Sb., zákona č. 92/1998 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 96/

/1999 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 305/1999 Sb., zákona č. 327/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 66 se za slova „porušování předpisů o zahraničním obchodu s vojenským materiálem (§ 124d, § 124e, § 124f),“ vkládají slova „porušení povinnosti v řízení o konkursu (§ 126),“.

2. V § 125 odstavec 2 zní:

„(2) Stejně bude potrestán, kdo uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje v podkladech sloužících pro zápis do obchodního rejstříku anebo v takových podkladech zamlčí podstatné skutečnosti, nebo

kdo v podkladech sloužících pro vypracování znaleckého posudku, který se přikládá k návrhu na zápis do obchodního rejstříku, uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo v takových podkladech zamlčí podstatné údaje, anebo

kdo jiného ohrozí nebo omezí na právech tím, že bez zbytečného odkladu nepodá návrh na zápis zákonem stanoveného údaje do obchodního rejstříku nebo neuloží listinu do sbírky listin, ač je k tomu podle zákona nebo smlouvy povinen.“.

3. § 126 zní:

„§ 126**Porušení povinnosti v řízení o konkursu**

(1) Kdo po prohlášení konkursu maří nebo hrubě ztěžuje výkon funkce správce konkursní podstaty, a tím ohrozí úplné a správné zjištění majetku patřícího do konkursní podstaty nebo zpeněžení tohoto majetku, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Stejně bude potrestán, kdo nesplní svou zákonnou povinnost podat návrh na prohlášení konkursu.“.

4. V § 255 se nadpis „Porušování povinnosti při správě cizího majetku“ umísťuje nad § 255 a v odstavci 1 se slova „jeden rok“ nahrazují slovy „dvě léta“.

5. Za § 255 se vkládá nový § 255a, který zní:

„§ 255a

(1) Kdo z vědomé nedbalosti [§ 5 písm. a)] jinému způsobí značnou škodu tím, že poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou důležitou povinnost při opatrování nebo správě cizího majetku, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody až na tři roky bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako osoba,

kteřá má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného, nebo

b) způsobí-li takovým činem škodu velkého rozsahu.“.

6. Za § 256b se vkládá nový § 256c, který zní:

„§ 256c
Předlužení

(1) Kdo, byť i z vědomé nedbalosti [§ 5 písm. a)], si přivodí předlužení tím, že

- a) činí vydání hrubě nepřiměřená svým majetkovým poměrům,
 - b) spravuje svůj majetek způsobem, který neodpovídá zákonem mu uloženým nebo smluvně převzatým povinnostem nebo je s nimi v hrubém nepoměru,
 - c) užívá poskytnutý úvěr v rozporu nebo hrubém nepoměru s jeho účelem,
 - d) poskytuje ze svého majetku půjčky nebo úvěry jiným osobám, ač to je v hrubém nepoměru k jeho majetkovým poměrům, nebo
 - e) učiní nad rámec obvyklého podnikatelského rizika obchod nebo operaci, která nenáleží k jeho pravidelné podnikatelské činnosti nebo je v hrubém nepoměru k jeho majetkovým poměrům,
- bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Stejně bude potrestán, kdo, byť i z vědomé nedbalosti [§ 5 písm. a)], ač ví, že je předlužen, přijme nový závazek nebo zřídí zástavu.

(3) Odnětím svobody až na tři roky bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 značnou škodu.

(4) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Čl. IV

V § 44 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 186/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 138/1999 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 325/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb. a zákona č. 329/1999 Sb., se na konci připojuje nová věta, která zní: „Policejní

útvary poskytnou za stejných podmínek ochranu též správci konkursní podstaty při výkonu jeho pravomoci.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

Čl. V

V § 35 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., zákona č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 329/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 46/2000 Sb., se na konci písmene j) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) konkursu a vyrovnání včetně sporů těmito řízeními vyvolanými.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Čl. VI

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1991 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 30/2000 Sb., se mění takto:

1. Za § 31 se vkládá nový § 31a, který zní:

„§ 31a

(1) Statutárním orgánem, členem statutárního orgánu či jiného orgánu právnické osoby nemůže být po dobu od prohlášení konkursu do uplynutí tří let od zrušení konkursu nebo po dobu tří let od zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek ma-

jetku osoba, která v době od jednoho roku před podáním návrhu na prohlášení konkursu, popřípadě ode dne, kdy vznikla právní povinnost podat návrh na prohlášení konkursu na svůj majetek, do dne podání takového návrhu vykonávala činnost jako statutární orgán nebo člen statutárního nebo jiného orgánu právnické osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo byl návrh na prohlášení konkursu zamítnut pro nedostatek majetku, jestliže tato osoba nevykonávala funkci s péčí řádného hospodáře. To neplatí, jestliže byl konkurs zrušen tím, že odvolací soud změnil nebo zrušil usnesení soudu prvního stupně z důvodu, že nebyly splněny podmínky pro prohlášení konkursu s výjimkou podmínky nedostatku majetku.

(2) K překážce podle odstavce 1 se nepřihlíží, došlo-li k úpadku právnické osoby v důsledku porušení povinnosti třetí osoby anebo týká-li se likvidátora, který podal návrh na prohlášení konkursu poté, co zjistil předlužení společnosti. Jsou-li pochybnosti, zda osoba uvedená v odstavci 1 vykonávala funkci s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tato osoba.

(3) Nastane-li skutečnost uvedená v odstavci 1 v době, kdy osoba, již se tato skutečnost týká, je statutárním orgánem, členem statutárního nebo jiného orgánu právnické osoby, příslušný orgán ji odvolá, jakmile se o tom dozví“.

2. V § 68 odst. 2 větě druhé se tečka na konci věty nahrazuje čárkou a doplňují se tato slova: „příčemž se nepřihlíží k věcem, právům, pohledávkám nebo jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z podstaty.“.

3. V § 68 odst. 4 se tečka ve větě druhé nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „to neplatí, je-li návrh na prohlášení konkursu zamítnut pro nedostatek majetku nebo konkurs zrušen z důvodu, že majetek nepostačuje k úhradě nákladů konkursu.“.

ČÁST ŠESTÁ

ZMOCŇOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. VII

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. VIII

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbicková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Píleň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Simonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Dlouhá 9, tel.: 047/522 04 24, 522 08 58, 522 08 35, 522 05 39; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.